

ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ

ਮਈ 15, 1983

May 15, 1983

ਸੰਪਾਦਕ: ਦਰਸ਼ਨ ਗਿੱਲ

ਇਹ ਪੀ ਡੀ ਐਫ ਫਾਈਲ ਸੁਖਵੰਤ ਹੁੰਦਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਲ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਹੁੰਦਲ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ
ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ।

ਸ਼੍ਰੋਤ: ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ ਦਾ ਇਹ ਅੰਕ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਗਿੱਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

25¢

Out Of Greater Vancouver

40¢

ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ

ADDRESS:

P.O. BOX 67344 STN. 'O'
VANCOUVER, B.C. V5W 3T1
CANADA

Publisher: ASIA BOOK COMPANY LTD.

VOL. 2, NO. 10 May 15, 1983

PHONE: 324-6111

THE CANADA DARPAN

PUNJABI FORTNIGHTLY

Hon. Editor DARSHAN GILL

ਸਾਡਾ ਫੂਕ ਤੇ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਪਿਛੋਂ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੋਸ਼ਲ ਪਟਿਆਲੇ ਪਹੁੰਚੇ

ਪਟਿਆਲਾ— ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਹਿੰਸਾ, ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਅਤੇ ਅੱਗਾਂ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਤਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੋਸ਼ਲ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਪੁਲਸ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਮਨ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰਕਾ ਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁਕਣ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟਿਆਲੇ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੱਠ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

ਜਲੰਧਰ— ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸਵਰਗੀ ਅਟਵਾਲ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪੁਲੀਸ ਮੈਡਲ ਪ੍ਰਦਾਨ।

ਅਤਿਵਾਦੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ?

ਜੈਪੁਰ— ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੁਲਸ ਅਕਾਲੀ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਗੰਗਾਨਗਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾਨਗਰ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ 21 ਲੱਖ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਵਿਚੋਂ 4 ਲੱਖ ਆਬਾਦੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਤੇ ਅਤਿਵਾਦੀ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਸੈਲ ਇਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। 'ਰਸਤਾ-ਰੋਕ' ਐਜੀਟੇਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਗੰਗਾਨਗਰ—ਅਬੋਹਰ ਸੜਕ ਤੇ ਟਰੈਫਿਕ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਮ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਅਤਿਵਾਦੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਅੱਡੇ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਪੁਲਸ ਟੁਕੜੀ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਗਈ। ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲਖਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਤਹਿਕੀਕਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਟੀਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ— ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ (ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ.) ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਜੇ. ਐਸ. ਬਾਵਾ, ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਸੀ. ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਹੋਏ ਕਤਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਾ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਡੀ. ਜੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਕੇ. ਸਾਹਨੀ ਸਮੇਤ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਸ ਦੇ ਉਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠੀ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਗੇ।

ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇੰਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਆਈ. ਜੀ. ਪੁਲਸ) ਰੋਨੀਸਨ, ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਡੋਗਰਾ ਤੇ ਡੀ. ਐਸ. ਪੀ. ਆਏ ਹਨ। ਸੂਬੇ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਜਗਤ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਟੀਮ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਹੁੰਚੇ।

ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਾਤਲਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵੜਦਿਆਂ ਨੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਇਕ ਘੰਟਾ ਅੰਦਰ ਗੰਠ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਜੀਸ਼ਨਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ। ਸੂਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਤਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ।

ਬਦੇਸ਼ੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕਾਮਰੇਡ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਰਜੀਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਨ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ— ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਜਟ ਉਪਰ ਤਕਰੀਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਮਰੇਡ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਰਜੀਤ ਨੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਪਰ ਗੰਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਵਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪੀਚ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ।

“ਮੈਂ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਬਦੇਸ਼ੀ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਇਕ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿ ਐਫ. ਈ. ਆਰ. ਏ. ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਗਲਰਾਂ, ਚੋਰ ਬਜ਼ਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਲੋਟੂ ਬਹੁ-ਕੌਮੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਹਤਵ ਪੂਰਣ ਰੂਪ 'ਚ ਫੂਹਣ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਫਲਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਠੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਤੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਉਤੇ ਲਗਾਈ ਰਖਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਐਫ. ਈ. ਆਰ. ਏ. ਨੂੰ ਬਦੇਸ਼ੀ 'ਚ ਵਸਦੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਉਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰੇ ਕਾਰਨ ਇਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਐਫ. ਈ. ਆਰ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ, ਭਰਾ, ਪਿਤਾ, ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਨੁਸਾਰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਬਾਕੀ ਪੰਨਾ 15 ਤੇ)

ਗਿਆਨੀ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਡੀ. ਐਸ. ਪੀ. ਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ— ਗਿਆਨੀ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ। ਗਿਆਨੀ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੀ 'ਮਾਰੂ ਸੂਚੀ' ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਿਆਨੀ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀਪ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਲੱਗੇ ਤੋਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੋਲੀਆਂ ਜੀਪ ਵਿਚ ਵੱਜੀਆਂ। ਕਾਤਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਫੁਪ ਗਏ।

ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਢਾਬੇ ਤੇ ਸੀਤਾਰਾਮ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਗਈ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਕਾਤਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ — ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ— ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਕਾਤਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਫੁਪੇਸ਼ਕੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਕਾਲੀ ਗਲਬਾਤ ਲਈ ਤਿਆਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ— 'ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੀ ਖਬਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਸਬੰਧੀ ਕੇਂਦਰ ਨਾਲ ਗਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਇਸ ਨਾਲ ਗਲਬਾਤ ਦਾ ਦੌਰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਜੇ ਮੋਕਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਅਜੇ ਗਲਬਾਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਟੀਮ ਪੱਧਰ ਤੇ ਹੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇ।

ਹਰਿਆਣਾ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਭਜਨ ਲਾਲ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਿਵਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤੇ ਇਲਾਕਾਈ ਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਬਾਰੇ ਗਲਬਾਤ ਕੀਤੀ।

ਬੀ. ਸੀ. ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ 17 ਮਈ ਨੂੰ ਲੱਗੇਗਾ

5 ਮਈ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸੇਕਰਡ ਨੂੰ 35 ਸੀਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ

ਵਿਕਟੋਰੀਆ— 5 ਮਈ, 1983 ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਅਚੰਭਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਦ 1 ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਸੇਕਰਡ ਦੀ ਮਦਦ ਲਿਬਰਲ ਪਾਰਟੀ ਨੇ 52 ਉਮੀਦਵਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਘੰਟੇ ਘੰਟ 4 ਸੀਟਾਂ ਤੇ ਲਿਬਰਲ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਸੇਕਰਡ ਜਿੱਤੇ।

ਕਈ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵੋਟਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਏਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੇਕਰਡ ਜਿੱਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਲੋਗੋ ਵੋਟਰ ਸਨ। ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤੇ ਏਸੇ ਡਰ ਅਤੇ ਭੈਅ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੋਟ ਸੇਕਰਡ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਾਏ।

ਇਸ ਚੋਣ ਨੇ ਇਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਦੀ ਪੱਕੀ ਵੋਟ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਡਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅੰਦਰ ਪੜ੍ਹੋ —

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਪਲੀਮੈਂਟ — ਲੋਕ ਨਾਟਕ ਕਾਰ
ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੰਟਰਵਿਊ — ਅਸਲ ਵਿਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਕੀ ਹੈ?

Bombay Sweet Manufacturer Inc.

ਬੰਬੇ ਸਵੀਟ ਮਠਿਆਈ ਵਿਚ ਵਧੀਆ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵੀ ਹੈ

HEAD OFFICE

4405 Main St. (at 28th Ave)
Vancouver, B.C. V5V 3R2
Ph. (604) 874-5722

ਬੰਬੇ ਸਵੀਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰ ਇ:

BRANCH

6545 Main St. (at 49th Ave)
Vancouver, B.C. V5X 3H1
Ph. (604) 321-1414

ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਵਲੋਂ 'ਕਨੇਡੀਅਨ ਸ਼ਹੀਦੀ ਜਥੇ' ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਲਾਘਾ

ਤਾਰ ਦਾ ਪਤਾ :
'ਅਕਾਲੀ ਦਲ'

੧੯ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰ:
੪੬੯੧੨

ਦਫਤਰ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

SHROMANI AKALI DAL, SRI AMRITSAR

ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ - ੫੧੪,

ਨੰ:..... ਮਿਤੀ ੧੫-੪-੧੯੮੩

ਸੁਦਾਰ ਸੁਬੋਗ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ,
ਮੋਰਚਾ ਐਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ, ਕਨੇਡਾ(ਵੈਨਕੂਵਰ)।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀਓ,

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ।

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਸਿਰਮੋਰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਸ਼੍ਰੋ. ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੱਕਾਂ, ਅਥਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਮਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਆਰੰਭ ਕੀਤੇ "ਧਰਮ ਯੁੱਧ" ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ, ਤਨੇ, ਮਨੇ ਭਰਪੂਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ, ਉਥੇ ਬਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਕਨੇਡਾ ਵਲੋਂ "ਕਨੇਡੀਅਨ ਸ਼ਹੀਦੀ ਜਥੇ", ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਜ: ਤਾਲਿਬ ਸਿੰਘ "ਸ਼ੰਧੂ" ਪ੍ਰਧਾਨ ਜ਼ਿਲਾ ਅਕਾਲੀ ਜਥਾ-ਲੁਧਿਆਣਾ, ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ-੮੨, ਤੋਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਾਇਕ ਤੌਰ ਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸਗੋਂ, ਖੁਦ ਸਤਿਆਗ੍ਰਹਿ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਿਤੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਨੇਡੀਅਨ ਜਥੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਭਾਈ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਜੀ "ਬਿਲਗਾ" ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮੁਆਫਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਮਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਨੇਡਾ ਜਾ ਕੇ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਤਾਂ ਬੇਹਤਰ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਮਤੇ ਦੀ ਇਕ ਮੰਗ "ਸਰਕਾਰੀਆ-ਕਮਿਸ਼ਨ" ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮੰਗਾਂ ਲਈ "ਧਰਮ ਯੁੱਧ" ਜਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਨੇਡੀਅਨ ਸ਼ਹੀਦੀ "ਜਥਾ" ਕਨੇਡਾ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਪੰਥ ਲਈ ਜਦੋਂ-ਜਹਿਦ ਕਰੇ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਜਾਣੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਭਾਈ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਜੀ "ਬਿਲਗਾ" ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਨੇਡਾ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਕੇ ਕਨੇਡਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿਕੇ ਹੀ "ਧਰਮ ਯੁੱਧ" ਲਈ ਤਨ, ਮਨ ਅਤੇ ਧਨ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ "ਸ਼ਹੀਦੀ ਫੰਡ" ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਇਆ ਭੇਜਣ।

ਧੰਨਵਾਦ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ,

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸ,
(ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ(ਸੰਤ) "ਲੌਂਗੋਵਾਲ"),
ਪਰਧਾਨ,

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ॥

ਕਾਪੀ - ਗਿਆਤ ਲਈ।

ਸ੍ਰ: ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਮਰਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ,
ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਟੈਂਪਲ,
ਡੈਲਟਾ ਸਰੀ, ਬੀ-ਸੀ-ਕਨੇਡਾ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ 'ਚ ਥਾਣੇਦਾਰ ਦੇ ਘਰ ਉਤੇ ਬੰਬ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ— ਸਥਾਨਕ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਦੇ ਐਸ. ਐਚ. ਓ. ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਦੇ ਘਰ ਅਗਿਓਂ ਇਕ ਅਣਚਲਿਆ ਦੇਸੀ ਬੰਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪੁਲਿਸ ਸੂਤਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਥਾਣੇਦਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਰੋਡ ਉਤੇ ਸਥਿਤ ਘਰ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਇਸ ਬੰਬ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੀ ਉਕ ਗਿਆ ਸਗੋਂ ਇਹ ਫਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।

ਤੁਰੰਤ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਵੱਸੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਬੰਬ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਐਸ. ਪੀ. ਸਿਟੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਮਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ।

1. ਫੋਟੋ ਵਿਚ ਸ: ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਸੰਘੇੜਾ ਨਾਲ ਸ. ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਸਾਂਝ ਸਕੱਤਰ ਸਰੀ-ਡੈਲਟਾ ਗੁਰੂ ਘਰ ਅਤੇ ਸ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘੇੜਾ ਮੀਤ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਖੜੇ ਹਨ।

2. ਫੋਟੋ ਵਿਚ ਸ. ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਬਾਸੀ ਸ. ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਸੰਘੇੜਾ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਰ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸ: ਸੁਬੋਗ ਸਿੰਘ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਮੋਰਚਾ ਐਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਸਰੀ-ਡੈਲਟਾ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ — ਗੁਰਿ ਮੰਤਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ— ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਸੇਠੀ ਨੇ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦੇਵੇਗੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਲਈ ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਫਿਰਕੂ ਫਸ਼ਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਰੀ-ਡੈਲਟਾ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਸ਼ੁਰੂ

ਸਰੀ—ਗੁਰੂ ਘਰ ਸਰੀ-ਡੈਲਟਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਸੂਚਨਾ ਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀ-ਡੈਲਟਾ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਕ ਭਾਈ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਜੋ ਆਪ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ ਤੇ ਰੋਡੀਓ ਆਰਟਿਸਟ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਸੱਜਣ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਣ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੇ, ਗੁਰੂ ਘਰ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ 594-4836 ਫੋਨ ਤੇ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਅਰੁਨਾ ਆਸਫ ਅਲੀ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੂੰ ਮਿਲੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ— ਅਰੁਨਾ ਆਸਫ ਅਲੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਥੱਲੇ ਸੱਤ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਵਫਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੂੰ 8 ਮਈ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਸਲੇ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਉਹ ਆਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ।

ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ

ਜਲੰਧਰ— ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਔਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਰਹਿਣ

PAL'S COLLISION LTD.

ALL TYPES OF BODY REPAIRS

• CARS • BOATS • TRUCKS

• FIBREGLASSING

• RESTORING

• PROFESSIONAL PAINTING

FREE COURTESY CARS AVAILABLE

(I.C.B.C.) CLAIMS HANDLED PROMPTLY

— FREE ESTIMATES —

ALL WORK CONDITIONALLY GUARANTEED

• ਪੂਰੀ ਬਾਡੀ ਦਾ ਕੰਮ I.C.B.C. Claims

• ਮਾਡਰਨ ਫਰੇਮਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ

• ਫਾਈਬਰ ਗਲਾਸ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ 50% Deductible

• ਕਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਲਾਉਣੇ

• ਮਾਡਰਨ ਕੁਆਲਿਟੀ ਪੇਂਟਿੰਗ

• ICBC ਦੇ ਕਲੇਮ ਜਲਦੀ ਹੋਂਡਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

• ਮੁਫਤ ਐਸਟੀਮੇਟ

• ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਲੇਮ.....ਵਾਜਬ ਰੇਟਾਂ ਤੇ

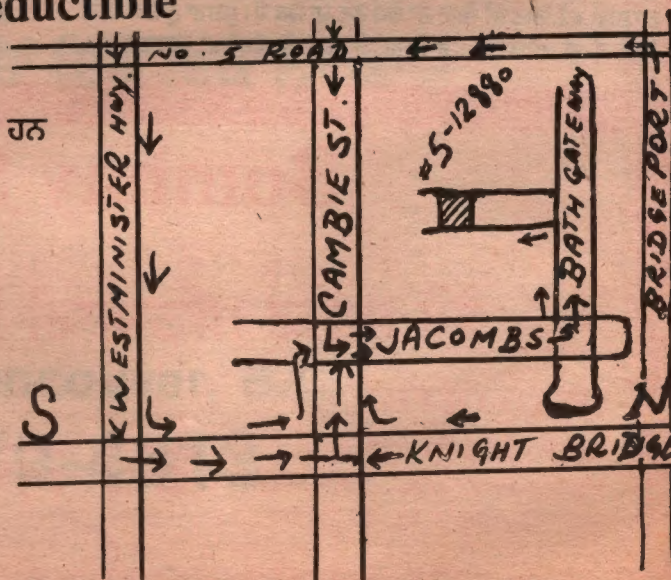
• ਮੁਫਤ ਕਾਰ ਟੋਅ ਕਰਨੀ

270-1754 BUS
273-3270 RES.

270-1754

SUCHA BANSAL

#5 - 12880 BATHGATEWAY
RICHMOND, B.C. V6V 1Z4

ਇੰਡੀਆ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ

6565, Main St., Vancouver, B.C.

ਦਾ

ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਘਾਟਨ 21 ਮਈ, 1983 ਦਿਨ
ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ

ਫੋਨ : 327-1888

ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ ਪਾਬਲਾ
ਵਲੋਂ ਸਭ ਭੈਣਾਂ ਤੇ
ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਰਦਿਕ
ਸੱਦਾ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਇੰਡੀਆ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ
ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਮੌਕੇ ਤੇ
ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ
ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ
ਵਰਗਿਣੀ ਦਾ ਆਨੰਦ
ਲਓ

ਸਾੜੀਆਂ ਤੇ ਸੂਟਾਂ ਦੀਆਂ
ਵਰਗਿਣੀ ਦੇਖ ਕੇ ਦੰਗ ਰਹਿ
ਜਾਓਗੇ —

ਇੰਡੀਆ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਤੇ 21
ਮਈ ਦਿਨ ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ
ਚਾਹ ਤੇ ਸਮੋਸੇ ਛਕੋ —

21 ਮਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ (ਇੰਡੀਆ) ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੋ

INDIA CLOTH HOUSE

6565, MAIN St. VANCOUVER, B.C.

Ph. 327-1888

THE CANADA DARPAN FORTNIGHTLY P.O.BOX 67344 STN 'O' Vancouver, B.C. Hon. Editor : Darshan Gill Advertising Manager : H. Gill

‘ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ’ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਲਈ ਲੇਖਕ ਆਪ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਐਡੀਟਰ ਜਾਂ ਪਬਲਿਸ਼ਰ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ।

ਸੰਪਾਦਕੀ

ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਫਿਰਕਾ ਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਨੰਗਾ ਨਾਚ

ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਹਰ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਸਿਰ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੰਗੇ ਨਾਚ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਫਿਰਕਾ ਪ੍ਰਸਤੀ ਖੁਲ੍ਹ ਖੁਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਤਿਕਤਮਬਾਜ਼ ਹੀ ਇਕੱਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਗੋਂ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਬਲਦੀ ਤੇ ਤੇਲ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਰ ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਵਾਪਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਤੇ ਪਕੜ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭੋਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਗੱਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਦੂਜੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਦਾ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿੱਖ ਪੱਖੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਜੋਕੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਹੀ ਬਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੁਆਬਦੇਹ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਲਸ ਦੇ ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਤੱਕ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਪੁਲਸ ਦਾ ਤਹਿਕੀਕਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਯਰਕਣਾ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਸਿੱਧਲ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੰਗੇ ਨਾਚ ਨੱਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰ ‘ਲਮਕਾਰੇ ਤੇ ਲਟਕਾਰੇ’ ਦੀ ਨੀਤੀ ਤੇ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤਿਵਾਦੀ ਤੇ ਵੱਖਵਾਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਠੋਕਾ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਨ ਕੁ ਭਰ ਬੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਗਾਂ ਵਾਂਗ ਫੁੰਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਿਆਸੀ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਤੀ ਵਿਰੋਧ ਬਣਾਉਣਾ ਲੀਚਤਪਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਤਲਾਂ ਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਹੋਣੀ ਸਿਆਸਤ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਲੁੱਟ-‘ਾਰ, ਅੱਗ ਤੇ ਸਾੜ ਫੂਕ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਧਾਰਨ ਲਗੀ ਸਗੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੌਸਮ ਬੇਰੁਖੀ ਦਾ ਹੈ

ਸੁਖਿਦਰ

ਮੌਸਮ ਬੇਰੁਖੀ ਦਾ ਹੈ

ਕਦ ਕੋਈ ਬ੍ਰਿਖ
ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਉਖੜ ਜਾਵੇ
ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ

ਟੂਟੇਗਾਰੀ, ਅੱਥਰੀ ਹਵਾ
ਜਦ ਚੱਲਦੀ ਹੈ,
ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਪੱਤੇ, ਟਾਹਣੀਆਂ, ਤਨਾ
ਸਭ ਝੁਲਦੇ ਹਨ
ਇਕ ਦੋਵੀ ਹੁਕਮ ਵਚ ਬੋਝੇ ਹੋਏ
ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ
ਨ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ
ਕੁਝ ਡਰ
ਕੁਝ ਵਸਤਾਂ ਸੰਗ ਜਾਗੇ
ਅੰਦਰਲੇ ਮੋਹ ਦੇ ਨਸ਼ਿਆਏ
ਦੋਏ ਹੱਥ ਜੋੜ
ਸਿਰ ਝੁਕਾਈ
ਤੁਰੇ ਆਉਂਦੇ
ਸ਼ਾਹੀ ਨਾਚਾਰ ਵਾਂਗ

ਇਹ ਜਾਦੂਮਈ
ਹਵਾ ਦਾ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਹੈ
ਜੋ ਇਕੋ ਹੀ ਝਟਕੇ ‘ਚ

ਚੋਂਗਿਰਦੇ ਤੋਂ ਟੁੱਟੇ
ਅੰਦਰੋਂ ਘੁਟ ਖਾਧੇ, ਖੋਖਲੇ
ਬ੍ਰਿਖਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟ ਸੁੱਟੇ
ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ
ਪਾਤਾਲ ਤੱਕ, ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ
ਸ਼ਾਂ, ਸ਼ਾਂ ਕਰਦੀ
ਹਵਾ ਚੀਖਦੀ ਹੈ :
ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਰ ਮੌਸਮ ‘ਚ
ਸਦਾ ਇਜ਼ ਹੀ ਵਗਦੀ ਰਹਾਂਗੀ
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਚੈਨ ਅੱਖਾਂ ‘ਚ
ਦੂਰ ਕਿਸੇ ਪਰਬਤ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੇ
ਜਗਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਛਾਵੇਂ ਲਈ
ਆਪਣੇ ਪੱਤੇ, ਟਾਹਣੀਆਂ, ਤਨਾ
ਸੂਰਜ ਦੀ ਕੋਸ਼ੀ ਧੁੱਪ ਸੰਗ
ਖੇਡਣ ਦਿਓ —

ਮੌਸਮ ਬੇਰੁਖੀ ਦਾ ਹੈ

ਕਦ ਕੋਈ ਬ੍ਰਿਖ
ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਉਖੜ ਜਾਵੇ
ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ

ਗ਼ਾਸ, ਸੰਖੇਪਤਾ, ਤੇ ਸਚਾਈ — ਲਿਖਣ-ਕਲਾ ਦੀ ਤਿਪਾਈ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲੱਤਾਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਂ ਥੱਲੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੁਮੇਲ ਵਿਚ ਹਰ ਉਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਮਿਲੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਜੋਕੀ ਸਥਿਤੀ

* ਪੰਜਾਬ ਆਸਾਮ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ
* ਹਾਕਮ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਦੋਵੇਂ ਫਰਜ਼ ਪਛਾਣਨ

—ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ—

ਪੰਜਾਬ ਪੈਰੋ-ਪੈਰ ਆਸਾਮ ਬਣਨ ਵਲ ਤਿਲਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਇਕ ਆਸ ਦੀ ਕਿਰਨ ਦੇ—ਜਿਹੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਏਕਤਾ ਜਲੂਸ ਨੇ ਗੁਸ਼ਨਾਈ—ਚੁਤਰਵੀ ਹਨੇਰਾ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਿਲਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਝਗੜੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਦੀ ਘੜੀ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਥਾਂ ਨਿਘਾਰ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸਿਖਰਾਂ ਫੌਹ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਵੱਖਵਾਦੀ ਤੇ ਅਤਿਵਾਦੀ ਘੁੰਡ ਲਾਹ ਕੇ ਨੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦੁਹਰੀ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੇਲਾ ਹੁਣ ਨਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦੂਰ-ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਤੱਖਲੇ ਸੱਚੇ ਹੋ ਨਿਬੜਨਗੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ਲਈਏ।

ਸਧਾਰਨ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ :

● ਜਿਹੜੀ ਪੁਲਸ ਆਪਣੇ ਏਨੇ ਉਚੇ ਮਰਾਤਬੇ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀ ਕਰੇਗੀ ?
● ਸਭ ਹਿੰਦਵਾਜ਼ਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਸਭ ਪਹਿਰੇ, ਸਭ ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰਡ ਵਿਅਰਥ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਨਬੇੜੇ ਦੀ ਘੜੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਗੀਦੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
● ਜਿਹੜੀ ਪੁਲਸ ਆਪਣੇ ਅਫਸਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵੀ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁਕ ਸਕਦੀ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਮਨ ਨੂੰ ਕੀ ਬਚਾਏਗੀ ?
● ਗੱਲ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਹਥੋਂ ਵੀ ਨਿਕਲ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੁਲਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਗੱਲੀਆਂ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਬੇ ਦੋਸ਼ੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਖੁਦ ਸਮਝੋਤੇ ਨੂੰ ਛੇਕੋ ਛੇਕ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
● ਉਹ “ਸੁਰਮੇ” ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਤੇ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੇ ਠੋਕੇਦਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਘਟਨਾ, ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਮਾਂ ਚੁਣਨ ਸਮੇਂ ਨਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਸੋ ਮੀਟਰ ਬਾਹਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਫੂਨੇ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਪਾਸ ਰਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ?
● ਕੀ ਵਰਦੀ ਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਆਏ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪਾਰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਵਿਚ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੀਰਥ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਪੱਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵੁਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ?
ਹੁਣ ਹਾਕਮ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਓ।
ਲੋਕ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਫੇਕੇ ਦਮਗਜਿਆਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕਦੇਕਦੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਸਰ ਸੀ ਤਾਂ ਪਰਾਂਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੰਦਵਾਜ਼ਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਚੌਕਸੀ ਮੰਗਦੇ ਥਾਂ (ਚੌਕ ਘੰਟਾ ਘਰ) ਵਿਚ ਸਰਦਾਰ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਦਿਨ ਕਤਲ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ :

● ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ? ਜੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਕ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨਤ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਿਕਲ ਆਉਣ ਪਿਛੋਂ ਵੀ ਗੱਲ ਨੇਪਰੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਚਾੜ੍ਹੀ ਗਈ ? ਕੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦੀ ਭਲ ਬਣਾਉਣੀ ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ? ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦ ਭਵਿੱਖ ਇਸ ਖਾਤਰ ਹੋਰ ਚਿਰ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਸਮਝੋਤੇ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾ ਖੱਟ ਜਾਏ ? ਸਰਦਾਰ ਅਟਵਾਲ ਦਾ ਕਤਲ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਇਸ ਪਿਛੇ ਸਰਦਾਰ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਉਣਾ ਮਨੁੱਖ ਕਰਕੇ ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਖਟਾਈ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਅਕਲ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ?

● ਇੰਦਰਾ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੰਤਰੀ ਹਨ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਖਣਾ ਹਟਾਉਣਾ ਉਸਦੀ ਇਕ ਉਂਗਲੀ ਹਿਲਾਉਣਾ ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਉਤਰ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲੋਂ ਹੁਣ ਦੇ ਨਾਜ਼ਕ ਮੌਕੇ ਸ਼ਿਮਲਿਉਂ ਮੁੜਦਿਆਂ ਫੁੱਟ ਦੀ ਚੁਆਤੀ ਲਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ? ਤੇ ਕੀ ਜਦੋਂ ਯੁਵਰਾਜ ਜੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਲਾ ਕੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਫਰਿਆਦਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਬਿਹਬਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋਣ ਚੰਦਰਾਕਾਰ ਵਰਗੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਘੋੜਾ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕੋਈ ਅਰਥ ਰਖਦੇ ਹਨ ?

ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਚੋਧਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ
● ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਨਹੀਂ ਚਾਰ ਘੋੜੇ ਬਦਲੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਚਾਹੋ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਓ ਤੇ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਚਾਹੋ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੇਚਣ ਤੇ ਲਾਓ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਜ਼ਕ ਘੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸੈਕੂਲਰ ਤੇ ਲੋਕ-ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਅਸੁਰਖਿਆ ਤੇ ਸਹਿਮ ਦੇ ਸਤਾਏ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸੰਗ ਖਲੋਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਦੌੜਾਂ ਲਾਉਣਾ ?

● ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਮਤੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਤੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਅਸਰਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਹੁਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਖੋਹਕੇ ਆਪ ਗੱਦੀਆਂ ਲੈਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਲਸਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਏਨੀ ਹੀ ਬੇਮੋਚੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਲਤ ਕੋਮ ਜਲ ਰਿਹਾ ਤੇ ਨੀਰੇ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਵਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੱਦੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਪਰਾਂਤ ਦਾ ਕੀ ਸਵਾਰੋਗੇ ?

ਹੁਣ ਲਓ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਲਈ ਮੋਰਚਾ ਚਲਾਇਆ। ਧਾਰਮਿਕ ਮੰਗਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ। ਦੂਜੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਇਕ ਵੱਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ। ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਦੂਜੀਆਂ ਕੌਮੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਹਾਈ ਸਿਧ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ —

● ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਕੇਲ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਕੱਤਾ ਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ

ਨਵਾਂ ਸਥਾਈ ਕਾਲਮ

ਉਜਲੇ ਬੀਬੇ ਸਨਮੁਖ ਮੈਨੂੰ ਚਿਰ ਤਕ ਨਾ ਖਲਿਆਰ
ਮਿਠੇ ਮਨ ਵਾਠੇ ਮੁਜਰਿਮ ਨੂੰ ਇਸ ਮੌਤੇ ਨਾ ਮਾਰ।

ਪਹਾੜਾ ਸਿੰਘ

—ਸੁਬਰਾ

ਲਾਲ : ਸੁਣਾ ਬਈ ਪਹਾੜਾ ਸਿਆ ! ਅੱਜ ਤਾਂ ਬੜੇ ਰੰਗਾਂ ‘ਚ ਲੱਗਦੇ ! ਅੱਖਾਂ ‘ਚ ਲਾਲੀ ਝਗੜਦੀ ਹੈ।

ਪ. ਸ. : ਆਨੰਦ ਹੀ ਆਨੰਦ ਹੈ। ਅੱਜ ਤਾਂ ਕੰਮ ਬਹੁਤਾ ਹੀ ਬੱਲੇ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਦਿਨ ਦੂਣੀ ਰਾਤ ਚੋਗਣੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਇਕ ਫਾਰਮ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਕੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਪਤੇ ਏਸ ਖੁਸ਼ੀ ‘ਚ ਘੁੱਟ ਘੁੱਟ ਪੀਣੀ ਵੀ ਪਈ। ਭਾਈ ਮਗਰ ਪੈ ਰਾਏ।

ਲਾਲ : ਅੱਛਾ ! ਕਮਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਤਾਂ। ਪਰ ਏਨਾ ਪੈਸਾ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ?
ਪ. ਸ. : ਤੂੰ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈਂ। ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਘਾਟਾ ਹੈ, ਸ਼ੱਕਰ ਖੇਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕਰ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਮਿਤਰ ਹੈਂ ਤੇਥੋਂ ਕਾਹਦਾ ਉਹਲਾ ਅੱਗੇ ਨਾ ਦਸੋਂ — ਤਾਂ ਸੁਣ ਕਿ ਆਪਣੀ ਬੀਬੀ ਨੇ ਖਾਸੀ ਰਕਮ ਅਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਆਪਾਂ ਉਹ ਵਰਤ ਲਈ।

ਲਾਲ : ਪਰ ਪਹਾੜਾ ਸਿਆ ! ਇਹ ਤਾਂ ਅਮਾਨਤ ਵਿਚ ਖਿਆਨਤ ਹੋ ਗਈ।
ਪ. ਸ. : ਲੈ ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਖਿਆਲ ਨੇ। ਐਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦਕੌਂਸਲੇ ਘੜੇ ਹੋਏ ਨੇ।

ਲਾਲ : ਨਾ ਬਈ ਮਿਤਰ ! ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭੈਣ ਦਾ ਇਕ ਪੈਸਾਵੀ ਹਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ. ਸ. : ਤੂੰ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਖਿਆਲਾਂ ਵਿਚ ਉਲਝਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈਂ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕੋਣ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਨਾਲੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਨੇ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਤੇ ਸਭ ਝੂਠੇ ਹਨ।

ਲਾਲ : ਤੂੰ ਅਜੇਹੀ ਠੱਗੀ ਠੱਗੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਵਿਤਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਘੜੀਸਦਾ ਹੈਂ, ਯਾਰ।

ਪ. ਸ. : ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਪਾਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਬਾਰਾਂ ਨੇ।

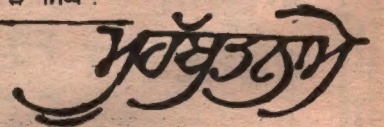
ਲਾਲ : ਨਾਲੇ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇਰੀ ਪਿੰਨ ਉਤੇ ਬੜੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ, ਤੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ।

ਪ. ਸ. : ਓਏ ਉਹ ਪੈਸਾ ਵੱਡੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਪਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁਧ ਅਦਾਲਤੀ ਕਿੰਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਦੇ ਨੇ ?

ਲਾਲ : ਇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਮੈਨੂੰ ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਚੌਥੇ ਤੇਰੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਵਲੋਂ ਛਪੇ ਮੁਆਫੀ ਨਾਮੇ ਹੀ ਵੇਖਦੇ। ਇਹ ਮੁਆਫੀਆਂ ਕਿਉਂ ਮੰਗੀ ਜਾਨੇ। ਤੂੰ ਜਦ ਏਨਾ ਧਨੀ ਹੈਂ।

ਪ. ਸ. : ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੱਗ ਸਿਰ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਦਾ। ਕੱਛ ‘ਚ ਛੱਪੀਦੀ ਹੈ। ਮਾੜਾ ਦੇਖੀਏ, ਪੱਗ ਉਹਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾ ਲਈਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅੱਗੋਂ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਪੈਰਾਂ ਧਰ ਦੇਈਦੀ ਹੈ। ਇਹਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਲਮੀ ਸੋਚਣੀ।

ਲਾਲ : ਤੂੰ ਤਾਂ ਪੀਰ ਹੈ ਭਾਈ ! ਆਪਾਂ ਤੇਥੋਂ ਹਾਰ ਗਏ, ਮਿਤਰਾਂ !
ਪ. ਸ. : ਹਿਕ ਤਾਣ ਕੇ। ਕਿਉਂ ਮੰਨ ਗਿਆ ਹੁਣ ਭਾਣਾ ! ਐਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਪਹਾੜਾ ਸਿੰਘ !

ਪਿਆਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਜੀ,

ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੱਠੀ, ਦਰਪਣ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ ਲਈ ਪੰਨਵਾਦ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਸਿਰਨਾਵੇਂ ਭੇਜੇ ਹਨ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਦਰਪਣ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ ਕੱਢਕੇ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹਿੰਮਤ, ਸਾਧਨਾ ਅਤੇ ਲਗਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਕ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਬਖਸ਼ੇ। ਪਰਦੇਸ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਇਕ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਠਨ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨੂੰ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਵਲ ਲੱਗੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਚਰਨ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਇਆਪਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਹੀ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ ਵਿਚ ਖਬਰ ਦੇ ਸਕੋਂ ਤਾਂ ਪੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਜਗਜੀਤ ਬਰਾੜ

ਪਿਆਰੇ ਦਰਸ਼ਨ,

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਦਰਪਣ’ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ‘ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ’ ਲਈ ਮੁਥਾਰਕ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਸੁਖਿਦਰ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ‘ਦਰਪਣ’ ਮਿਲਿਆ ਕਾਫੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੱਛਾ ਲੱਗਾ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਮ ਕਦਮ ਹੈ। ਚੰਦਾ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅੰਕ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਚੜ੍ਹਕੇ ਹੋਵੇਗਾ।
ਸੁਖਦੇਵ ਫਲੋਰਾ, ਟਰਾਂਟੋ।

ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਖਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਰੇ ਲਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਰ ਯਰਕਦੇ ਜਾਣਾ ?

● ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਦਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਉਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਵਿਤਰ ਸਥਾਨ ਦਾ ਅਨਿਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਮੰਨਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਤਾਂ ਨਾ ਕੋਈ ਕਦਮ ਸੁਪ੍ਰੀਮੋਂਟ ਪੁਲਸ ਪਾਂਡੇ ਨਾਲ ਮਾਨਵਾਲੇ ਪੁਲ ਉਤੇ ਹੋਈ ਝੜਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਵਾਸ ਆ ਵੜਨ ਪਿਛੋਂ ਚੁਕਿਆ, ਨਾ ਹੁਣ ਸਰਦਾਰ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਕਤਲ ਪਿਛੋਂ ਚੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ। ਪਰ “ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ” ਉਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਕਾਰ-ਸਤਿਕਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਕੌਮੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਦ-ਭਾਵਨਾ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ? ਆਪਣਾ ਨਵਾ-ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਸੋਚੋ !

● ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਰਥਕ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਮੇਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਕਤਲ ਸਮੇਤ ਸਾਰ ਕਰਿਆ ਪਿਛੇ ਹੱਥ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਦੀ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਤਦ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਮੰਗ ਪਰਵਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿੱਜ ਦਿੱਤੇ ਬਰੀਰ ਪੁਲਸ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਮੁਜਰਮਾਂ ਨੂੰ (ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਕਾਇਮ ਰਖਦੇ ਹੋਏ) ਜਿਥੇ ਚਾਹੇ ਉਥੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕੇ ?

ਖੁਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਿਛੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਹੱਥ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ — ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਤਲ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਕਲੰਕ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ—ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ., ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅਟਵਾਲ ਕਤਲ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 10 ਸਾਲਾ ਸਕੂਲੀ ਲੜਕੇ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਜਗਤ ਜੋਓਤੀ ਮਾਡਲ ਸਕੂਲ ਦਾ ਛੇਵੀਂ ਕਲਾਸ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ, ਨੇ ਦੇ ਨਾਨਾ ਸਰਦਾਰ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੇ। ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੇ ਕਤਲਾਂ ਅਤੇ ਬੰਬ ਧਮਾਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਉਤੇ ਸਖਤ ਦੂਖ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਵਾਰਦਾਤ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਇਕ ਕਲੰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਦਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਕਰ ਉਹ ਮੁਜਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਸ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਸੰਤ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਖੁਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਚੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਾਕਤ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਦੋਂ 10 ਸਾਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਏਨੇ ਦਰਦਨਾਕ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤੇ ਕਿ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੇ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਈਆਂ।

ਇਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਨਾਨਾ ਸਰਦਾਰ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਹੜਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਥੇ ਹਾਲਾਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਉਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਵਿਚ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਆਵੇ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਦਰਸ਼ਨੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਜੋੜੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਗਿਆ। ਜਦ ਉਹ ਜੋੜੇ ਰੱਖ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨੀ ਡਿਊਟੀ ਪੈਰ ਪੈਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਦਨਾਦਨ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਖੁਨ ਨਾਲ ਲਬ ਪਬ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਭੱਜੇ ਪਰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਰਿਕਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਢੇ ਉਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਗੋਟ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਐਮ. ਸੀ. ਕਮਰੇਡ ਕਰਤਾਰ ਚੰਦ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਿਥੇ ਸਾਡਾ ਨਰੋ ਚਿਰਾਗ ਬੁਝ ਗਿਆ।

ਕੇਂਦਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਸਲੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਜਾਰੀ ਰਖੇਗਾ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ. ਸੀ. ਸੇਠੀ ਨੇ ਏਥੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਚੇ ਦਿਲੋਂ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਆਸਾਮ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯਤਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਰਖਦਾ ਹੈ।

ਆਈ. ਏ. ਐਸ. ਪ੍ਰਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਆਸਾਮ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫੁੱਧੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਆਸਾਮ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਤਖ਼ਤਦਦ ਦੀਆਂ ਇਕਾ ਦੁਕਾ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਮੁੜ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਆਮ ਵਰਗੀ ਹਾਲਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਤੇ ਉਜੜਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀਫ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਏ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਖ਼ਤਦਦ ਦੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਅਮਨ ਤੇ ਚੈਨ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਣ।

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਗਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਹਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੇਂਦਰ-ਰਾਜ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਤੇ ਇਕਤਾ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਦੁਕਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਕਤਲ ਸਮੇਂ ਪੁਲਸ ਨੇ ਸਿਰੇ ਦੀ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ ਦਿਖਾਈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ—ਖਬਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹਰ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕਾਰਬਾਈਨਜ਼, ਸਟੇਨ ਗੰਨ, ਰਾਈਫਲਾਂ ਅਤੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਰਗੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਵੀ ਲਈ ਫਿਰਦੇ ਹਨ।

ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗਲਾਂਬਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੋਰ ਤੱਥ ਸਮੂਹ ਆਏ ਹਨ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਉਪਰ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦਿਵਾਰੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਤੋਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਖ ਗੇਟ ਵਲ ਵਧੇ ਪਰ ਕਾਤਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਗੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਗਿਆਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਦਿਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਗ ਪਏ ਤਾਂ ਕਾਤਲ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆ ਕੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਕੇ ਤੇ ਹੀ ਮਰ ਗਏ। ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਕ 11 ਸਾਲਾ ਬੱਚਾ ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿਚ ਖੜਾ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਨੂੰ ਅੱਠ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਤਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿ ਚਿੱਟਾ ਕੁੜਤਾ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਟੋਹਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਤਦ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਟਰਾਂ ਵਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਅਨਲੌਡ ਕੀਤੀ। ਇਥੋਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਰੋਟੀ ਵੀ ਖਾਧੀ।

ਇਕ ਹੋਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਤਲ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਕਾਲੀ ਅੰਬੇਸਡਰ ਕਾਰ ਵਿਚ ਦੌੜ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਮੋਚੀ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਖੜੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਕਤਲ ਸਮੇਂ ਪੁਲਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੈਰਜ਼ਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਪੁਲਸ ਹਰ ਮੌਕੇ ਬੈਠੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਅੰਗ ਰਖਿਅਕ ਜਿਸ ਪਾਸ ਸਟੇਨ ਗੰਨ ਸੀ, ਨੇ ਕਾਤਲ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਰ ਖੜਾ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਉਹ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪੁਲਸ ਸਿਪਾਹੀ ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਦੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਭਜ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੋਕ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਇਸ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਸਨ ਕਿ ਪੁਲਸ ਨੇ ਇਕ ਸਿੱਖ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਦ ਵਿਚ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਟਵਾਲ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਣ ਦੇਣ।

ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ 'ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ'

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ—ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਪੁਲਸ ਦੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਜਾਣਕਾਰ ਸੂਤਰਾਂ ਨੇ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਹੱਥੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੂਤਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵੱਡੇ ਅਫਸਰ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਪੁਲਸ ਦੇ ਸਭ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਬੜਨ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਵਿਰੁਧ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਨਰਾਜ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰ ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਏਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਛੇਤੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਫੁੱਧਾਈ ਨਾਲ ਘੱਧ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਏਗਾ।

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੀ ਧਮਕੀ

ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭੁਲੇਖੇ 'ਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਿ ਕਮਿਊ: ਆਗੂ ਤੇ ਕਾਰਕੁਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਬਸ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ — ਮਲਹੋਤਰਾ ਦੀ ਤਾੜਨਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ—ਹਿੰਦ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬਾ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਇਥੇ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਗਰੁਪ ਦੇ ਆਗੂ ਸਾਥੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਧਮਕੀ ਭਰਿਆ ਪੱਤਰ ਰਲੀਜ਼ ਕਰ ਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਉਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸੂਬਾ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ।

ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਪੱਤਰ ਉਤੇ ਦੀਨਾਨਗਰ ਡਾਕਖਾਨੇ ਦੀ 16-4-83 ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਥੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਸਾਥੀ ਰਾਜ ਨੇ ਇਕ ਹਫਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਅਸਤੀਫਾ ਨਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹਸਰ ਵੀ ਲਾਲਾ ਜਗਤ ਨਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਥੀ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਜ਼ਿਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੇ ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜ ਦਿਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਸਾਥੀ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲਸਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਬਾਨੀ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਕਿਸੇ ਸਿਰ ਫਿਰੇ ਅਨਾੜੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਆਮ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤਵਾਦੀ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਲੋਕ ਗੁਰਦੁਆਸਪੁਰ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਾਥੀ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੇ ਅਤੇ ਪਤੇ ਬਾਰੇ ਪੁਛਗਿਛ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸਾਥੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਅਸੈਂਬਲੀ ਗਰੁਪ ਦੀ ਬੜੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਜਮਹੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਝੰਡੇਬਾਰਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹਰ ਲੋਕ ਵਿਰੋਧੀ ਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਵਿਰੋਧੀ ਨੀਤੀ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਯੋਗ ਤਰਸਮਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਤਿੰਨ ਧਿਰੀ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਅਾਂ, ਭਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦਾ ਬੜੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਸੂਲੀ ਸੋਧ ਤੇ ਏਕਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਚੁਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਤਖ਼ਤਦਦ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਕੇ ਇਸਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਣਗੇ।

ਧਮਕੀ ਪੱਤਰ ਦਾ ਉਤਾਰਾ

ਏਕ ਓਂਕਾਰ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ
ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਹਸਰ ਉਹ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਹੜਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲਾਲਾ ਜਗਤ ਨਰਾਇਣ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਵਿਧਾਇਕ ਬਣ ਜਾਏਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਮੋਤ ਮਾਰਿਆ ਜਾਏਗਾ। ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਮੰਗ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ ਹਫਤੇ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਬੁਲਾ ਦਿਤਾ ਜਾਏਗਾ। ਅਸੈਂਬਲੀ ਲਈ ਵੀ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ।

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਲਹਿਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹੋ ਫਰਮਾਨ ਹੈ।
ਨੋਟ: ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਹੁਣਾ ਸਮਝ ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਹੈ ਖਾ ਲੈ ਤੇ ਪੀਣਾ ਹੈ ਪੀ ਲੈ।

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਲਹਿਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਮੌਤ ਉਡੀਕ ਰਹੀ ਹੈ।

ਨਰਸਰੀ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰੋ — ਪੈਸੇ ਕਮਾਓ

ਸਥਾਪਿਤ ਕਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਪਾਰ

120,000 ਡਾਲਰ ਦਾ ਬੂਟਿਆਂ ਦਾ ਸਟਾਕ

ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਆਦਿ ਰਲਾ ਕੇ 130,000 ਕੀਮਤ

1.4 ਏਕੜ ਦਾ ਏਰੀਆ ਅਤੇ ਨਾਲ 4 ਬੈਡ ਰੂਮ ਦਾ ਘਰ ਹੈ — 6-7 ਗਰੀਨ ਹਾਊਸ

ਜੇ ਸਟਾਕ ਮੁੱਲ ਲੈ ਕੇ ਲਾਟ ਲੀਜ਼ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ — ਨਹੀਂ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ — 3,39,000 ਹੈ

ਫੋਨ : 594-4421 ਚੱਕ ਗੋਟਕਨ (Chuk Goetken)

ਜੋ ਸੱਜਣ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋਣ

584-9759 - ਸਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘੂ

FOR YOUR 649 LOTTO CENTRE

Play your lotto Number

You might be the next millionair - meanwhile SAVE - SAVE
shopping at

AMBIKA FOODS
5125 Victoria Drive
Vancouver, B.C. Canada
PHONE: 327—0295

Sugar 5.99 10kg. with the flyer ਖੰਡ	Roti Atta 10 kg. 3.99 ਰੋਟੀ ਆਟਾ	Sarbat Rooh Afza 4.99 bottle ਸ਼ਰਬਤ ਰੂਹ ਅਫਜ਼ਾ
Bhatura Flour 2 kg. 3.99 ਭਠੂਰਾ ਆਟਾ	Special Puri Flour 2 kg. 3.99 ਪੂਰੀ ਆਟਾ	Amla Pickle 2.99 ਅੰਲਿਆਂ ਦਾ ਅਚਾਰ
Nan Flour 2 kg. 3.99 ਨਾਨ ਆਟਾ	Karela Pickle 2.99 ਕਰੇਲੇ ਦੀ ਅਚਾਰ	Pachranga Achar 1.99 tin. ਪਚਰੰਗਾ ਅਚਾਰ
Shona Sag 79¢ can ਸ਼ੋਹਣਾ ਸਾਗ	Frozen Chicken legs 95¢ lb. ਫਰੋਜ਼ਨ ਮੁਰਗੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ	Mango 9.89 per box ਅੰਬ
Chicken legs fresh 1.39 lb. ਮੁਰਗੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ	Shona Sag and 6 Corn Roti 1.99 ਸ਼ੋਹਣਾ ਸਾਗ ਤੇ ਮੱਕੀ ਦੀ ਰੋਟੀ	

ਅਮਰੀਕਾ ਪਾਕਿ ਨੂੰ ਪੁਲਾੜ ਤਕਨੀਕ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੇਗਾ

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ—ਅਮਰੀਕਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪੁਲਾੜ ਵਿਗਿਆਨ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਉਰਦੂ ਅਖਬਾਰ 'ਜੰਗ' ਨੇ ਜਾਣਕਾਰ ਸੂਤਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪੁਲਾੜ ਅਤੇ ਅਪਰ-ਵਾਤਾਵਰਨ ਖੋਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਲੀਮ ਮਹਿਮੂਦ ਦੇ ਕਰਾਚੀ ਹੈਡਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ ਦਿਤੇ ਇਕ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਕਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਸੀਟਾਂ ਤੇ ਚੋਣ ਲੜੇਗੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨਾਲ ਚੋਣ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਬਾਤ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਂਗਰਸ ਆਈ ਨੇ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀਆਂ 76 ਸੀਟਾਂ ਹੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਾਰਟੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਚੋਣਾਂ ਪੰਜ ਜੂਨ ਨੂੰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਬੈਂਕ ਡਾਕੇ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨਹੀਂ

ਜਲੰਧਰ—ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਦੀ ਕੋਠਾਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿਖੇ ਜਿਹੜੀ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਡਕੈਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਮਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੁਲਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਡਾਕੂਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਹਨ। ਇਸ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਪਿੰਡ ਮੁਬਾਰਕਪੁਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕੰਮ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਸ਼ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਲੇਖਾਕਾਰ ਅਤੇ ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਗਨ ਮੈਨ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਅਤੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਪਾਸੋਂ ਡਾਕੂਆਂ ਨੇ ਸਟੇਨਗਨ ਦੀ ਨੱਕ ਤੇ ਕੈਸ਼ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ।

ਮਹਾਜਨ ਵਿਰੁਧ ਕੁਰਪਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਜਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਐਨ. ਆਰ. ਲਸਕਰ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਇੰਦਰ ਮੋਹਨ ਮਹਾਜਨ ਵਿਰੁਧ ਕੁਰਪਸ਼ਨ ਤੇ ਫੋਡਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਫੇਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਯੂਰੋ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਨਾਥ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਖੇਡ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਸੀ. ਥੀ. ਆਈ. ਘੋਖ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਸੀ।

ਕੌਮੀ ਖੇਡ ਨੀਤੀ ਦੇ ਖਰੜੇ ਦੀ ਘੋਖ ਜਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਕੁਲ ਹਿੰਦ ਖੇਡ ਕੌਂਸਲ ਕੌਮੀ ਖੇਡ ਨੀਤੀ ਦੇ ਖਰੜੇ ਉੱਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਖੇਡ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਲਾਨਾ ਰੀਪੋਰਟ ਵਿਚ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਹੁਣ ਵਧ ਵਧ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕੌਮੀ ਖੇਡ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵਲੋਂ ਖਰੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਭੇਜੀਆਂ ਟਿਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਘੋਖ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ -- ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ

ਖੰਨਾ—ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸਾਰੀ ਤੇ ਮਾਲ ਮੰਤਰੀ ਸ: ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੰਨਾ ਸਭ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਈ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਕੇ ਗੜੇਮਾਰ ਨਾਲ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਿਆ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗੀ।

ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਏ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਦਿਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਸਰਕਾਰ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਮੀਤਾਭ ਬਚਨ ਸ਼ੋਅ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਫੋਨ ਕਰੋ:- 931-8476 ਜਾਂ 875-875-6288

ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹਮਲੇ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਲੋਕ ਦਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਚੌਧਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਬੜਨ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਮੰਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਮਤੇ ਉਤੇ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਜਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਇਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਆਗੂਆਂ ਵਲੋਂ ਜਾਤੀਵਾਦ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਇਹ ਮਤਾ ਲੋਕ ਦਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬੀ. ਡੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਤੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅਸਥਾਨਾਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦਿਆਂ ਚੌਧਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਿੰਘ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ।

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਨੂੰ ਹੀਰੋ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਜੇਕਰ ਇਕ ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਿਬੜਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਦੋ ਕੌਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਇਕੋ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਉਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਪੁੱਜਾ ਸਥਾਨ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ।

ਕੁਰਪਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ 125 ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ

ਮੋਗਾ—ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਖੋਰੀ, ਹੋਰਾਵੇਰੀਆਂ ਅਤੇ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ 125 ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੇ ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਅਜੇ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਹੋਣ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਸ: ਬੀਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਬੀਤੀ ਸ਼ਾਮ ਮੋਗਾ ਸਭ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਸਬੇ ਬੰਧਨੀ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਇਕ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬੀਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਧ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ 1986 ਤੱਕ 60 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੱਝਾਂ ਖਰੀਦਣ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦਿਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਹਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ 5000 ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਨ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤਕ 2600 ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਬਣ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ।

ਸਖਿਲ, ਤਰੁਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਰ ਰਿਹਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਹਦਾਇਤ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਦੱਖਣੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਨ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਦੀ ਨਗਰ (ਯੂ. ਪੀ.) ਵਿਚ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਥੋਂ ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਪੂਰੀ ਕਰਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ 31 ਸਾਲ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਤੌੜ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਆਖਰੀ ਸਾਹਾਂ ਉਤੇ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਟਾਫ ਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਡਾ: ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਨਾਂ ਸਖਿਲ ਹੈ ਤੇ ਉਹ 7 ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਦੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਨਾਂ ਤਰੁਣਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਰ ਰਹੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਉਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਨ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਲਿਆਵੇ। ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਨ ਨੇ ਇਸ ਹਦਾਇਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ।

ਅਕਾਲੀ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਰੱਦ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ—ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਨ ਮਹਿਰਾ ਨੇ 36 ਅਕਾਲੀ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਲੋਂ ਦਿਤੇ ਗਏ ਅਸਤੀਫੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਤੇ।

ਅਕਾਲੀ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਸਤੀਫੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਉਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਲਈ 27 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰਾ ਨੇ ਇਹ ਅਸਤੀਫੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਦੋ ਨਿਯਮ 51(3) ਦੀ ਧਾਰਾ 190(3) ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਫਿਲਮਾਂ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਨਾਂਹ

ਗਵਾਲੀਅਰ—ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਸੁਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਡਕੈਤ ਰਾਣੀ ਫੁਲਾਂ ਦੇਵੀ ਨੇ ਇਕ ਫਿਲਮ ਕੰਪਨੀ ਵਲੋਂ ਉਸਦੀ ਅਧੂਰੀ ਫਿਲਮ 'ਬਾਗੀ ਫੁਲਾਂ' ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਦਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਫੁਲਾਂ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਦਸਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਝਾਏ ਪਰ ਫੁਲਾਂ ਨੇ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਹਰ ਵਗਾਹ ਮਾਰੇ।

ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ

ਬੀ. ਏ. ਐਲ. ਐਲ. ਬੀ (ਪੀ.ਯੂ.)

ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ B.A.L.L.B. (Pb.U.)

(ਸਾਬਕਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਨੋਟਰੀ ਪਬਲਿਕ ਦੇ ਆਮ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ:—

- ਘਰ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖ਼ੀਦਣ, ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੋਰਗੇਜ਼ ਲੈਣ, ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੈਂਸਲ ਕਰਨੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾਉਣੀ
- ਵਸੀਅਤ, ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮੇ, ਐਫੀਡੇਵਿਟ, ਡੈਕਲਾਰੇਸ਼ਨ, ਐਗਰੀਮੈਂਟ, ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ "ਰਾਹਦਾਰੀ"
- ਪਾਸਪੋਰਟ ਨਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ

ਅਤੇ ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ

ਦੇ ਆਮ ਮਸਲੇ ਤੇ ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੇਸ ਲੜਨ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੇ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ

7-4857 Kingsway (Opp. Sears) Burnaby, B.C. V5H 2C8

PHONE—Off. 433-8366

Res. 324-4160

ਸਮਾਂ: ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ (ਦਫਤਰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ)

ਐਕਸੀਡੈਂਟਾਂ ਵਿਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੇ ਇਨਸ਼ੂਰੈਂਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ

ਉਜੱਲ ਦੁਸਾਂਝ ਅਤੇ ਮਹਿਬੂਬ ਪਿਰਾਨੀ

(ਦੁਸਾਂਝ ਐਂਡ ਪਿਰਾਨੀ) ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਮਿਲੋ ਜਾਂ ਫੋਨ ਕਰੋ

327-6381

#202-5887 ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਡਰਾਈਵ, ਵੈਨਕੂਵਰ

ਪੰਜਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਗੀਤ

ਵਲੋਂ - ਕਾਮਰੇਡ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਣਖੀ

ਲੋਕ ਗੀਤ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਰਚਣ ਹਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਲੂਕ ਜ਼ਿੰਦਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੱਭਰੂ ਹਨ। ਮਜ਼ਬਾਂ ਦੀਆਂ ਜਨੂੰਨੀ ਘੁਰੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਤ ਪੌਣੇ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕੀਆਂ - ਰਾਜਸੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪੰਜਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਤਾਂ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿਚ ਰਚੀ ਹੋਈ ਖੁਸ਼ਬੋ ਦੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਕੋਈ ਹੋਣੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਕੌਮ ਵਿਚ ਪੰਜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਣਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਲਾਕਾ, ਬੋਲੀ, ਆਰਥਕਤਾ, ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਮਨ ਦੀ ਮੌਜ ਨਿਰਸੰਕੋਚ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਾਣੀ ਮੰਨ ਕੇ ਸਵਾਦ ਸਵਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨੂੰਨੀ ਨਾਗਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਹਿਰਾਂ ਘੋਲ ਦਿਤੀਆਂ ਤ੍ਰਿਝਣਾਂ ਦੇ ਹਾਸਿਆਂ ਤੇ ਡਾਕੇ ਪੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਫਿਰ ਭੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਮਹਿਰਮ ਨੂੰ ਬੇਵਸ ਨੈਣਾਂ ਚੋਂ ਲੱਪ ਲੱਪ ਅਬਰੂ ਕਰਦਾ ਝਨਾਂ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੇ ਖਲੋ ਕੇ ਕੋਈ ਵਾਜ਼ਾ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਲੱਘ ਆਜਾ ਪੱਤਣ ਝਨਾਂ ਦਾ ਯਾਰ”। ਅੱਜ ਭੀ ਸਿਆਲਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਦੋਤਾਰੇ ਦੀਆਂ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਸੂਰਾਂ ਗੂੰਜ ਰਹੀਆਂ ਨੇ। ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਦੋਤਾਰਾ ਵੱਜਦਾ ਵੇ ਰਾਂਝਣਾਂ, ਨੂਰ ਮਹੱਲ ਦੀ ਮੋਰੀ”।

ਕਾਲਖਾਂ ਦੇ ਵਣਜਾਰੀ : ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਭੀ ਗੁਰੂਆਂ, ਪੀਰਾਂ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪਾਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵੀ ਦੀ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਕੜਾਹੀ, ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਧਿਆਵਾਂ। ਹੋਦਰ ਸ਼ੇਖ ਦਾ ਦੇਵਾਂ ਬੱਕਰਾ, ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਆਵਾਂ। ਹਨੂਮਾਨ ਦੀ ਦੇਵਾਂ ਮੰਨੀ, ਰੱਤੀ ਫਰਕ ਨਾ ਪਾਵਾਂ। ਨੀ ਮਾਤਾ ਭਗਵੰਤੀਏ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਜੱਸ ਗਾਵਾਂ।

ਗਿਧਿਆਂ ਚੋਂ ਫੁਲ ਫੁਲ ਪੈਂਦੇ ਮਾਸੂਮ ਸੁਚੇ ਹਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਤੇ ਦਾਗਣ ਵਾਲਿਓ! ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡੇ ਉਤੇ ਤਾਂ ਲਕੀਰਾਂ ਵਾਹ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਹਾਲੇ ਪਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਆਂ ਫਾਤਾਂ ਨਿਕਲੀ ਲੀੜੇ ਪਾ ਕੇ, ਹਾਕ ਹੁਕਮੀਂ ਨੇ ਮਾਰੀ। ਨਿੰਮ ਦੇ ਕੱਲ ਬਸੰਤੀ ਆਂਦੀ, ਬੋਤੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ਿਗਾਰੀ। ਹੀਰ ਕੁੜੀ ਦਾ ਪਿੰਡਾ ਮੁਸ਼ਕੇ, ਨੂਰੀ ਸੁਕੀਨਣ ਭਾਰੀ। ਕਿਸ਼ਨ ਬਿਸ਼ਨ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ, ਲਾਜਵੰਤੀ ਕਰਤਾਰੀ। ਬੰਤੋ ਚੰਨ ਵਰਗੀ, ਉਹਦੀ ਗਿੱਧੇ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ।

ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮੁਹਾਂਦਰੇ ਹੀ ਕੌਮ ਦੇ ਨਰੋਏ ਅਤੇ ਸੁਨੱਖੇ ਨੈਣਾਂ ਨਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਗੁੰਦਵੇਂ ਸਰੀਰ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਖਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਨੁਹਾਰ ਨਿਖਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਗੀਤ ਹੀ ਤਾਂ ਕੌਮ ਦੀ ਅਸਲੀ ਦਰਪਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਹਤਮੰਦ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਵਾਰਸ ਕੌਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹ ਸਵਾਰ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ “ਬਾਹਰੋਂ ਧੌਤੀ ਤੂੰ ਬੜੀ ਅੰਦਰ ਵਿਸਨਘੋਰ” ਵਾਲੇ ਕਈ ਅਖੌਤੀ ਧਰਮ ਦੇ ਠੋਕੇਦਾਰ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਅਸੰਭਿਅਤਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਿਰਸੰਕੋਚ ਜੱਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਭੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਬੁਦ ਚੁਕੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੜ੍ਹਾਂਦ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਨੀ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਸਰਾਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਣਗਿਣਤ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਲੱਜ ਪਾਲਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗੀਬਾਂ ਅਤੇ ਚਾਵਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਚਿਖਾ ਦੇ ਦਗਦੇ ਕੋਇਲਿਆਂ ਉਤੇ ਫੁਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਲੀ ਜੁਆਨੀ ਕੱਲਸ ਲੈਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਰਦਈ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਜ਼ਹਿਰੀ ਤਿਖੀਆਂ ਨਸ਼ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਪੱਛੀ ਪੀੜੇ ਪੀੜੇ ਹੋਈ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬਣ ਕਰਮਨਾਡ ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ “ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਾ ਮਨ ਕਬੀਆਂ ਲੱਗਦੇ ਨਾ ਭਾਗ ਪਰਾਏ” ਅਤੇ “ਚਿਟੇ ਚੋਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਬਣਾਈਆਂ ਜੋੜੀਆਂ”।

ਜੇ ਕੋਈ ਜੋਬਨ ਮੱਤੀ ਅਭਾਗਣ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਛਿਟੇ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਤੱਪਸ਼ ਝੁਝਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਬਰੇ, ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਆਖ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਲੱਜ ਪਾਲਦੀ ਧੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸਮਾਜੀ ਕੁਨਿਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਝੁਲਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਦਾ ਮਾਲ ਸਮਝਕੇ ਆਪਣੇ ਬਾਬੇ ਵਰਗੇ ਨੂੰ ਪਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਬੂਲਣ ਲਈ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਲਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰੀ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲਪਣਾ

ਦ ਹਾਣੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲੈਣਾ ਭੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਦੁਖਿਆਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਵਾਟਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਤਾ ਕਰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਕਰ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬਰ ਦੇ ਮਾਰੂ ਪੁੜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਲੀ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਸਾਰ ਦੀ ਦੇ ਮੂਹੇ ਨਿਕਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ “ਵਰ ਹਾਣ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾ ਟੋਲਿਆ, ਸਬਰ ਵਿਚੋਲੇ ਤੇ” “ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਦੀ ਪਰਖ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਖਲੀ ਭਰਾ ਲਈ ਬਾਬਲਾ” “ਵਰ ਲੱਭਿਆ ਬੀਹੀ ਦਾ ਕੂੜਾ, ਪਿੰਡ ਦੀ ਮੈਂ ਨਗ ਚੋਣ ਸੀ” “ਅੱਗ ਲਾ ਕੇ ਫੂਕਦਿਆਂ ਗਹਿਣੇ, ਬਾਪੂ ਮੁੰਡਾ ਤੇਰੇ ਹਾਣ ਦਾ।” ਜੁਆਨੀ ਦਾ ਸੋਕ ਗੁੰਦਵੇਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੋਰੀ ਕਰ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਕੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹੋਲੀ ਕੀਤੀ ਜਿੰਦ ਤੋਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਨੇ। ਬਲਦੇ ਸਿਵੇ ਦੇ ਸੋਕ ਦਾ ਗਿਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ ਆਖਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮੀ ਹੋ ਕੁਝ ਤਾਂ ਧਰਮ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਧਰਮ ਸਿਰਫ ਮੇਮ ਦੇ ਨੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਭੀ ਨਹੀਂ। ਧਰਮ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਵਰ ਹੈ ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ।

ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਹਰ ਹੋਣੀ ਦਾ ਨਿਰਸੰਕੋਚ ਭਰੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬਾਂਹ ਕੱਢਕੇ ਚੈਂਲੰਜ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤਲਖੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਹਿਰ ਪੀ ਕੇ ਭੀ ਨਸ਼ਿਓਣ ਦੀ ਨਰੋਈ ਜਾਚ ਖੂਬ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਮੋਹ ਭਿੰਜੀਆਂ ਲੋਰੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਅਬਰੀ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਸੋਕ ਅਤੇ ਹੰਦਾਈ ਜਾ ਚੁਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਉਜਾੜਾਂ ਜੇਭੇ ਲੰਬੇ ਉਦਾਸ ਕਰਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ। ਇਹਨਾ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਰ ਪੱਖ ਸਮੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਭ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦਾ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿਲਦਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਾਂਝੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਗੋਂ “ਦਿਲ ਦਰਿਆ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਝੂੰਘੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਟਿਕਾਣੇ” ਹਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੋਚਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਨ ਦੀਆਂ ਮੌਜਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਪਰਚਦੇ ਹਨ। ਝਾਂਜਰਾਂ ਦੇ ਬੋਲ, ਵੰਗਾਂ ਦੇ ਛਣਕਾਏ, ਗਿਧਿਆਂ ਦੀ ਘੁਕਰ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹਾਸਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫੁਲ ਫੁਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਰਮਿਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਭੀ ਨਰੋਈ ਜਾਚ ਮਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਜੋਧਿਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੂੜ ਬੋਲੇ ਬੇਪਹਿਚਾਣ ਤਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਹਾਲੇ ਸੱਜਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਨਪੜ੍ਹ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਸਾਂਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਮੀਰ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਪੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਲਿਪੀ ਯਥਾਰਥਤਾ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੁਟਿਆਰ ਆਪਣੇ ਹਾਣੀ ਕੋਲ ਮੰਜੇ ਤੇ ਬੈਠੀ ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਦੀ ਪਿਆਸ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਬਰ ਦੀ ਹੱਦ ਭਾਲਦੀ ਭਾਲਦੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਗਵਾਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚ ਰਚ ਜਾਣਾ ਲੋਚਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਵਲੋਣ ਕੇ ਸਵਾਦ ਸਵਾਦ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਖਦੀ ਹੈ “ਖਟਣ ਗਿਆ ਸੀ ਕੀ ਖਟ ਲਿਆਂਦਾ, ਖਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਪਾਵੇ ਯਾਰ ਤੇਰਾ ਘੁੱਟ ਭਰ ਲਾਂ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆਂ ਸਬਰ ਨਾ ਆਵੇ।” ਇਸ ਗੀਤ ਵਿਚ ਪਾਵਿਆਂ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅੱਖਾਂ ਮੋਹਰੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹੀ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਲਿਪੀ ਹਨ। ਮੰਜੇ ਦੇ ਪਾਵੇ ਜਦੋਂ ਭੀ ਇਸਦੀ ਨਜ਼ਰੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਯਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਆਉਣ ਲਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਗੀਤੀ ਨੱਚ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਰੂਹ ਸੁੱਚੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਧੋਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੌਗਿਰਦੇ ਦੀਆਂ ਪੋਣਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਲ ਵਰਗੀ ਮਹਿਕ ਘੁਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਰੂਏਵਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਕੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦ ਨਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨਾਢੇ ਦੀ ਬੰਦ ਬੋਤਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬਝਾਉਣ ਪਾਣੀ ਦੇ ਗਲਾਸ ਵਿਖ ਮਿਸ਼ਰੀ ਦੀ ਡਲੀ ਬਣ ਕੇ ਘੁਲ ਜਾਣੀ ਲੋਚਦੀ ਹੈ।

ਲੋਕ ਗੀਤ ਮਿਥ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਚੇ ਜਾਂਦੇ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਿਆਰ ਭਿੰਜੇ ਜ਼ਰਖੇਜ਼ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਚੋਂ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਂਗ ਉੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਦਰ ਦੀ ਜਾਈ ਸੁਚੀ ਮੁਟਿਆਰ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਾਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਜਿਵੇਂ “ਖਟਣ ਗਿਆ ਸੀ ਕੀ ਖਟ ਲਿਆਂਦਾ, ਖਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਡੋਡ ਤੀਲੀ ਵਾਲੀ ਖਾਲ ਟੱਪ ਗਈ ਲੋਂਗ ਵਾਲੀ ਨੇ ਭਨਾਂ ਲਏ ਗੋਡੇ” ਤੀਲੀ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਮਾਸ਼ੇ ਭਾਰੇ ਲੋਂਗ ਵਾਲੀ ਤੋਂ ਖਾਲ ਟੱਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਹੋਰ ਕੀ ਖਿਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਉਰਦੂ ਦੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖਕੇ ਮੀਲ ਪੱਥਰ ਗੱਡ ਦਿਤਾ ਮਿਸ਼ਰੀ ਲਾਸ਼ ਉਤੇ ਖੱਫਣ ਦੀ ਛਾਂ ਹੀ ਕਰ ਦੇਣੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਫਣ ਦਾ ਭਾਰ ਮੈਥੋਂ ਬੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ, ਪਰ ਕੱਫਣ ਦੀ ਛਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੀਲੀ ਅਤੇ ਲੋਂਗ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਸ਼ੇ ਦਾ ਫਰਕ ਯਥਾਰਥਤਾ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਮਿਹਨਤੀ ਤੇ ਸਿਰੜੀ ਪੰਜਾਬੀ ਗੱਭਰੂ ਅਣਖ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਰਣ-ਭੂਮੀ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਹਿੱਕ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਭੀ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਹੋਣੀਆਂ ਨਾਲ ਟੱਕਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਜੁਨ ਹਾਤ ਦੀਆਂ ਤਪਦੀਆਂ ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਪੋਹ ਮਾਘ ਦੇ ਠਰੇ ਹੋਏ ਕੋਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਿਆਂ ਤੇ ਹੰਦਾਉਂਦੇ ਕਿਰਤ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਵਫਾ ਭੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਿਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਰਾਂਝੇ ਦੇ ਨਿਕੇ ਵੀਰ ਆਪਣੇ ਨਰੋਏ ਜੁਸਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਮਲਤਾ ਦਾ ਅਥਾਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਭੀ ਸਾਂਝ ਸਾਂਝ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬੀ ਗੱਭਰੇਟਾ ਆਪਣੀ ਹਾਨਣ ਦੀ ਚੜਦੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖਣੋਂ ਨਹੀਂ ਟਲਦਾ “ਪਾਈਆਂ, ਪਾਈਆਂ, ਪਾਈਆਂ, ਕੱਚਾ ਦੁੱਧ ਪੀਣ ਵਾਲੀਏ ਤੇਰੀ ਹਿੱਕ ਤੇ ਮਲਾਈਆਂ ਆਈਆਂ।”

ਜਿਥੇ ਲੋਕ ਗੀਤ ਗੁਮਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਖਰਾਂ ਤੋਂ ਭੀ ਉਚੀਆਂ ਉਡਾਰੀਆਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਥੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜੀ ਕੁਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭੀ ਗਿਲਾ ਹੈ। “ਮੁੰਡਾ ਰੋਹੀ ਦੀ ਕਿਕਰ ਦਾ ਜਾਤੂ ਵਿਆਹ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਤੂਤ ਦੀ ਛਿਟੀ” ਰੋਹੀ ਵਿਚ ਬੰਜਰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਿਕਰ ਕਾਲੀ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸਖਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਖੁਰਦਰੀ ਛਿੱਲ ਵਿਚ ਲਚਕ ਉਕੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸਗੋਂ ਇਸ ਉਤੇ ਤਾਂ ਮਲੂਕੜੇ ਸੋਹਲ ਪੰਛੀ ਆਲ੍ਹਣੇ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਭੀ ਸੰਕੋਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਮਾਸ ਖੋਰੇ ਉਜਾੜਾਂ ਅਤੇ ਨੌਰਿਆਂ ਦੇ ਆਸਕ ਉਲੂ ਜਾਂ ਇੱਲਾਂ ਅਤੇ ਗਿਧਾਂ ਰਾਤ ਕੱਟਣ ਲਈ ਚਾਰ ਤੀਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਟਿਕਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਕਿਕਰ ਦੇ ਜਾਤੂ ਵਰਗਾ, ਲੁਛ ਲੁਛ ਕਰਦੀ ਗੋਰੀ ਤੂਤ ਦੀ ਛਿਟੀ ਵਰਗੀ ਕੁੜੀ ਵਿਆਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਗੀਤ ਬੋਲ ਪੈਂਦੇ ਨੇ “ਜੋੜੀਆਂ ਜੱਗ ਬੋੜੀਆਂ ਨਰੜ ਬਬੇਰੇ” ਕਈ ਵਾਰੀ ਆਰਥਕਤਾ ਦੇ ਮਿਧੇ ਹੋਏ ਮਾਪੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਧਿਆਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਠ ਦੇ ਗਲ ਟੋਲੀ ਵਾਂਗ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲਟਕਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਮਾਸੂਮ ਕੰਜਕਾਂ ਸੁਲੀ ਉਤੇ ਟੋਰੀਆਂ ਯੁੱਗਾਂ ਜੋੜੀ ਉਦਾਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਟਾ ਕੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲ ਦੀ ਪੱਗ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖ ਹੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬਣ ਮੁਟਿਆਰ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈ ਕੇ ਗਿਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ “ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ, ਬਾਬਲ ਨੇ ਵਰ ਟੋਲਿਆ ਬੁੱਢਾ ਬੇਹ ਦੇ ਪਿਪਲ ਦਾ ਹਾਣੀ” ਮੁਟਿਆਰ ਅਨਜੋੜ ਦੀਆਂ ਕੁਲੀਆਂ ਸੋਜਾਂ ਉਤੇ ਭੀ ਤਿਖੀਆਂ ਸੂਲਾਂ ਦੀ ਪੀੜ ਨਾਲ ਬਹਿਬਲ ਹੋ ਉਠਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੁਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮੇਚ ਦਾ ਹਾਣ ਹੰਦਾਉਣ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਆਤਮਕ ਸ਼ਾਤੀ ਲੋਚਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀਆਂ ਸੂਲਾਂ ਦੀ ਪੀੜ ਨਾਲੋਂ ਮੌਤ ਕਬੂਲਣੀ ਵਧੇਰੇ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। “ਜ਼ਿੰਦ ਯਾਰ ਦੀ ਛੇਜ ਤੇ ਨਿਕਲੇ ਸੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਹੋੜੀਆਂ।”

(ਚਲਦਾ)

ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ‘ਪਾਰਸ’ ਉਸਤਾਦ ਰਾਮੁਵਾਲੀਆ ਭਜੰਗੀ ਪਾਰਟੀ

ਫੋਨ 524-2778 — 524-8861

Good News

If you are thinking of

Selling Your Home
We Charge Only

5% Commission

For

Multiple Listing Service

Please Call me Anytime

Gurminder Deol

277-2200

Deol Realty Ltd.

ਪਾਕਿ ਵਲੋਂ ਅਫਗਾਨੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਤਰੇੜ ਪਾਉਣ ਦੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਰਕਾਰ ਤੀਰਥ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਆਉਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵੀਜ਼ੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੁਭਾਵਿਕ ਕਦਮ ਚੁਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਆ ਰਹੇ ਸਿੱਖ 'ਯਾਤਰੀਆਂ' ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਫਗਾਨੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਅਤੇ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਤੇ ਕੰਧਾਰ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਕੌਨਸੁਲੇਟ ਕੋਲ ਵੀਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਫਗਾਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਦਿਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਹਰ ਸਾਲ ਉਹ ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ, ਡੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਸਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ?

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਤੇ ਕੌਨਸੁਲੇਟਸ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਫਗਾਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਕਿ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਤੇ ਕੌਨਸੁਲੇਟਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਤੀਰਥਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਵੀਜ਼ੇ ਦੇ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਆਮ ਕਰਕੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹਰ ਸਾਲ ਉਹ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਡੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਤਰੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਲੋਂ ਇਹ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਅਮਨ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਹੌਲ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ 'ਤਰੇੜ' ਪਾਉਣ ਦਾ ਗਿਣਿਆ ਮਿਥਿਆ ਯਤਨ ਹੈ ਇਹ ਅਫਗਾਨ ਸਿੱਖ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹਰ ਸਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਗੁਰੂਪ ਬਣਾ ਕੇ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਉਹ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਅਫਗਾਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ੇ ਨਹੀਂ ਦਿਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪਾਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਨਰਲ ਜ਼ਿਆ ਨੇ ਵੀ 14 ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਇਕ ਜਥੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਵੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਨਾਂਅ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੌਰੇ ਮਿਆਰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰੇੜ ਦੇ ਬੀ ਬੀਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਕਿ ਵਲੋਂ ਅਫਗਾਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ

ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਸਾ: ਗੁਪਤਾ ਵਲੋਂ ਨਿਖੇਧੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ—ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਸਾਥੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸੁਆਲਾਂ ਚੁਆਬਾਂ ਸਮੇਂ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਆਗੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 1979 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਸਾਥੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ ਲਾਗੂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ।

ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਸ਼ੀ ਵਾਜਪਾਈ ਨੇ ਸਾਥੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਹੈ। ਇਹ 10 ਲੱਖ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਪੀਕਰ ਬਲਰਾਮ ਜਾਖੜ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਆਬ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿਤੀ

ਬਿਜਲੀ ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ 19 ਲੱਖ ਚੁਰਮਾਨਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰ ਕੇ ਬਿਜਲੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਫੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ 19 ਲੱਖ 21 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਚੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੇ ਕਈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕੱਟ ਦਿਤੇ ਗਏ।

ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਛਾਪੇ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ।

ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਤੁਅਫਰਕਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬੱਚਾ ਗਣੇਸ਼ ਬਣ ਗਿਆ ?

ਜਿਸ ਕਥਿਤ ਗਣੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਚ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੈ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ। ਬਹਿਰਾਮਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੋਠਿਆਂ 'ਚ ਪਹਿਲੇ ਮਕਾਨ ਅੱਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੱਸਿਆ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਾਂਗ ਭਾੜ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਸੜਕ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਰਿਕਸ਼ਿਆਂ ਟਾਂਗਿਆਂ ਵਿਚ ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਟਾਂਗਿਆਂ ਦੀਆਂ ਘੋੜੀਆਂ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ—ਮੈਂ ਵੀ ਅੰਦਰ ਲੰਘ ਗਿਆ ਇਕ ਅਠਾਈ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਔਰਤ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੋਦੀ ਵਿਚ ਪਾਈ ਮੰਜੇ ਤੇ ਬੈਠੀ ਉਹਨੂੰ ਪੱਖੀ ਝੱਲ ਰਹੀ ਸੀ—ਬੱਚੇ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਬੁਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਕ ਅੱਖ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਰਹੀ। ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਵਾਕ ਇਸ ਲਾਲ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਲਹੂ ਚੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਨੱਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਮਾਸ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਏ ਲੋਕ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਨੱਟ ਅਤੇ ਭਾਨ ਚੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਸਧਾਰਨ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਣੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਨੱਕ ਥੱਲੇ ਦੇ ਲਮਕਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਸੁੱਝ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿਚ ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਨੱਕ ਦੀ ਥਾਂ ਸੁੱਝ ਦਿਖਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਵੀ ਪੈਸੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਦੇਖੇ। ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਹੈ—ਉਹਦੇ ਬੁਲ੍ਹ ਦਾ ਮਾਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ, ਨੱਕ ਥੱਲੇ ਮਾਸ ਕਿਉਂ ਲਮਕਦਾ ਹੈ, ਇਹਦੇ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰ ਹੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰਭ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਕੀ ਤਰੁਟੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਲੋਕ ਅਲੌਕਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਲੱਭਣ ਦੀ ਥਾਂ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ। ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਉਲਝੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਹੱਲ ਦੀ ਸੋਝੀ ਨਹੀਂ। ਉਹੀ ਲੋਕ ਕਦੇ ਮੋਰ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਨਾਲ ਕਸ਼ਟ ਨਿਵਾਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਬੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਰਾਖ ਨਾਲ ਕਸ਼ਟ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਬਾਬੇ ਦੀ। ਇਸੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ 'ਗਣੇਸ਼' ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਗਏ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਪੈਸੇ ਚੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ ਦੇਵਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਕੱਟ ਦੇਵੇਗਾ—ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਪਰ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਜਿਸਦੇ ਘਰ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ ਉਸਦਾ ਜਣੇਪਾ ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਨੇ ਬੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਟਾਲ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਮਾਨ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਐਂਡ ਵੀਡੀਓ

(King of Music)
6512 Main St. at 49th Ave.

ਫੋਨ : 321-6677

ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚ ਹੈ

ਸ਼ਬਦ, ਕੀਰਤਨ, ਧਾਰਮਿਕ ਗੀਤ, ਫਿਲਮੀ ਗੀਤ, ਡਿਸਕੋ ਗੀਤ, ਹਿੰਦੀ ਗੀਤ, ਕਵਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਪਸੰਦ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਟੋਪਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮਾਨ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਦਾ ਨਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ

ਸਿੰਘਾਂਪੁਰ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ Apple Brand ਟੋਪਾਂ ਹਿੰਦੀ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ 2.99 ਵਿਚ ਖਰੀਦੋ

ਨੋਟ — ਮਾਣਕ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟੋਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

Mail Order's Welcome

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੁਣੋ —

ਸੰਗੀਤ ਸੰਸਾਰ : 12.25 - 1.00

8.05 - 9.00 Every Sunday

ਸਭ ਰਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਰ ਸੋਮਵਾਰ 9.05 - 10 P.M.

ਫਰਮਾਇਸ਼ੀ ਗੀਤ ਸੁਣਨ ਲਈ ਜਾਂ ਐਡ ਦੇਣ ਲਈ - (604)321-6667

ਮਾਨ ਫੋਟੋ ਸਟੂਡੀਓ

ਮਾਨ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ

ਪਾਸਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋ ਰੰਗਦਾਰ ਜਾਂ ਬਲੈਕ ਐਂਡ ਵਾਈਟ ਸਿਰਫ

5 ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਖਿਚਵਾਓ।

ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਮੁਢੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਸੀਂ ਮਾਹਰ ਹਾਂ

ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗਾਇਕ ਸਦੀਕ, ਸ਼ਰੀਫ, ਰਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟੋਪਾਂ (15 ਟੋਪਾਂ) ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਕਿੱਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਨ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਤੋਂ ਖਰੀਦੋ

ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਰਥਕਤਾ— ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੁਲੀ ਗੁੱਲੀ ਤੇ ਚੁੱਲੀ

ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸੰਪੇਡਾ

“ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਫੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਪਾਲੀ।”

“ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਖਰਚ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਤੇ ਸਮਾਜੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਉਨਤੀ ਵਿਚਾਕਰ ਬਹੁਤ ਝੁੰਘਾ ਤੇ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਫੌਜੀ ਖਰਚ ਸਿਖਰਾਂ ਛੋਹ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਲੀਅਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਤਰਾਂ ਉਪਰ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੋਕੜੇ ਅਰਥ ਡਾਲਰ ਹਰ ਸਾਲ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਹੋਰ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਦੋ ਤਿਹਾਈ (ਛਿਆਨ ਫੀ ਸਦੀ) ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਬੁੜ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ।”

(ਨਸ਼ਤਰੀ-ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਯੂ. ਐਨ. ਓ. ਦੇ 1978 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ - ਧਾਰਾ - 16)

ਅਜ ਨੁਕਲੀਅਰ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਅਤੇ ਇਸ ਉਪਰ ਅਥਾਹ ਖਰਚ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਨਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਅਸਫਲ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਤਾਂ “ਸੀਮਤ ਨੁਕਲੀਅਰ ਜੰਗ”, ਅਖੌਤੀ “ਰੂਸੀ ਪਾਸਾਰ” ਅਤੇ “ਰੂਸ ਪਾਸ ਵੱਧ ਹਥਿਆਰ” ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਤੇ ਲੋਕ ਰਾਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਦੌੜ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਨੁਕਤੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਖਿਲਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਵਪਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ

ਅਤੇ ਮਦਦ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਰੂਸ ਪਾਸ ਇਨ੍ਹੇ ਨੁਕਲੀਅਰ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਤਬਾਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਹਰ ਮਿੰਟ ਦਸ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਵਸਨੀਕ (ਬੱਚੇ, ਜੁਆਨ ਤੇ ਬੁੱਢੇ) ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਸ ਟਨ ਟੀ. ਇਨ. ਟੀ. ਨੁਕਲੀਅਰ ਫੱਟਣ ਦੇ ਚਾਰਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕਦਮੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬੀ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਤਬਾਹੀ ਸਭ ਦੀ ਹੈ (ਇਸ ਬਾਰੇ ਜੁਦਾ ਲੇਖ)। ਇਸ ਐਟਮੀ ਤੇ ਨੁਕਲੀਅਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਖਰਚ ਦਾ ਭਾਰ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੋਮਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਰਾਹੀਂ ਆਰਥਕਤਾ ਤੇ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਉਪਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਸਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਆਰਥਕਤਾ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿਚ ਵਾਧਾ।

ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਚੌਧਰ ਲਈ 2500 ਫੌਜੀ ਅੱਡੇ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦ ਮਹਾਂ ਸਾਗਰ ਵਿਚ (ਡੀਗੋ ਗਾਰਸੀਆ ਅੱਡਾ) ਆਦਿ ਨੂੰ “ਅਮਨ ਖਿੱਤਾ” ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਮਨ ਜੋਨ ਦੀ ਮਾਣਤਾ ਯੂ. ਇਨ. ਓ. ਭੀ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਰੂਸੀ ਖਤਰੇ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਮੁਨਾਫੇ ਕਮਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਮਰੀਕਨ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ 1972 ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੌਰਜ ਮੈਕ ਗਵਰਨ ਨੇ ਆਖਿਆ “ਭਾਵੇਂ ਰੂਸ ਕਿੰਨਾ ਭੀ ਜ਼ੋਰ ਲਾਵੇ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਧਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਹੁਨਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਮਰੀਕਾ ਅੱਗੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਤਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ ਅਸੀਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਘਰਾਂ, ਸਕੂਲਾਂ, ਅਵਾਜਾਵੀ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ, ਅਮਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਾਲਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਹਵਾ ਤੇ ਵਾਯੂ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰੀਏ।”

ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਨੀਆਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਲਈ। ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ? ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਭੀ ਚੇਤਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਸਿਨਟਾ ਮੋਨੀਕਾ” (ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ) ਦੀ ਰੈੱਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ “ਆਜ਼ਾਦ” ਤੌਰ ਤੇ “ਡਗਲਸ ਏਅਰ ਕਰਾਫਟ” ਦਾ ਖੋਜ ਕੇਂਦਰ

ਸੀ ਅਜ ਉਹ ਗੈਰ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ ਤੇ “ਪੈਨਟੇਗਾਨ” ਦਾ ਬਰੇਨ ਟਰੱਸਟ ਹੈ। ਅਮਿਟ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜੀ ਗਿਣਤਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਪਰ ਗਲਤ ਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਾਸੇ ਵਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਗਾੜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਉਨਤੀ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਨੁਕਲੀਅਰ ਤੇ ਲੇਜ਼ਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉਪਰ, ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪੁਲਾੜ ਵਿਚ ਲਾਉਣ ਲਈ ਖੋਜ ਅਤੇ ਖਰਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਾਲੀ ਆਰਥਕਤਾ ਜਾਂ “ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਦਸਤਕਾਰੀ ਕੁਮਪਲਿਕਸ” ਆਖਦੇ ਹਨ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਭ ਦੀ ਥਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਪਾਪਾਂ ਭਰਿਆ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਲੋਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਸਾਮਰਾਜ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਰੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦਾ ਜਨਰਲ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਖੇੜ ਹੈ — ਇਸ ਨਵੀਂ ਆਰਥਕਤਾ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ (ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਹੈ ਸਾਮਰਾਜ) ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਤੋਂ ਸਿਆਸੀ ਪਿੱਛਾ ਖਿੱਚੂਪਨ (ਪਿਛਾਖੜ) ਵਿਚ ਬਦਲੀ ਹੈ। — ਸਿਆਸੀ ਪਿਛਾਖੜ ਦਾ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੈ (ਕੁਲੈਕਟਿਡ ਵਰਕਸ-ਜਿਲਦ 23 ਸਫਾ 43)।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲੇ ਕਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਗਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪਰਚਾਰ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਘੜ ਛਡਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ “ਸੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ” (Truth) ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਗਲਤ ਪਰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕ ਰਾਏ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹ ਵਧੂਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। “ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ” ਤੋਂ ਭੀ ਭਾਵ ਹੈ ਉਹ ਸਰਕਾਰਾਂ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਫਿਟ ਵਹਿਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੂਸ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਅਪੀਨ ਯੂ. ਇਨ. ਓ. ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਨੁਕਲੀਅਰ ਹਥਿਆਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਵਿਰੁਧ ਐਕਸ਼ਨ ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਗੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਰੁਧ ਵੋਟ ਪਾਈ।

ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਵਾਈਏ ਅਤੇ ਦਿਖ ਵਿਰੁਧ ਇਉਂ ਆਖਿਆ, “ਵਹਿਸ਼ੀਪੁਣੇ ਵਲ ਆਮ ਝਕਾਉ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕਾ ਧਾਰਦਾ ਹੈ, ਬਦ ਇਖਲਾਕੀ ਇਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲਾਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਘੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪੱਠੀ ਮੇਸ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਕੁਟਾਈ ਤੇ ਪਿਟਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ।” ਹਾਕਮ ਲੋਕ ਅਸਲੀ ਤਥਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦੇ, ਭੈਨ ਤੋੜ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਟੱਕਰਾਂ ਤੇ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆ ਦੇ ਜਮਾਤੀ ਖਾਸੇ ਦਾ ਨਿਖੇੜ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਇਕ ਵਪਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਟੋਕ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਜੀ ਖਰਚਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੋਟ ਛਾਪ ਕੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਚੂਮਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸਲੀ ਗਰੇਸ ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਿਚ ਘਾਟਾ ਅਤੇ ਨੋਟ ਪਸਾਰੇ ਨਾਲ ਨੋਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘਟਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫੈਲਾਅ (ਜਿਸਨੂੰ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਆਖਦੇ ਹਨ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਕਾ ਫੈਲਾਅ ਦਾ ਭੇੜਾ ਅਸਰ ਭੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਧਨੀ ਲੋਕ ਇਸ ਨਾਲ ਸਰਮਾਏ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੇ ਕਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਾਲਾ ਪੈਸਾ ਸਮਾਜੀ ਕੰਮਾਂ ਉਪਰ ਲੱਗ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਪੈਦਾਵਾਰ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਖਰਚ ਤਾਂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਆਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਕੇ ਸੁਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ।

ਅਜ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਉਪਰ ਹਰ ਸਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦਾ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫੌਜੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਖਰਚ ਛੇ ਸੌ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵਧ ਕੇ ਨੌਂ ਸੌ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰੀ ਖੋਜ ਉਪਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲੋਂ ਪੰਜ ਹਿੱਸੇ ਘੱਟ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਜ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਉਪਰ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਹਰ ਸਾਲ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਪਰ ਦੋ ਸੌ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਘੱਟ।

ਅਜ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆਰਥਕ ਮੰਦਵਾੜੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ

ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਅਥਾਹ ਖਰਚ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਉਪਰ ਤਾਂ ਰੋਕਾਂ ਪਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਉਪਰ ਵਾਧਾ। ਅਜ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਕਰੋੜ ਗਿਣਤ ਪੁਸ਼ਟ ਬੰਦੇ ਜੋ ਫੌਜ ਵਿਚ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਛੇ ਕਰੋੜ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਟੇਢੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੌਜੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੇ ਫੌਜੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਧੀਆ ਦਿਮਾਗ - ਜੋ ਕੋਈ ਚਾਰ ਲੱਖ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਅਤੇ ਇੰਜਨੀਅਰ ਮਾਰੂ ਤੇ ਸਰਬ-ਨਾਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜ ਸੱਠ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਤਾਂ ਇਸ ਖੋਜ ਉਪਰ ਹਰ ਸਾਲ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੌੜ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਹੋ ਰਹੇ ਦੇਸ਼ ਭੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੌਜੀ ਖਰਚ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਫੀ ਸਦੀ ਵਧਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਦਸ਼ਾ ਦਾ ਅੱਠ ਸੌ ਫੀ ਸਦੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਡਰ ਦੱਸ ਕੇ ਹਥਿਆਰ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਫੀ ਸਦੀ ਵਪਾਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ। “ਨਿਊ ਸਾਇੰਸਟੈਸਟ” ਗਸਾਲੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਨਅਤੀ ਦੇਸ਼ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਤੀਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਆਰਥਕ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਅਸਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਹਥਿਆਰ ਦਸਤਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਤੋਂ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ “ਡੀਫੈਂਸ ਮਹਿਕਮਾ” ਅਤੇ “ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਰੋਨੋਟਿਕਸ ਐਂਡ ਸਪੇਸ ਏਜੰਸੀ” ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਦਸਤਕਾਰੀ ਵਿਚ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਫੌਜੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਭੀ ਬੋੜਾ ਬਹੁਤਾ ਫੌਜੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਠੋਕਿਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਵੱਡੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਇਕ ਸੌ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਚ ਤਨਖਾਹਾਂ। 1970

ਤੋਂ 1979 ਤਕ ਡੀਫੈਂਸ ਮਹਿਕਮੇ ਨੇ ਅੱਠ ਵੱਡੇ ਠੋਕੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਚੌਥਾਈ (25 ਫੀ ਸਦੀ) ਹਿੱਸਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਖੋਜ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ 37 ਫੀ ਸਦੀ ਜੋ ਕੋਈ ਇਕ ਸੌ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੱਤਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵੱਡੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਹੀ ਉਪਰਲੇ ਅੱਠ ਸਨ ਜਿਵੇਂ (1) “ਮੈਕਡੋਨਲ ਡਗਲਸ” (ਲੜਾਕੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਮਿਜ਼ਾਇਲਾਂ), (2) ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ (ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਇੰਜਨ ਹੈਲੀਕੋਪਟਰ), (3) ਜਨਰਲ ਡਾਇਨੈਮਿਕਸ (ਲੜਾਕੇ ਜਹਾਜ਼, ਮਿਜ਼ਾਇਲਾਂ, ਡੁਬਕਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ) (4) ਬੋਇੰਗ (ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼, ਏਵੇਕਸ ਤੇ ਮਿਜ਼ਾਇਲ ਸਿਸਟਮ) ਅਤੇ (5) ਲੌਕਹੀਡ (ਮਿਜ਼ਾਇਲਾਂ, ਪੁਲਾੜ ਗੱਡੀਆਂ, ਹਮਲੇ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼) ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਰੌਕਵਿਲ, ਗਰਮਨ, ਨੌਰਥਰੋਪ, ਜਨਰਲ ਇਲੈਕਟਰਿਕ ਹਿਊਜ਼ ਏਅਰ ਕਰਾਫਟ ਅਤੇ ਰੇਅਬੀਅਨ। ਇਸ ਫੌਜੀ ਹਥਿਆਰ ਧੰਦੇ ਤੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਫਸਰ ਭੀ ਬਾਰਾਂ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਸਾਲ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਘਟ ਤਕ ਪੌਣੇ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਹਨ। (ਚਲਦਾ)

Fast Service ! Fast Service !

ਵਧੀਆ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਸਰਵਿਸ ਲਈ

ਗਿੱਲਜ ਮੈਸਨਰੀ ਲਿਮਟਿਡ

* ਵਾਇਰਪਲੇਸ * ਸਟੋਨ ਤੇ ਬਲਾਕ ਵਰਕ * ਬੇਸਮੈਂਟਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰੋ

826-8147

ਐਸਟੀਮੇਟ ਲਵਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਫਰੀ ਹੈ।

ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸ਼ਿਪਮਿੰਟ ਪਹੁੰਚ ਗਈ
ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾਵਲ, ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿਚ

20% ਕਟੌਤੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਦੁਕਾਨ

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਟੁੱਗਲ — ਸਭ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਏਸ਼ੀਆ ਬੁੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੰਗਾਰ ਹਨ

ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੋਸ਼, ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਿਸਟ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਤੇ ਜਸਵੰਤ ਕੰਵਲ ਦੀ ਹਰ ਪੁਸਤਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ—ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਚਰਨ ਰਾਮਪੁਰੀ, ਅਜਮੇਰ ਰੋਡੇ, ਸੁਰਜੀਤ ਕਲਸੀ, ਦਰਸ਼ਨ ਗਿੱਲ, ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚ
ਏਸ਼ੀਆ ਬੁੱਕ ਕੰਪਨੀ

ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਏਸ਼ੀਆ ਬੁੱਕ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦੋ

6482, ਮੇਨ ਸਟਰੀਟ (49 ਐਵੇਨਿਊ ਤੇ)
ਫੋਨ (604)324-6111

ਹਿੰਦੀ ਦੇ ਨਾਵਲ, ਡਿਕਸ਼ਨਰੀਆਂ, ਯੰਤਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਸਸਤੇ ਭਾਅ ਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਵੀ ਖਰੀਦੋ

“ਬੀਰ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ” ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਦੀ ਰਾਇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ— ਇਦਰਾ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਕਈ ਐਮ. ਐਲ. ਏ. ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਚੀਫ ਵੀਪ ਬੀਰ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਡਿਸਪਲਿਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਥੇ ਹੋਈ ਇਕ ਡਿਨਰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ 44 ਐਮ. ਐਲ. ਏ. ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਜੋ ਮਾਰਕਵੇਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਲੋਂ ਦਿਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤੀ ਨਹੀਂ।

ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ 104 ਬੰਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ

ਪਟਿਆਲਾ— ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਕਰਫਿਊ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਹੀ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫੌਜ ਸੱਦਣ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਬੁਠੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤਕ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 104 ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਠਾਂ ਉਤੇ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਲੀਡਰਾਂ ਵਿਚ ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਬਜਾਜ ਬੀ. ਜੇ. ਪੀ. ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਾਨੂ ਰਾਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਅਵਤਾਰ ਜੰਡਿਆਲਵੀ

ਬੱਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ

ਵਿੱਤ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁੱਝ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਦਾ ਹਾਂ। ਸੌਨੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂਵੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਮੈਂ ਹੋਰ ਬੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਗੱਲ ਦੀ ਕੁੰਜ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਚ ਲਿਤੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਲੋਅ ਹੱਥਾਂ 'ਚੋਂ ਰੇਤ ਵਾਂਗ ਕਿਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਲੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰ ਮਮਟੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟੀਸੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਰਿਆ ਬਾਂਗਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਨੌਕ ਗੁੱਡੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਆਪਾ ਉਲਝਾ ਰਖਦਾ ਹਾਂ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ 'ਚੋਂ ਮੇਰਾ ਬੇਰੰਗਾ ਚਪਟਾ ਚਿਹਰਾ ਪਛਾਣਿਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਗਿਰਦ ਲਹੂ ਦੀ ਵਾੜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਵੇਲੇ ਕੁਵੇਲੇ ਹਿੰਦਾ ਨਿੱਘ ਮਾਣਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਫੈਦਪੋਸ਼ੀ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖੂਬ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜੂਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੋ।

ਮੈਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਬਹੁ-ਸੰਮਤੀ 'ਚ ਉਲਝ ਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਚੰਗਿਆੜੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮਣਾਂ ਮੂੰਹੀਂ ਕੋਲੇ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਬਹੁਤੇ ਤਾਂ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪੁਰਜੇ ਸਿਪਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਰੇਡ ਕਰਦੇ ਹਜ਼ੂਮ 'ਚੋਂ ਬਾਂਹ ਫੜ ਕੇ ਕਦ ਲਓ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜੂਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੋ।

ਤੁਸੀਂ ਬਾਗੀ ਹੋਵੋ ਜਾਂ ਬਗੋੜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਬਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਲੈਣ ਦਿਓ ਆਖਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁੱਟ ਕਟਵਾ ਕੇ ਇਹ ਮਿਸ਼ਾਲ ਉੱਚੀ ਰਖਣੀ ਹੈ ਆਖਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤਾਂ ਬਬੇਲੀ ਦੀ ਬੇਈਂ ਦੀਆਂ ਸੂਹੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਮਕੋਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ

ਤੁਸੀਂ ਚਾਰ ਹੋਵੋ ਜਾਂ ਚਾਣੀ ਪਰ ਸਰਘੀ ਦੇ ਤਾਰੇ ਵਾਂਗ ਅਟੱਲ ਮੁੱਕ ਨ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕਤੇ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਜੂਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੋ।

ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਇਖਲਾਕੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਸਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਕਤਲਾਂ ਸਾਬੋਤਾਜ, ਧਮਾਕਿਆਂ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਵਧਵਾਦੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪਵਿਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ।

ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਗੱਲ ਉਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਲ ਨਾਲ ਗਲਬਾਤ ਲਈ ਫੌਰਨ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿ ਪਏ ਅੜਿਕੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਉਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਉਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਦਬਾਉ ਪਾਉਣ ਕਿ 3 ਪਿਰੀ ਗਲਬਾਤ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਸਦਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ

ਕੇਂਦਰ-ਦਲ ਵਾਰਤਾ 'ਚ ਅੜਿਕੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ— ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬਾ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸਾਥੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਮੀਤ ਸਕੱਤਰ ਸਾਥੀ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦਿਓਸੀ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭਸੀਨ ਤੇ ਸੂਬਾ ਸਕੱਤਰੇਤ ਮੈਂਬਰ ਸਾਥੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਾਬਰ ਨੇ ਇਥੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਗਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਉਤੇ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਲਟੀਮੇਟਮ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ...ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ...ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ

- * ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਵਰਸ਼ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀ ਹਿਰਦੇਵੇਦਕ ਗਾਥਾ
- * 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੁਗਾਤ ਮਿਲਣ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਰੋਲੀਆਂ ਗਈਆਂ।
- * ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਇਦੇ ਤੇ ਇਕਰਾਰ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਧੋਲੇ ਗਏ।

ਇਹ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜਾਨਣ ਲਈ ਕੌਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮੁੱਢਕਰ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਫ ਸਿਖਇਜ਼ਮ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਰੌਂਗਟੇ ਖੜੇ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪੁਸਤਕ “ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ” ਪੜ੍ਹੋ

ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਪੁਰਜ਼ੋਰ ਮੰਗ ਤੇ ਭੋਟਾ ਅਸਲੋਂ ਹੀ ਘਟਾ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੈ।
(ਕੇਵਲ ਪੰਜ ਡਾਲਰ)

ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

1. ਮਾਨ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਐਂਡ ਵੀਡੀਓ, 6512 Main st. Van. B.C. (604)321-6667
2. ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, P. O. BOX 24517 Stn. C Van. B.C. V5T 4E1
3. ਜਥੇਦਾਰ ਤਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ “ਬਬਰ” 4767 Union Street Burnaby B.C. (604) 299-1576
4. ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਵੈਨਕੂਵਰ, ਕੈਲਗਰੀ, ਐਡਮਿਟਨ, ਵਿਨੀਪੈਗ, ਟਰਾਂਟੋ, ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈਨੇਡੇਰਨੀਆ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਭਾਕਰਾਹੀ :-

ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ

BOX 77034 STN 'S'

VANCOUVER, B.C. V5R 5T4

(ਪੰਨਾ 21 ਦੀ ਥਾਕੀ)

ਦੂਜਾ ਸਾਕਾ ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਬਹਿਲਪੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਹੈ। ਬੋਲਾ ਸਿੰਘ ਜ਼ਿਆਨ (ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿਚ ਕਾਮਾਂਗਾਟਾ ਮਾਰੂ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਵੇਲੇ ਦਾ ਗਦਾਰ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਈ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਤਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿਚ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸੀ) ਦੇ ਭਰਾ ਜੁਆਲਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਡਾਉਣ ਦੀ ਗਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਨਚਾਰਜ ਹੋਰਟਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਕਾ ਮੰਨਣਹਾਨੇ ਜ਼ਿਲਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਬੀਤਿਆ ਸੀ। 25 ਅਕਤੂਬਰ 1923 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਹੋਰਟਨ ਨੇ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਆਖਿਆ “ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਤੁਮ ਬੋਲਤਾ ਥਾ ਕਿ ਜੀਤੇ ਜੀ ਬੱਬਰੇ ਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਕੜ ਸਕਦਾ। ਅਬ ਤੁਮ ਜੀਤੇ ਭੀ ਹੈ ਔਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਭੀ ਹੈ।” ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਾਲ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰਟਨ ਵਲ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਹੋਰਟਨ ਨੇ ਡਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, “ਇਸਦੀ ਆਖੋਂ ਬੰਦ ਕਰੋ।”

ਇਕ ਹੋਲਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਹੋਇਆ ਤੇ ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੜਕ ਨੇ ਹੋਰਟਨ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਿਆ “ਓਏ ਬੇਬਰਮਾ, ਜੰਮ ਕੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਬਣਦਾ ਪਿਆ ਸੈਂ, ਤੇਥੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜੇ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਦੌਸ।” ਜਦੋਂ ਹੋਰਟਨ ਅੱਗੇ ਹੋਇਆ, ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੜੀਆਂ ਤੇ ਬੋਤੀਆਂ ਵਿਚ ਜੜੇ ਹੋਏ ਨੇ ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਹੁਝਕਾ ਐਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਕੜੀਆਂ ਵੜਨ ਵਾਲੇ ਸਿਪਾਹੀ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਬੱਬਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕੂਹਟੀ ਬੰਬ ਪੁਰਮਾਰੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਕੱਛ ਵਿਚ ਸੀ। ਬੱਬਰ ਦਾ ਇਕ ਪਾਸਾ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਹੋ ਕੇ ਉਡ ਗਿਆ। ਲਾਗੇ ਖੜਾ ਹੋਲਦਾਰ, ਇਕ ਦਵੇਦਾਰ, ਤਿੰਨ ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਇਕ ਮਹਿ ਮਾਰੀ ਗਈ। ਹੋਰਟਨ, ਜੈਨਕਿਨਜ਼, ਥਾਟੇਦਾਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਸਖਤ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ। ਥਾਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਮਹਾਲਪੁਰ ਜਾਕੇ ਪਾਰ ਹੋਏ। ਹੋਰਟਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਜੈਨਕਿਨਜ਼ ਵਲੋਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਕਲਕੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੇਮ ਨੂੰ ਰੰਡੀ ਕਰਕੇ ਚਲ ਵਸਿਆ। ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੁਟ ਆਪਣੇ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ। (ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲੜਕਾ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਜ ਕੱਲ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਬੀ. ਸੀ. ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ) ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾ ਕੇ ਸਦਾ ਲਈ ਅਮਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਸਾਕਾ ਮੁੰਡੇਰਾ ਵਿਚ 12 ਦਸੰਬਰ 1923 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀਆਂ ਤੇ ਜੁਆਲਾ ਸਿੰਘ ਫਤਿਹਪੁਰ ਕੋਠੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਤੇ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਧੁਰਾਂ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 8 ਜੂਨ 1924 ਨੂੰ ਚੱਕ ਨੰਬਰ 45 ਜ਼ਿਲਾ ਲਾਇਲਪੁਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਦਾਰੀ ਨਾਲ ਫਤਿਆ ਗਿਆ।

ਲਹਿਰ ਦਾ ਲਕ, ਲੀਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤੇ ਮੁਕਵਰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਉਡਾਰੇ ਪਰੇਸ ਭੀ ਕੋਠੀ ਫਤਿਹਪੁਰ ਤੋਂ ਫਤਿਆ ਗਿਆ।

15 ਅਗਸਤ 1923 ਨੂੰ 62 ਬੱਬਰਾਂ ਉਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਲਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। 36 ਬੱਬਰ ਫੜੇ ਗਏ। 14 ਅਪਰੈਲ 1924 ਨੂੰ 91 ਬੱਬਰ ਸ਼ਿਸ਼ਨ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਕੇਸ ਲੰਮਾ ਅਰਸਾ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। 447 ਗਵਾਹ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ 734 ਲਿਖਤਾਂ ਤੇ 228 ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈਆਂ। (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਭੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ)।

ਅਖੀਰ 28 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ ਜੱਜ ਟੈਪ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਦਿਤਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਹੋਈ। ਆਖਰੀ ਫੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਿਕ 6 ਬੱਬਰਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ। 13 ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ 4 ਨੂੰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਸਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਪੰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋਈ ਚਾਲੀ ਬੱਬਰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 22 ਵਾਹਿਦਾ ਮੁਆਫ ਸਨ। ਪੰਜ ਬੱਬਰ ਮੁਕਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹਵਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। 8 ਬੱਬਰ ਪੁਲਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ। 5 ਜ਼ੋਲਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ ਗਏ। ਕੁਛ ਅੱਜ ਤਕ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ।

ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੇ ਜਲ੍ਹਾਂ ਕੱਟ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਤੇ ਹੋਰ ਬੱਬਰ ਮਰਦੇ ਦਮ ਤਕ ਅੱਗੇ ਵਧ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਅੱਗੇ ਹਰ ਭਾਰਤੀ ਪਰਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿਚ ਭੀ ਬੱਬਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਮੇਲਾ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਖੇਡਾਂ ਭੀ ਕਰਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਲ ਇਹ ਜੋੜ ਮੇਲਾ 21,22,23 ਮਈ ਨੂੰ ਹੈ।

‘ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ’ ਦੇ

ਚੰਦੇ ਦਾ ਫਾਰਮ

SUBSCRIPTION FORM

To

The Canada Darpan
P.O.Box. 67344,STN.'O'
VANCOUVER,B.C.
CANADA V5W 3T1

Phone.(604) 324-6111

I am enclosing a ☐ cheque ☐ M.O. ☐ Draft as my
Subscription for the year(s).....I may be sent the
newspaper at the following address:

Name.....
Address.....
City.....
Province.....
Postal code.....
PHONE.

One Year.....15 dollars
Two Year.....25 dollars
Three year.....35 dollars
Life membership.....200 dollars
ASIA.....40 dollars(a year)
U.S.A.....20 dollars(a year)
Europe.....35 dollars(a year)
Africa.....35 dollars(a year)

ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ-ਨਾਟਕ ਦਾ ਮਹਾਨ ਉਸਰਦੀਆ

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ

INTRODUCTION

It is a tribute to Sardar Gursharan Singh and to the Amritsar Natak Kala Kendra that the popular art they have been performing for the last twenty years has reached its message to not only the millions of people living in Punjab, but far, far beyond. People's art knows no boundaries; it reaches wherever people are. Today Gursharan Singh's plays and his people's art has admirers and appreciators all over India, Europe and North America. The fact that many literary and cultural personalities across Canada have written these brief commentaries expressing their appreciation of Gursharan Singh's dramatic and other literary contributions is a testimony of his artistic achievements. It is also a testimony of the immense desire people here have to see him come and perform.

For us in the Indian People's Association in North America (IPANA) is a matter of great joy and pride that Sardar Gursharan Singh and his drama troupe have accepted our invitation to bring their progressive drama to our people living here. We are glad that the Indira Gandhi government saw it fit to remove the barrier it tried to create between him and the people living abroad. And we are immensely thankful to the many literary personalities who accepted our invitation to contribute a few lines, thus highlighting the significance of this important cultural event.

Hari P. Sharma

Among Punjabi playwrights and producers, Gursharan Singh enjoys a clear distinction. With numerous performances in rural areas he has brought a qualitative change in the Punjabi culture. He has taken theatre to those who probably never dreamed of seeing serious theatre in their lives.

Simplicity of theme, style, and of stage setting characterize his performances. Emotional appeal is another feature that has a compelling effect on his audience. But most of all he writes and performs for the down-trodden and the 'ordinary' in the language of the ordinary. His plays speak with conviction against political and economic injustice. Marxism, history and religion blend in this works in a unique way.

A successful Producer, writer and director, Gursharan Singh excels as an actor on stage.

Those who try to belittle his works as too simplistic, miss the key point in theatre criticism: whether the play being staged is as old as "Shakuntla", as powerful as "Othello", or as modern as "Waiting for Godot"; its success would depend upon the reaction of audience. In other words audience is the final and undisputable judge in deciding success or failure of a play (This opinion is held by most theatre critics). In case of Gursharan Singh few would doubt the immense popularity he enjoys among people. His popularity is testimony to the overwhelming response he gets from his audiences all over.

Theatre lovers will be delighted to know that Gursharan Singh and his group, Amritsar Natak Kala Kendra, are going to perform in B.C. during May and June - thanks to IPANA for sponsoring them. We would look forward to see the distinguished artists on stage.

Ajmer Rode

ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ

Indian Literature
December 1970

Official journal of Sahitya Academy N. Delhi
ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ:—

Punjab Kala Kendra at Amritsar has shown a great deal of courage in mounting a large number of western classes in Punjabi versions. Imaginative and persistent, Gursharan Singh, the arginiser of the group and an adept in production, adaptator and acting has made his impact felt throughout the city centres in the state and even beyond its narrow borders.

(DR) Attar Singh

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇਣਾ ਪਿਆ

—ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਿਸਟ

ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਵਾਈ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਦੀ ਮੁਢਲਾ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਪਾਸਪੋਰਟ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕੇ। 1958 ਵਿਚ ਜਦ ਬਾਬਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਲਲਤੋਂ, ਬਾਬਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ, ਤੇ ਬਾਬਾ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਛਿੱਕੇ ਉਤੇ ਟੰਗ ਦਿਤਾ। ਜਦ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਮੁਢਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਛਿੜੀ ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਮੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਕੀ ਹਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਹੀ ਧਾਰਨੀ ਹੋਵੇ? ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਿੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਗਏ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਕਿਸ ਰੁਲ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਸੂਰ ਦੱਸਣਾ ਲੱਭੀਆਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਸੂਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਸੂਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦੇਣਾ ਲੋਕ ਰਾਜ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸੋਭਦਾ ਨਹੀਂ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਘੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੀ ਤਹੀਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ। ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਮੁਢਲਾ ਹੱਕ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਕਾਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਆਪਣੇ ਪੋਟ ਦੀ ਭੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸ ਗਏ ਹਨ। ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰੀਅਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪੋਂਡਾ ਤੇ ਡਾਲਰਾਂ ਦੀ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੀ ਸਖਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸ ਰਹੇ ਲੋਕ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਹਰ ਸਾਲ ਦੇਸ਼ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਪੈਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੀ। ਫਿਰ ਜਦ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ? ਜੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਜਾ ਕੇ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਰਖਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਰਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇਣੀ ਇਕ ਜ਼ੁਲਮ ਹੈ।

ਜੇ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਲਈ ਪਾਸਪੋਰਟ ਨਾ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬੇਦਿਲੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਹਿੰਦ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਰ ਜਜ਼ਬਾ ਉਭਰ ਖਲੋਣਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਢਲਾ ਹੱਕ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਹਿੰਦ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਹੱਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਣ ਲੱਗਿਆਂ ਵੀ, ਖੇਡਣ ਲੱਗਿਆਂ ਵੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਉਹ ਏਨਾ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸੁਖ ਦਾਅ ਉੱਤੇ ਲਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਏਸ ਅਦਭੁੱਤ ਲਗਨ ਸਦਕਾ ਉਸਨੇ ਉਸਾਰੂ ਅਤੇ ਸੋਹਤਮੰਦ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਮੁੜਕੇ ਜੀਵਨ ਬਖਸ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ, ਇਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਨਾਟ ਮੰਡਲੀ ਲੈ ਕੇ, ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੂਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਗੁਰਚਰਨ ਰਾਮਪੁਰੀ

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ - ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਧ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬੀਵਾਦੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਗਲਬੇ, ਹੇਠਲੇ ਤਬਕੇ ਤੇ ਟੁੱਟ ਰਹੀ ਕਿਸਾਨੀ ਦੀ ਬੇਕਿਰਕ ਲੁੱਟ, ਧਨੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੂਟ ਨੀਤੀਆਂ, ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮੰਦਹਾਲੀ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਦੇਖਣ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਕਲਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਮਾਣਯੋਗ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਔਲਖ ਦਾ ਅਜੋਕੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਹੈ।

ਇਪਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਜਾਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਪਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਸੱਦਾ ਦੇ ਕੇ ਇਪਾਨਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਪਾਨਾ ਵਧਾਈ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਦਰਸ਼ਨ ਗਿੱਲ

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ : ਇਕ ਲੋਕ-ਪੱਖੀ ਨਾਟਕਕਾਰ

—ਸੁਖਿੰਦਰ, ਇਕਬਾਲ ਰਾਮਵਾਲੀਆ(ਟਰਾਂਟੋ)

ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ-ਪੱਖੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮੰਚ ਉੱਤੇ, ਉਭਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਖਸ਼ੀਅਤਾਂ ਵਿਚ, ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਭਰਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਟਕ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਫੈਲ ਰਹੇ ਅਸਭਿਆਚਾਰਕ ਰੁਝਾਨ, ਲੱਚਰ ਗੀਤਾਂ, ਲੱਚਰ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਲੱਚਰ ਕਲਾ ਉੱਤੇ ਤਿੱਖਾ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਟਕ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਸਾਹਿਤਕ, ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚੇਤਨਾ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਮੀਰ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਖੂਬੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਟਕ ਸਿਰਫ਼ ਭੀੜੇ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਰਸਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਟਕੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅਜੋਕੀ ਸਮਾਜਕ, ਰਾਜਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਸਾਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਬੋਲ ਚਾਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਹੀ ਨਾਟਕੀ ਸਥਿਤੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ, ਆਮ ਸਾਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਸਾਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਟਕ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਟਕ, ਪੇਂਡੂ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਖੇਡੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਸਫਲ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਾਹਵੇ ਝੂਠੇ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਟਕ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਕੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਿਤ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕ-ਰੂਹ ਦਾ ਚਿਤੋਰਾ

ਇਪਾਨਾ ਇਕ ਉਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿਆਸੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਸਾਰੂ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦੇ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਦਾ ਲੁੱਟ-ਖਸੁੱਟ ਵਾਲਾ ਖਾਸਾ ਵੀ ਨੰਗਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਪਾਨਾ ਨੇ ਸੱਤ ਰਾਮ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਇਥੇ ਬੁਲਾ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕਿਤਾਬ, ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬਾਹਰ ਵਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਚੋਰਾ ਦਿੱਖਿਆ।

ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨਾਟਕਕਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਨੂੰ ਇਥੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ।

ਨਾਟਕ ਸਾਹਿਤਧਾਰਾ ਦਾ ਇਕ ਅੰਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੇਜ ਵਿਧੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਲਿਖ ਚੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਟੇਜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਰੂਹ ਤਕ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜ ਸਕਦੇ।

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾਟਕ ਲਿਖੇ, ਪਿਛਵਾਏ ਤੇ ਖੇਡੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਸਿੱਧੇ ਸਾਧੇ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤ ਦਾ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਕਿਸਾਨ ਵਰਗ ਦਾ ਚੋਰਾ-ਮੁਹਰਾ, ਇਤਿਹਾਸਕ-ਵਰਤਮਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗ 'ਚ ਨਿਖਾਰ ਕੇ, ਨਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ, ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਟਕ ਤੇ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਕਬੂਲ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਵਲ, ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਗੀਤ ਤੇ ਪਾਸ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਟਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਸਨ, ਇਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੀ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਦ ਉਹ ਇਥੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਜਗਤ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ, ਦੇਖ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਮਾਣ ਸਕਣਗੇ।

ਅਮਰਜੀਤ ਚਾਹਲ

ਨਾਟਕਕਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ

ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗ-ਮੰਚ ਨੂੰ ਪੇਂਡੂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾਟਕਕਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਦਾ ਮੁਥਾਜ ਨਹੀਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕ-ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵਿਰਲੇ ਦੇ ਹੀ ਹਿੱਸੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ-ਲੇਖਕ, ਨਾਟਕ-ਅਭਿਨੇਤਾ, ਨਾਟਕ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਨਾਟਕ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਹੈ।

ਨਾਟਕ-ਲੇਖਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਗਿਣਤਮਕ ਅਤੇ ਗੁਣਾਤਮਕ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅਦੁੱਤੀ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਨਾਟਕ-ਅਭਿਨੇਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਨਾਟਕ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗ-ਮੰਚ ਸਨੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਸ਼ਣਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ, ਇਕ ਨਵੀਂ 'ਲੋਕ ਰੰਗ-ਮੰਚ' ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟ-ਕਲਾ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਯਤਨ ਕਰਨੇ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ।

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਾਟਕ-ਲੇਖਣੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਸਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਦਸ ਨਾਟਕ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

'ਬੰਦ ਕਮਰੇ' ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਚਾਰ ਨਾਟਕ ਹਨ। 'ਬੰਦ ਕਮਰੇ' ਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਟਕ ਆਪਣੇ ਸੋਚਣੀ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ 'ਤੇ ਚੋਟ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਪ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਜੋਗੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਪੂਰਨ ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਨਪੁਤਲੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਲੱਚਦੇ ਹਨ - ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਲਿਬਰਲਿਜ਼ਮ ਦਾ ਢੰਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਨਾਟਕ 'ਜਦੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ' ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕੁਟਲ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇਖੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਮੌਕਾ ਪਰੋਸਤ ਮੋਹਰੀਆਂ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰਕ ਫਰਮਾਣਾਂ ਦੇ, ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗੱਠ-ਜੋੜ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਸਦੀਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਤਾਪਦੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੇਪਰਦ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਚੇਤਨਤਾ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਹੁਸਨ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਹਵਾਈ ਗੋਲੇ' ਵਿਚ ਅਖੌਤੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ, ਅਫਸਰ-ਸ਼ਾਹੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ-ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਲਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਆਪੋਜੀਸ਼ਨ ਦੋਵੇਂ ਜੇਤਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਪਖੰਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਜਨਤਾ-ਧੋਹੀ ਹਨ - ਇਕੋ ਬੈਲੀ ਦੇ ਚੌਟੇ ਵੱਟੇ ਹਨ। 'ਸਿਉਂਕ' ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਵਿਦਿਅਕ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਾਪਨ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਚੇਤਨਤਾ ਤੋਂ ਕੌਰਾ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਸ਼ਾਂ ਘੜਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਮਕ ਅੰਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਕਮਿਸ਼ਨਸ਼ਾਹੀ, ਅਫਸਰ-ਸ਼ਾਹੀ ਦੀਆਂ ਜਕੜਾਂ ਵਿਚ ਫਸੇ ਸਰਕਾਰੀ, ਨੀਮ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਧੱਕਦੇ ਹਨ।

'ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ' ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਟਕ ਆਰਥਕ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਇਸਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ - "ਹਾਲੀ ਵੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਹੈ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।" ਦੂਜਾ ਨਾਟਕ 'ਇਨਕਲਾਬ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ' ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਅਮਰ-ਕਥਾ 'ਤੇ ਉਸਰਿਆ ਹੈ - ਇਸਦਾ ਮੁਖ ਪਾਤਰ ਬਾਬਾ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ, ਕਾਰੀਗਰ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਚੌਕੀ ਵਿਚ ਪਿਸ ਰਹੇ ਹਨ। 'ਜੰਗੀ ਰਾਮ ਦੀ ਹਵੇਲੀ' ਇਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਸ਼ਮੀ ਕਿਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚਲੀ ਹਵੇਲੀ ਪੁਰਾਤਨ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਉਤੇ ਉਸਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ - ਧਾਰਮਕ - ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਲੋੜ ਨਿਜ਼ਾਮ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਕੰਡੇ ਵਰਤਕੇ ਖੜਾ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਨਾਕਾਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸੋਚਣੀ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਹਵੇਲੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

'ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਂਕ ਤੋਂ ਸਰਹਿਦ ਤੱਕ' ਨਾਟਕ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ, ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਾਜਣਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਅਭੂਲ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਗਲ ਸਾਮਰਾਜ ਨਾਲ ਲਈ ਟੱਕਰ ਦੀ ਪਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੈ ਅਤੇ 'ਸੀਸ ਤਲੀ ਤੇ' ਇਸ ਸਦੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਵਖਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਬਹਰ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ ਹੈ। 'ਧਮਕ ਨਗਾਰੇ ਦੀ' ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਲੋਕ ਕਥਾ ਦੇ ਅਫਿਰਕੂ-ਨਾਇਕ ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਪੁਨਰ - ਸਿਰਜਤ ਕਰਕੇ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਲਾ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਕਥਾ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਇਸ ਸਰਸਰੀ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਿਥੇ ਪੁਰਾਤਨ ਧਾਰਮਕ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਰਸੇ ਵਿਚੋਂ ਚੋਣਵੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਨਿਰੋਲ ਸਮਕਾਲੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਵੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਉਸੇ ਹੀ ਸੁਨੇਹੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਵਲਤਾ ਭਰਪੂਰ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।

— ਅਸੀਂ ਇੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਟੀਏ, ਜੋ ਜੀਏ ਲੋਕ ਮਰ ਰਹੇ ਹੋਣ !
— ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇਕੋ ਰਾਹ/ਭਰਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇਵੇ

ਦਾਹ।
— ਜਿਹੜੇ ਹੱਥ ਦਾਹ ਸਕਦੇ ਨੇ/ਉਹ ਨਵਾਂ ਵੀ ਉਸਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਜੰਗੀ ਰਾਮ ਦੀ ਹਵੇਲੀ)
— ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੀਵੀਏ ਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਐਸਾ ਸਮਾਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੁੱਟ-ਖੁੱਸਟ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਇਸ ਚਬੂਤਰੇ 'ਤੇ ਆਏ - ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਇਹ ਥਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਹੈ, ਉਹਦੀ ਜਿੰਤ ਲਈ ਉਹਦੀ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰ ਲਈ ਹੈ।
(ਜਦੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)

— ਕਿਵੇਂ ਕੂੜੇ ਤੁੱਟੇ ਪਾਲ - ਇਹ ਝੂਠ ਦੀ ਕੰਧ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟੇ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਰਹਿਦ ਸਰਹਿਦ ਦੀ ਫਿਜ਼ਾ ਵਿਚ ਸੀ ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਸੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼

ਦੀ ਫਿਜ਼ਾ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠ ਦਾ ਪਸਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟੇ ਤੇ ਇਹਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ, ਜਿਹੜੇ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋ !
(ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਂਕ ਤੋਂ ਸਰਹਿਦ ਤੱਕ)

ਇਉਂ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਟਕ ਭੂਤਕਾਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਥਾਰਥ ਨੂੰ, ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਯਥਾਰਥ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਯਥਾਰਥ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਿਦਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਲਾਵੇ ਵਿਚ ਲਪੇਟਦੇ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨਤਾ, ਸਾਦਾ ਮੰਚ-ਜੜਤ ਅਤੇ ਮੰਚ ਸਾਮੱਗਰੀ, ਸਿੱਖ - ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਚ ਉਤੇ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਸੁਨੇਹਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨਾਟਕ-ਕਲਾ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਲੱਛਣਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਵੇਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੰਗੀਤ, ਵਿਅੰਗ, ਹਾਸ-ਰਸ, ਹਲਕਾ ਹਲਕਾ ਰੁਮਾਂਸ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਜਾਪਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪਾਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਵਜੋਂ 'ਬਲਰਾਜ ਸਾਹਨੀ ਯਾਦਗਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ' ਦੇ ਸਰਪੱਕਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਛਾਪ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਹਾਰੀ-ਸਵਾਰਥ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੰਪਾਦਕ ਵਜੋਂ 'ਸਮਤਾ' ਵਿਚ ਭਖਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਮੌਲਿਕ ਸੋਚਣੀ ਵਾਲੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਲਿਖਕੇ, ਉਸਾਰੂ ਬਹਿਸਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸਨੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਪੰਜਾਬੀ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਪਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਮਾਰਚ 1971 ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਕਲਾ ਕਾਨਫਰੰਸ' ਸਮੇਂ ਸੰਪਾਦਤ ਕੀਤੀ ਉਸਦੀ 'ਨਿਸ਼ਾਨੀ' ਹਾਲੇ ਵੀ ਚੇਤੇ ਵਿਚ ਉਕਰੀ ਪਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ, ਕਵੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਟਕਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਤਾਂ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਟੁਕੜੇ ਨਗੀਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਜੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। 'ਨਿਸ਼ਾਨੀ' ਵਿਚ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਸ਼ਬਦ ਸਨ : "ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗੇ!" ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਈ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕਲਾ-ਪਰੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੀ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਲਾ-ਪਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਮਾਨਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਪੰਜਲ
(ਸੰਪਾਦਕ 'ਵਤਨੋਂ ਦੂਰ')

ਪਾਠਕ ਵੀ ਖੁੰਦ ਸਕੇ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਾਦੀਆਂ ਛੋਟੇ ਸਾਈਜ਼ ਦੀਆਂ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਥੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਤੇ ਚਮਕੀਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਣ ਦੀ ਰੁਚੀ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੰਦਰਾਂ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸੌ ਕੜਿਆਂ ਤਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਛਾਪੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੋ ਰੁਪਏ ਚਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਛੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਸ਼ਿਰਤ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇਕ ਵੰਗਾਰ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਸਸਤਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਸਭ ਕੁਝ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਿਹੜੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਨਦੇ ਹਰ ਬੋਲ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ, ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਨਦੀ ਹਰ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜਵਾਬ ਬੜਾ ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਕਈ ਵਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਾਫੀ ਉਪਰਲੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਗੁਆ ਚੁਕਾ ਹੈ ਤੇ ਨਿੱਤ ਨਵੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਲਈ ਪਾਸਪੋਰਟ ਲੈਣ ਲਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬੰਧੀ ਖਜ਼ਲ ਖੁਆਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਦੀ ਉਸ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਹਨੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਮਿਥਿਆ ਸੀ ਤੇ ਮਿਥਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਨਾਟਕਕਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ

ਸਾਧੂ

ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗ ਮੰਚ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਥਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਸਮੇਤ ਕੈਨੇਡਾ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਥੇ ਆਉਣਾ ਇਕ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਦੂਰ ਵਸਦੇ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਸਕਾਂਗੇ। ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਜਾ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕ ਪੇਸ਼ੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗ ਮੰਚ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰੰਗ ਮੰਚ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਹਨ ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਝੁੰਬੀ ਤੇ ਘਟੀਆ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਵਿਆਹਾਂ ਤੇ ਅਖੰਡਪਾਨਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਘਾਟ ਨੂੰ ਹੀ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮਝ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਰਸੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਸੋਧ ਵਾਲੇ ਨਾਟਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਥੇ ਆਉਣ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਟਕ ਮਾਨਣ ਦਾ ਸੁਨਿਹਰੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ।

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕਾਫੀ ਜਾਣਿਆ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਨਾਂ ਹੈ। 'ਸਮਤਾ' ਤੇ ਬਲਰਾਜ ਸਾਹਨੀ ਯਾਦਗਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹਿਤਕ ਹਲਕਿਆਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਫੀ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਰੋਲ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਥਾਂ ਬਣਾ ਲਈ ਹੈ। ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਣ ਸਿਰਫ ਇੰਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਡਰਾਮੇ ਲਿਖਦਾ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਤਾ ਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪ ਕੇ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਗੱਲ ਬਾਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੁਕ ਲੁਕਾ ਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦਬਾਅ ਦੇ ਇਕ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਉਹਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦੇਖਣ ਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਲੁੱਟ ਖੁੱਸਟ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਖਣ ਦਾ।

ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾਟਕ ਲਿਖਦਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਬੱਝਾ, ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੇ ਜਦੋਂ-ਜਹਿਦਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਮੰਚ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਉਹ ਗੱਡਿਆਂ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਕੇ ਹੀ ਡਰਾਮੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਾ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਦੋਂ-ਜਹਿਦ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਜਦੋਂ-ਜਹਿਦ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਕਲਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਕਲਾ ਕਲਾ ਲਈ' ਵਰਗੀ ਭੁਲੇਖੇ ਪਾਉ ਵਿਰਤੀ ਦਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਸਮਤਾ' ਵਿਚ ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਾਹਿਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਛਾਪਦਾ ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਖਤਾਬ ਸਾਹਿਤ ਛਾਪਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਪਾਦਕੀ ਟਿਪਣੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸ਼ਿੱਠੇ ਤੇ ਸਾਫ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਾਠਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਅਕਸਰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬੱਲੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਮ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਜਿਥੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰਸਾਲੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰੋਲ ਸਾਹਿਤਕ ਹੋਣ ਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਵਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਟੁੱਥਣ ਵਾਲਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਖੱਬੀ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੇ ਰਸਾਲੇ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉਪਰ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਵਿਚ ਹੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਸਮਤਾ ਹਰ ਵਾਰੀ ਨਵਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਸਾਹਿਤ ਲੈ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਛਾਪਣ ਦੇ ਧੰਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਹਨੇਰੀ ਝੁਲਦੀ ਹੈ ਉਸਤੋਂ ਬਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਜੋ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਬਲਰਾਜ ਸਾਹਨੀ ਯਾਦਗਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਖਾਸ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਚੋਣਵੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹੀ ਛਾਪਦੇ ਹਨ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਮਕਸਦ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਿਜੀ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲੋੜ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਰਾਹ ਦਿਖਾਵੇ। ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਲਈ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਰ ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਗਰੀਬ

- ਜਿਨ੍ਹ ਸੱਚ ਪੱਲੇ ਹੋਏ
 - ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਂਕ ਤੋਂ ਸਰਹਿਦ ਤੱਕ
 - ਟੋਆ
- ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ, 28 ਮਈ, 1983, ਸ਼ਾਮ 5
7 ਵਜੇ
ਵੈਨਕੂਵਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ
2600 ਈਸਟ ਬਰਾਡਵੇ, ਵੈਨਕੂਵਰ

29 ਮਈ 1983, ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ
ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਸ਼ਾਮ 3 ਵਜੇ ਐਸ. ਜੇ.
ਵਿਲਸ ਜੂਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਟੋਪਾਜ਼
ਐਵੇਨਿਊ, ਵਿਕਟੋਰੀਆ
ਟਿਕਟ: ਸਿਰਫ 6 ਡਾਲਰ

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਆਏ
ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਲ ਕਲਾਕਾਰ
ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ ਭੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਫੋਨ ਕਰੋ:
ਨਿਰਮਲ ਰਤਨ - 584-7942
ਹਰੀ ਸ਼ਰਮਾ - 420-2972
ਹਰਿੰਦਰ ਮਾਹਲ - 588-0002

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਡਰਾਮੇ

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਪਲਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਇਨ
ਨਾਰਥ ਅਮੈਰੀਕਾ(ਇਪਾਨਾ)

ਅਸਲ ਵਿਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਕੀ ਹੈ ?

(ਅਖੌਤੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਮੁਖੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ 2 ਅਪਰੈਲ 1983 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਡ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੇ ਅਧਾਰਤ)

(ਲੜੀ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ ਦਾ 1 ਮਈ 1983 ਦਾ ਅੰਕ ਪੜ੍ਹੋ)

ਪ੍ਰ:— ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸਧਾਰਨ ਬੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਇਥੋਂ ਦੇ ਇਕ ਦੋ ਅਖਬਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਉਸ ਤੋਂ ਆਮ ਸਧਾਰਨ ਬੰਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਹੈ ਉਹ ਉਹੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਇਆ ਤੁਲਾ ਖੁਮੇਨੀਸਤਾਨ ਹੈ ਈਰਾਨ ਵਿਚ — ?

ਉ:— Wrong Propaganda ਦਾ Wrong Interpretation ਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਕ View ਦੱਸ ਰਿਹਾ। I have explained this view in Vancouver many times. ਮੈਂ ਕੋਈ 12-13 ਵਾਰੀ ਆਇਆਂ। ਇਹੋ ਸਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। ਇਸਦਾ ਮੈਂ 12-13 ਵਾਰੀ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ। ਉਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਾਂ ਮੁੜ ਕੇ — ਜਾਣੀ ਇਹ Dishonesty ਆ। Interpretation ਦੀ ਜਾਣ ਕੇ। ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ Communal ਇਹਨੂੰ ਬਣਾਉ। ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਇਹ Communal ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰ:— Clear cut ਅਸੀਂ ਇਹ Message ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ Demand ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼੍ਰੇਯੋਕਰ ਹੈ, Communal ਨਹੀਂ ਹੈ ?

ਉ:— ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਖ ਅਸੂਲਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਸਿੱਖ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰ:— ਜੇ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜ ਹੈ, So called Khalistan, ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀਆਂ Policies ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ?

ਉ:— ਬਿਲਕੁਲ। Naturally that is the most ideal and most advanced ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਹੜਾ Social Evolution ਵਿਚ Evolve ਹੋਇਆ। Evolution ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। Static ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਨਾ ਕੋਈ ਚੀਜ਼।

ਪ੍ਰ:— ਜੇ ਕਰ ਉਥੋਂ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਉ:— ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨੂੰ

ਪ੍ਰ:— ਉਸਤੇ force ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ?

ਉ:— ਨਾ ਕਿਉਂ force ਕਰਨਾ ? ਉਹ ਆਪ ਮੰਨੁਗਾ ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਸਿਆਣੇ।

ਪ੍ਰ:— ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ?

ਉ:— ਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਮੰਨੇ ? ਦਸ ਆਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਲਾਂ ਆਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋ ਮੈਂ ਸੋਲਾਂ ਆਨੇ ਨਹੀਂ ਲੈਣੇ ਇਹ ਕੋਈ ਅਕਲਮੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ better ਚੀਜ਼ ਦੇਣ ਡਿਗਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁਰੱਪਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜੀਹਦੇ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ wealth ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ scope of industry ਦੁਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ land ਜਿਹੜੀ ਹੈ ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ better develop ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ economy ਵਿਚ more freedom ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਰੇਡ ਦੀ more freedom ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੱਜੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ .. ਵਿਚਾਰੋ ਹਿੰਦੂ ਨਾ ਤਾਂ ਜਿਹੜਾ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਆ ਸੋਲ ਟੈਕਸ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕਣ ਦਿੰਦੇ। ਸੋਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਇਨਸਪੈਕਟਰ। which can be done so easily ਤੁਸੀਂ ਫਲੈਟ ਰੋਟ ਦੇ ਉਤੇ ਲਾ ਦਿਉ। ਜਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਅੰਦਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ production base ਉਤੇ ਲਾ ਦਿਉ। ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਫਿੱਲ ਲਾਣ ਦੀ। ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕੱਲਾ ਕੱਲਾ ਉਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਫੋਲੋ। ਔਰ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਐਜੀਟੇਸ਼ਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਵਪਾਰ ਮੰਡਲ ਦੀ। ਇਕੱਲੇ ਹਿੰਦੂ ਨਾ ਤਾਂ ਏਨੀ ਗੱਲ ਹੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਨੇ ਡਾਲਾਂ ਮਾਰਨੀਆਂ। ਸਾਡਾ ਪੈਸਾ ਵਧੇਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਬਈ ਸਾਡਾ ਘਟਣੇ।

ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਹੀ ਲੈ ਲਓ। ਲੋਕ invest ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਲੋਕ ਇਗਲੈਂਡ ਦੇ ਲੋਕ। ਰੂਪਈਆ ਹੋਗਾ ਕੋਲ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੁਝ ਕਰਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਹੈ ਜੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਉਹ ਨਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਆ rather ਇਹ real attack ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ ਜਿਥੋਂ ਇਹ ਜਿਹੜੀ ਪੰਜਾਬੀ population ਜਿਹੜੀ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲੋਂ ex-commute ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ deep rooted ਹੈ ਇਹ ਚਾਲ। ਆਹ ਜਿੰਨੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਸੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਸੀਂ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਇਹਦਾ ਹੀ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਨਾ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੀ ਉਥੇ ਨਾ ਹੋਈ ਤੁਸੀਂ invest ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ interest ਹੈ। ਉਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਲੋਂ ਉਹ ਦੋਨੋਂ ਖੁਹ ਵਿਚ ਜਾਏ।

ਏਸ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬਾਦ ਕਿਆ ਹਿੰਦੂ, ਕਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਕਿਆ ਸਿੱਖ ਉਹਨੂੰ free ਹੋਵੇਗੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਵਾਂਗੇ free trade ਅਸੀਂ ਕੋਈ custom ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ।

ਪ੍ਰ:— ਫੌਜ ਰੱਖੋਗੇ ਤੁਸੀਂ ?

ਉ:— ਫੌਜ naturally defence ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਡਾ ਲੇਕਿਨ it will be people's militia Everybody in Khalistan will have to under go training ਜਿਵੇਂ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਸਵਿਸ ਹੋ ਕੋਈ ਸਵਿਸ ਹੋਵੇ ਚਾਹੇ ਵੱਡਾ ਚਾਹੇ ਅਮੀਰ ਹੋ ਚਾਹੇ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਜਾ ਕੇ ਫੌਜ ਵਿਚ ਲਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। So that every citizen of Switzerland

knows how to use weapons and defend. We call it military militia ਲੇਕਿਨ ਇਹੀ ਅਸੀਂ

construction brigades ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜ਼ਰਾ ਕੁ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਇਕੋ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ stick ਨਾ ਕਰੀਏ। ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ China ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖੋ। ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ

experience ਕੀਤਾ ਸੀ roads making in villages ਗਿੱਲ ਮਨਿਸਟਰੀ ਦੇ ਵੇਲੇ। ਅਸੀਂ ਸੜਕਾਂ ਦਾ slogan ਦਿਤਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋਕ ਰੁਝ ਗਏ ਤੇ

ਨਾਲੇ ਕਿੰਨਾ ਸਵਾਦ ਸੀ ਢੋਲ ਵੱਜਣ ਡਰੇ ਸੀ। ਪਿੰਡਾਂ 'ਚ ਲੋਕ ਮਿੱਟੀ ਪਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਰੋਲਰ ਫਿਰ ਰਹੇ ਸੀ ਸੜਕਾਂ ਬਣਦੀਆਂ।

ਦਬਾ ਦਬ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਬਦਲ ਗਿਆ। Why can't we create that sort of enthusiasm in

the people instead of the stagnation, we can create a construction brigade, employment for everyone next day. ਜਿਹੜਾ ਵੀ capable ਬੰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ gradation ਕਰ ਦਿਉ some can join the construction brigade ਜਿਹੜੇ healthy ਨੇ they should get the military training. Military training is a must. ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਸਤਰ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਆਉਣੀ ਸ਼ਸਤਰ ਦਾ ਜਾਨਣਾ। ਡੀਫੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੀਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

Even ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਣ ਡਰੇ ਨੇ ਕਰਾਟੀ। ਤੇ ਦੂਜੇ ਜਿਹੜੇ arts ਨੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ defend ਕਰਨਾ।

ਪ੍ਰ:— ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਨ ਅਕਾਲੀ ਜਨ ਸੰਘੀ, ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ, ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਇਹ ਤੇ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ?

ਉ:— ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ create ਹੋਈਆਂ। ਇਹ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਡੈਮੋਕਰੇਸੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਲੈਕਸ਼ਨਾਂ ਐ ਸਿਸਟਮ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਲੜਨਾ। Election system ਵੀ change ਕਰਾਂਗੇ। We are studying it now we have got a group of people who are working on it.

ਪ੍ਰ:— ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ?

ਉ:— ਸਾਨੂੰ Presidential type of government ਜ਼ਿਆਦਾ suit ਕਰੇਗੀ।

ਪ੍ਰ:— Two party system ?

ਉ:— Two party system - ਜਿਵੇਂ America ਦਾ system ਹੈ। American system will suit us much better. ਉਹਦੇ ਨਾਲ French system ਅਸੀਂ ਸਟੈਂਡੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। French system is even slightly better. French ਵਿਚ ਬੜੀ instability ਰਹੀ ਹੈ।

32 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 41-42 ਤੱਕ। ਆਹ ਹੁਣ ਉਥੇ ਛੋਟੀ ਰੀਪਬਲਿਕ ਆ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ। Now there is some stability inspite of ਭਾਵੇਂ ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਆ ਜਾਣ ਭਾਵੇਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਆ ਜਾਣ ਲੇਕਿਨ Country continue ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵੋਟ ਖਰੀਦ ਲਓ, ਇਕ ਐਮ. ਐਲ. ਏ. ਸਾਲੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਰਕਾਰ ਗਈ।

ਚੁਕ ਲਓ ਬਿਸਤਰੇ ਆ ਜਾਉ ਘਰਾਂ ਨੂੰ। There is no stability, there is no planning, nobody can plan. ਸਾਡੇ ਚੀਫ ਮਨਿਸਟਰ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਇਹੋ ਆ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰ:— ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਏਗੀਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸਨੂੰ total autonomy ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਪਾਰਟੀ ਸਿਸਟਮ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਉਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਵਿਚ ?

ਉ:— ਦੇਖੋ ਨਾ ਜੀ ਜੇ ਤਾਂ ਦੋ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਿਨਾ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਲੋੜ ..

ਪ੍ਰ:— ਹੁਣ ਵੀ ਕੀ ਵਿਗੜਿਆ ?

ਉ:— ਹੁਣ ਵਿਗੜਿਆ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਆ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ

ਪ੍ਰ:— Reconciliation ?

ਉ:— ਉਹੋ ਮੈਂ ਖੋਰ reconciliation ਮੈਂ ਕੋਈ rule out ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਿ reconciliation ਹੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਪ੍ਰ:— Possibility ਹੈ reconciliation ਦੀ ?

ਉ:— ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜੀ possibility ਹੈ।

ਪ੍ਰ:— So ?

ਉ:— Possibility ਆ ਬੜਾ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪ੍ਰ:— ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦੇ ?

ਉ:— ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦੇ ਲੇਕਿਨ ਜਿਹੜੀ ਆ ਨਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਹੱਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਲਚਰ ਉਹਦੀ ਜਿਹੜੀ protection ਹੈ ਨਾ ਉਹ ਬੜੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। for the good of India. It is not for the good of the Sikhs. ਇਕ ਇਨਕਲਾਬੀ ਲਹਿਰ ਅਸੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੋ ਜੀ, ਪੰਜ ਲੱਖ ਬੰਦਾ ਉਸ ਵਿਚ ਮਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਦੋ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਹਰਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਉ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ misfortune ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰ:— ਜਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਗ਼ਰਮਿਟ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਬਾਰੇ ਸਟੈਂਡੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਸਟੈਂਡੀ

ਉ:— ਨਹੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਵਿਚ We have set up a group of people who are studying ..

ਪ੍ਰ:— With the help of British Government ?

ਉ:— ਨਹੀਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ। Now we have got I think best students in Oxford and Cambridge.

ਪ੍ਰ:— ਜੇ ਕਰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਪਵੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ help ਦੀ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ Governments ਤੋਂ available ਹੈ British Govt ਤੋਂ ਤੇ American Govt ਤੋਂ ?

ਉ:— ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੇਕਿਨ available ਤਾਂ ਗ਼ਰਮਿਟਾਂ ਸਾਰੀਆਂ। ਹੁਣ ਇੰਡੀਆ ਲੈਣ ਹੀ ਡਰੀ ਆ help. ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਮੰਗਦਾ ਦੀ ਫਿਰਦਾ। ਕਿਹੜੀ ਗ਼ਰਮਿਟ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਗ਼ਰਮਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। World is now so interconnected ਨਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਰੇਡ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕੋਈ ਮੁਲਕ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ? ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਕ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਅਲਮੀਨੀਅਮ ਨਾ ਆਵੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉਥੋਂ ਕਿਟੀਮਟ ਸਾਊਥ ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਐਲਕਿਨ ਬਗੈਰਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ।

ਪ੍ਰ:— ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਗ਼ਰਮਿਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ Country ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ recognize ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਰੁਪ ਨੇ ?

ਉ:— ਨਹੀਂ। ਅਜੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ recognize ਕੀਤਾ ਅਜੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ — ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਨਾ ਐਨੇ ਸਿਆਣੇ ਬੰਦੇ ਹੋ, ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਬੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਟੱਬਰ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਓ ਜਿਹੜਾ ਹੋਗਾ ਮਤਲਬ ਸਿਆਸੀ ਟੱਬਰ ਆ। You don't come from an ordinary family ਅਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਰਗ ਵਿਚ ਪਏ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਗ਼ਰਮਿਟਾਂ ਮੇਰਾ ਜਿਹੜਾ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਬੜੀ ਜਿਹੀ happiness ਏਸ ਗੱਲ ਦੀ ਆ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਪੁੱਛਦੇ ਆ ਬਈ ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ ਸਿਹਤ ਚੰਗੀ ਆ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ relaxed ਹੋ। ਮੈਂ ਕਹਿਨਾ ਆ I feel it, don't I look it I feel it. ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਉਂ ?

ਇੰਟਰਵਿਊ ਸਮੇਂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ ਤੇ ਜਸਵੰਤ ਮਾਂਗਟ

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਜਿਹੜਾ First phase my mission I have completed it very successfully. ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਮਿਸ਼ਨ ਸੀ To arouse the consciousness of the Sikh masses and to educate the Sikh leadership and to awaken the consciousness of the Indian leadership about the Sikh cause ਜਿਹਨੂੰ ਮੈਂ national, international level ਦੇ ਉਤੇ ਉਹਨੂੰ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ single handed ਸੀ। ਇਕ ਹੱਥ ਵੀ ਮੇਰਾ ਉਦਾਂ ਇਕ ਹੀ ਹੈ। Single handedly ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ accomplish ਕਰ ਸਕਿਆ without means ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਦਾ ਰਾਤੀ ਸੋਣਾ ਕਿੱਥੇ ਆ। ਹੁਣ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਮਰਾ ਵੀ ਲੈ ਦਿੰਦੇ ਆ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੇ ਕੋਈ ਲੈਣ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਬਈ ਚੱਲੇ ਜੀ ਆ ਗਏ। ਬੰਦੇ ਦਸ ਸਿੱਖ ਚਲੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਆ ਕਾਰਾਂ ਲੈ ਕੇ। ਕਈ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੱਸ ਦੇ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੋਣਾ ਕਿੱਥੇ ਆ ਕਈ ਕਈ ਦਿਨ ਮੈਂ Greyhound ਦੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਅੱਡਿਆਂ ਤੇ ਬਹਿ ਕੇ ਕੱਟੇ। I have past through all that now I feel so happy ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫਸਲ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਨਾ ਫਲ ਤੇ ਜੱਟ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਬੀ ਬੀਜਿਆ ਸੀ It is now growing. Now I feel Sikh masses have realised even international ਆਹ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ strategic study centre ਨੇ they are realizing oh we never understood Sikhs are like that, oh we never knew about this ? ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਆ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ Sikhism ਕੀ ਆ ਅਸੀਂ ਐਸ ਗੱਲ ਲਈ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਆ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਆ ਜਿਹਨਾਂ caste system ਨੂੰ ਉਡਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ feudalism ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਜਿਹੜੇ ਵੀਰ ਨੇ ਜੇ ਇਹੀ ਗੱਲ ਉਹ ਸੋਵੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਭਾਈ ਲੋਕ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਇਹਦੀ ਸਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਇਹ ਤਾਂ ਆਹ idea ਆ। ਉਸਦਾ ਸਰੋਂ ਪਰਾਪੇਗੰਡਾ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ Amercian ਹੋਗਾ। ਫਲਾਣਾ ਹੋਗਾ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਇਕੱਲੇ Amercia ਮੈਂ ਸਾਰੇ World ਜਿਥੇ ਵੀ ਹੋਗਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਊਥ ਈਸਟ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਇਆਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹੀ ਮਿਡਲ ਈਸਟ Countires ਵਿਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ ਆਇਆਂ in more and more we are working they say we are so misinformed.

ਪ੍ਰ:— ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੰਨੀ ਆਈ ਸੀ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਚਿੰਨੀ 12-12-82 ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮਿਥਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਆਸੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮਿਥ ਕੇ ਹਿੰਦ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਲੜਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਥ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲ ਭੇਜੀਆਂ ਚਿੰਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਇਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲੈਣੇ ਅੱਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਸੱਭਾ ਹੈ।

ਉ:— ਜਿੰਦਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵੀ ਖਾਧੀਆਂ, ਪੱਗਾਂ ਵੀ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਬੰਦੇ ਵੀ ਮਰਵਾ ਲਏ 128 Total ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ 111 ਬੰਦੇ ਮਰੇ ਸੀ 128 ਮਰਵਾ ਵੀ ਬੈਠੇ ਆਂ total 1942 ਦੀ ਸੁਵਾਮਿਟ ਦੇ ਵਿਚ Quit India ਵਿਚ 32000 ਬੰਦਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਸੀਂ 60000 ਘੱਲ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਮੁੰਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਆ Encounter ਵਿਚ ਇਹ ਇਲਾਵਾ ਨੇ। ਜਿਹੜੇ ਪੁਲਸ ਖੜਦੀ ਆ ਤੇ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਆ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। 128 ਤਾਂ ਉਹ ਆ ਸਿਕੇਬੰਦ ਜਿਹੜੇ ਮਰ ਗਏ ਆਖਾ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਾਂ ਗੱਲ ਸੋਧੀ ਸੀ ਜੇ ਆਪਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾ ਨਾ ਹੋਈਏ ਸਾਡਾ ਹੱਕ Sovereignty ਆ। ਅਸੀਂ Sovereign people ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਤੀਜੀ Nation ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਤਬਾਰ ਦੇ ਉਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ Lot ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁਣ betray ਕੀਤਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਧਾ ਨਾ put ਨਾ ਕਰੀਏ ਹਿੰਦੂ ਦੀ conscience ਜਿਹੜੀ ਆ rulers ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ prick ਕਰੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਗੱਲ ਠੀਕ ਆ। ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਕੇ ... ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਗਦੇ ਆ ਕਿਉਂ ਅਸੀਂ ਹੋਗੇ ਸਾਡਾ ਹੱਕ sovereignty ਹੈ। ਅਸੀਂ sovereign ਸੀਰੋ। We are a third nation. We are a nation in that subcontinent. ਤੁਸੀਂ ਇਹਦੇ ਬਾਹਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਆਉ ਕਿੱਦਾਂ ਆਪਾਂ।

ਪ੍ਰ:— ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਜਦੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਿੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ?

ਉ:— ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਪਰੇਸ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ misquote ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। He has cleared it 20000 times. ਸਮਝੋ ਨਾ ਇਹ ਗੱਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਆਹ ਜਿਹੜਾ sovereignty ਆ ਨਾ ਉਹ ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਆ। ਜਿਹੜਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆ ਨਾ ਆਜ਼ਾਦ ਕੌਮ ਦੀ ਹਸਤੀ ਉਹ ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਆ। ਪ੍ਰ:— ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰਫ ਏਨੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਲਈ ਕਰਦੇ ਓ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਨੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਸਿੱਖ ਨੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਗੱਲ ਤੇ ਜੋਰ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ?

ਉ:— ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ Vanguard force ਰਹੀ ਹੈ।

(ਬਾਕੀ ਪੰਨਾ 15 ਤੇ)

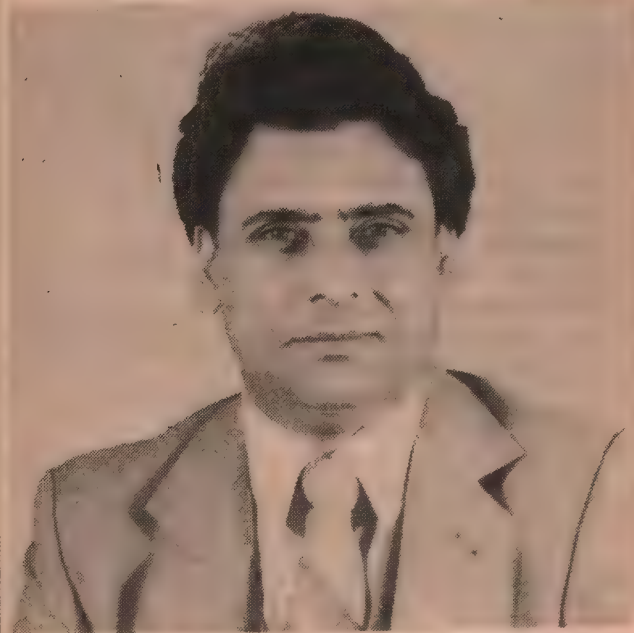
ਪ੍ਰ:— ਇਹ ਗੱਲ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ? (ਪੰਨਾ 14 ਦੀ ਬਾਕੀ)
ਉ:— ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਆ। ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ truth ਆ। ਜਿਹੜੀ

NATIONAL LIFE

ASSURANCE COMPANY

OF CANADA

501 - 1155 West Pender Street
Vancouver, B.C. V6E 2P7
Bus: 685-7231 Res: 321-6360

The National Life is pleased to announce that DARSHAN GILL has qualified for a trip to attend a Life Insurance seminar in Toronto from May 29 to June 1, 1983.

The Seminar is in recognition for outstanding leadership and sales performance with the National Life.

J.S. Sidhu
Sales Manager

(ਪੰਨਾ 1 ਦੀ ਬਾਕੀ)

‘ਭਾਰਤੀ ਜਿਹੜੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਇਕਵਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ, ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ, ਮੋਰਗੇਜ, ਲੀਜ, ਗਿਫਟ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।’

ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤੀ ਜਿਹੜੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਗਰੀਬੀ ਕਾਰਨ ਬਦੇਸ਼ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿਚ ਮਜ਼ਦੂਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਰਾਹੀਂ ਧਨ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਤਾਨਵੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਕ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਐਫ. ਈ. ਆਰ. ਏ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੱਥ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਲੀਸੀਆ ਉਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਨੀ ਤੰਗੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਭੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਏਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਰਾ ਉਥੇ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਉਥੇ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਰ ਘਰੋਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਥੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਹੀਂ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਖਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਖਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਉਤਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਭੜਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੂਮੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਵਿਰਸਾ ਮਿਲਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਬਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਜਿਹੜੀ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਘਾਟਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਹਮਕੋ ਮਰਹੂਮ ਕੇ ਸਾਇੰਸ ਕੇ ਸਿਵਾਂ ਕੁਛ ਨਾ ਮਿਲਾ,
ਰਾਹ ਮੇਂ ਮਸਲੇ ਸੁਜਰ ਯੂੰ ਤੋ ਖੜਾ ਥਾ ਵੇਹ ਭੀ।

ਲਹਿਰ ਜਿੰਦਾਂ ਹੁਣ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਇਕ ਵੈਨਗਾਰਡ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਫਲੀਆ ਦੀ ਰੇਵੋਲਿਊਸ਼ਨ ਜਾਂ ਚਾਈਨਜ਼ ਰੇਵੋਲਿਊਸ਼ਨ ਵਿਚ Dominate ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਰਨ। ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿੰਦਾਂ dominate ਕਰਨ ਦੇਵੀਏ।

ਪ੍ਰ:— ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੂਜੇ ਦੇਵੇਂ ਧਰਮਾਂ ...

ਉ:— ਜੇਕਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਲੈ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਦੇ ਤਾਂ ਪੰਨਭਾਗ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ...

ਪ੍ਰ:— ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ define ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਸੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਈਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਕੱਲਾ ਸਿੱਖ ਹੀ ਸੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇ?

ਉ:— ਆਪਾਂ ਹੁਣੇ ਹਾਂ। ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਨਗਰ, ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ Whatever he did, ਚਲੇ ਮੈਂ ਉਹਦੀ controversy ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਆਪਾਂ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ, ਗਾਂਧੀ ਸੈਮੀਨਾਰ, ਗਾਂਧੀ ਫਲਾਨਾ-ਫਿਲਮ। ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਮਰੇ ਆ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਤੇ ਨਾ ਪਿਓ ਦਾ।

ਪ੍ਰ:— ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਖਾਲਸੇ ਦੀ definition ਨੂੰ ਸਮਝਾਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ pure ਆਦਮੀ ਸੱਚਾ ਆਦਮੀ ...

ਉ:— That movement was called Khalsa. ਜੀਹਦੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਸੀ ਹਿੰਦੂ ਵੀ ਸੀ ਸਿੱਖ ਵੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰ:— ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ idea ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਸਤਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਇਹ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ negate ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ...?

ਉ:— ਸਿੱਖਸਤਾਨ ਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਤਾਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਤਾਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਨੇ ਮੈਂ ਕਹਿਨਾਂ ਨਹੀਂ Sikhsatan we want Khalisatan.

ਪ੍ਰ:— ਆਹ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ 128 ਬੰਦੇ ਮਰ ਗਏ?

ਉ:— ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਹਿਨਾਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਹੁਣ ਇਹਨੇ ਆਖਣਾ ਔਛਾ ਬਈ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਚਾਂਚ ਸਟੇਟਾਂ ਨੇ ਫੋਡ ਲਈ ਨਾ ਗੱਲ। ਇਹਨਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਬਣਾ ਦਿਤਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਣਾ। There is already a state - centre list already. ਇਹਨਾਂ ਆਖਣਾ ਔਛਾ ਜੀ ਹੁਣ ਏਦਾਂ ਕਰ ਲਓ ਹੁਣ ਸੋਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਔਛਾ ਪਰਸੋਟ ਇਧਰੋਂ ਕੱਟ ਕੇ ਇਧਰ ਨੂੰ ਹੋ ਗਿਆ ਪੈਣਾ ਪਰਸੋਟ ਇਧਰੋਂ ਆਪਾਂ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਕੱਟ ਕੇ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਇਧਰ ਨੂੰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਖੀਰ ਤੇ There will be nothing. Why should we not be very clear and ਐਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚਲਾਕੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ argument ਸਾਥੋਂ ਨਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭੂਨ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦੇ। ਥੋੜਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦੇ।

ਪ੍ਰ:— ਜਿਹੜੀ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਾਂ total autonomy ਵਾਲੀ ਗੱਲੀ ਹੈ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ?

ਉ:— ਬਾਕੀ ਦਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਚੱਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਦਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲੇ ਹੁਣ ਚੱਲੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਚਲਾਈ। ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਹੁਣ ਲੱਗੇ ਆ ...

ਪ੍ਰ:— ਬੰਗਾਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾਈ ...?

ਉ:— ਬੰਗਾਲ ਨੇ ਚਲਾਈ ਉਹ ਜੋਤੀ ਬਾਸੂ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਰਜੀਤ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਡਾਕਟਰ ਬੋਝਾ ਚਿਰ ਚੁੱਪ ਕਰ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਾਉਣ ਲੱਗਾਂ ਜੋਤੀ ਬਾਸੂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਰੇਜ਼ੂਲਿਊਸ਼ਨ ਮੁਢ ਕਰਾਉਣ ਲੱਗਾਂ ਕਾਨਫਰੰਸ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੂੰ ਕੰਮ ਹੀ ਹੋਇਆ ਲੈਣਾ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੁਰਜੀਤ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੰਮ ਹੀ ਹੋਇਆ ਲੈਣਾ। ਮੈਂ ਐਵੇਂ ਬੋਲੀ ਜਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਸੁਦਾ ਹੋਇਆ। ਮੁਰਾਰ ਜੀ ਡਿਸਾਈ ਨੇ ਇਕ ਪੂਰੀ ਮਾਰੀ ਇਹ ਉਥੋਂ ਵੀ ਮੁਕਰ ਗਿਆ। ਉਹੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸੀ. ਪੀ. ਐਮ. ਚੁੱਕੇ ਕਿ ਹੁਣ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਟ ਬੰਗਾਲ ਦਾ ਉਹ ਆਖੇ ਪਾਰਟੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ। ਉਹ ਰੇਜ਼ੂਲਿਊਸ਼ਨ ਮੁਢ ਕਰੇ। ਉਹਨੇ communicate ਕੀਤਾ ਸਾਰੇ ਐਮ. ਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋਜਦੇ ਹੁਣ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਰੇਜ਼ੂਲਿਊਸ਼ਨ ਤਾਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਹੈ ਨਾ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਕਹਿਨਾਂ।

ਪ੍ਰ:— ਤੁਸੀਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਜਿਹੜੀ demand ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ?

ਉ:— ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਡੀਮਾਂਡ ਦੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਠ ਆਨੇ ਮੰਗਦੇ ਆ ਮੈਂ ਸੋਲਾਂ ਆਨੇ ਮੰਗਦਾਂ। ਜੇ ਅੱਠ ਆਨੇ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ।

ਪ੍ਰ:— ਜੇਕਰ ਸੋਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਰਾਂ ਆਨੇ ਮਿਲ ਜਾਣ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਹਰਜ ਨਹੀਂ?

ਉ:— ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹੀ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ। ਇਥੇ ਆਏ ਸੀ ਉਦੋਂ ਸਲਾਹ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਅਠਾਰਾਂ ਆਨੇ ਮੰਗਦਾਂ ਮੇਰੇ pressure ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਲੈ ਹੁੰਦਾ ਐ ਲੈ ਲਓ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਤੋਪਾਂ ਨਹੀਂ ਫੜੀਆਂ I am not a violent man.

ਪ੍ਰ:— ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੇਦ ਹੈ ਕਿ 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਸਨ” ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਨੇ?

ਉ:— ਇਹ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਸੀ ਕਿ In the northern part of India a land will be created, Sikh homeland ...

ਪ੍ਰ:— ਇਹ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ?

ਉ:— ਇਹ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਲੀਡਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚ involved ਸੀ।

ਪ੍ਰ:— ਹਿੰਦੂ ਲੀਡਰ?

ਉ:— 1929 ਦਾ ਰੇਜ਼ੂਲਿਊਸ਼ਨ ਹੈ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ। ਜਦ ਬਾਬੇ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿਤੀ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਜਾਹ ਜਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ... ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਬਕਾਇਦਾ brought it in the resolution that in the northern part of India a land will be created where Sikhs will have the opportunity to enjoy the fruits of freedom. ਇਹ words ਸਨ। ਉਹੀ ਗੱਲ ਮੇਲ ਗੱਲ ਨਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਬਈ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਵਰਡਾਂ ਦਾ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਰਡ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਆ ਨਾ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਜਿਹਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਜੀ ਕਰਦਾ ਮੋੜ ਲਵੇ ਜਿਥੇ ਜੀ ਕਰਦਾ stress ਕਰ ਲਓ। ਸਿੱਧੇ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕੌਮ ਸੀ। ਸਾਥੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਰਾਜ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਹੋਰੀ

ਤੀਜੀ ਕੌਮ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲਿਖ ਕੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਲਓ ਕਿ ਆਹ ਹੋਵੇਗਾ ... ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਮੁਰਖਤਾਈ ਇਹ ਕਰ ਲਈ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਆ ਗਿਆ ਸੀਸ ਗੰਜ ਗੁਰਦੁਆਰੇ। ਉਸ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ ਕਹਿਨਾਂ। ਮਕਸੂਦਨ ਸਿੰਘ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਮਕਸੂਦਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਿੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਆ ਮਹਾਤਮਾ ਜੀ ਮੁੜ ਕੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ minority ਵਿਚ ਰਹਿ ਜਾਣਾਂ ਤੇ ਜੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਮੁਕਰ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਹਿੰਦਾ ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਮੈਂ ਕਾਂਗਰਸ ਕੋਂ ਇਸਕਾ ਰੇਜ਼ੂਲਿਊਸ਼ਨ ਪਾਸ ਕਰ ਦੀਆ ਹੈ ਔਰ ਮੈਂ ਆਪ ਕੋਂ ਯੋਗ ਬਚਨ ਦੇਣੇ ਆਇਆ ਹੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਮੈਂ। ਇਸਕੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਗਰ ਕਾਂਗਰਸ ਮੁਕਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੋਂ ਆਪਕੋਂ ਹੱਕ ਹੋਗਾ ਹਥਿਆਰ ਉਠਾਨੇ ਕਾ ਔਰ ਉਸ ਕਾਂਗਰਸ ਕੋਂ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਨੇ ਕਾ ਲੋਕ ਏਨੇ 'ਚ ਜੇਕਾਰੇ ਬਲਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ “ਬਲੇ ਸਿਨਹਾਲ” ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ... Sikh emotional ਨੇ ਨਾ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਇਹ ਰੇਜ਼ੂਲਿਊਸ਼ਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ representation ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੁਣ if ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ These are the things of the past. ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ political consciousness ਹੁੰਦੀ ਜਿਹੜੀ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਵੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਾਰਦੇ ਆ ਡਰ ਦੀਆਂ ਤੇ ਕਮਲੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਆ। ਹੁਣ ਵੀ ਸਿੱਧਾ ਡਟ ਕੇ ਕਹੋ। ਕੀ ਕਹਿ ਲੈਣਗੇ ਸਾਨੂੰ? ਖਾ ਲੈਣਗੇ। ਮਾਰ ਦੇਣ। ਉਦਾਂ ਵੀ ਤਾਂ ਮਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹੋ ਕਿ ਬਈ ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਣੀ ਹੁਣ ਏਦੂ ਘੱਟ ਆਉ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੋਦਾ ਕਰੋ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਗਦਾ।

(ਚਲਦਾ)

ਟਿਪਣੀ

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਕਰਦਿਆਂ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਇਕ ਸੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਈਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਵਿਚ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਵੈਨਕੂਵਰ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਖਾਲਸਾ” ਉਹ ਸਿੱਖ ਹੈ ਜੋ ਡਿਸਪਲਿਨ ਜਾਣੀ ਪੂਰੀ ਰਹਿਤ ਮਰਿਆਦਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਸ਼ਨ— ਕੀ ਰਵਾਇਤ ਜਾਂ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿਚ ਈਸਾਈ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ “ਖਾਲਸਾ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉ:— At the same time (ਇਕੋ ਸਮੇਂ) ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਕਹੋ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਮੇਰਾ ਰਸੂਲ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਉਹਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਖੁਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਮੁਤਜਾਦ ਹੈ (ਵਿਰੁਧ ਹੈ)।

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੋਂ ਜਾ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ “ਜਾਗਤ ਜੋਤ ਜਪੇ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ, ਏਕ ਬਿਨਾਂ ਮਨ ਨੈਕ ਨਾ ਆਨੇ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸਜੇ, ਬ੍ਰਤ, ਗੋਰ ਮਤੀ ਮਤ ਭੂਲ ਨਾ ਮਾਨੇ॥ ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਦਯਾ ਤਪ ਸੋਜਮ, ਏਕ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਏਕ ਪਛਾਨੇ॥ ਪੂਰਨ ਜੋਤ ਜਗੀ ਘਟ ਮੇ, ਤਬ ਖਾਲਸਾ ਤਾਹਿ ਨਖਾਲਸ ਜਾਨੇ॥”

ਪਰ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ “ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਭਿਅਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲਚਰ ਦੀ protection ਬਾਰੇ।”

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਦੀ “ਖਾਲਸੇ” ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ (ਇਕ ਸੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਈਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਪੜ੍ਹਕੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਾਅ ਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਉਂ “ਖਾਲਿਸਤਾਨ” ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਘੋਲ ਆਰੰਭ ਦੇਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸਭ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਅਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਵੀ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਬੋਝ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਹਿਤੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਇਆਂ ਤੇ ਚੁੱਕ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਉਸਦਾ ਸਾਥ ਦਿਆਂਗੇ। ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਸ ਆਨੇ ਦੀ ਥਾਂ ਸੋਲਾਂ ਆਨੇ (ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ) ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਹਿੰਦੂ ਨਿਰਸੰਕੋਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਕੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਰਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨੌਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਦੋ ਤਖਤ ਵੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਈ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਲੀਡਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ? ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂਧਾਮਾਂ, ਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜਿਆ ਗਿਆ!

“ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ” ਅਤੇ “ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਣੀ” ਦੇ ਗੋਰੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੋਦੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਦੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਭੱਠਾ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ?

ਸੋਧ — ਕੈਨੇਡਾ ਦਰਪਣ ਦੇ Vol 2, NO 9, May 1 1983 ਦੇ ਅੰਕ ਸਫ਼ਾ ਪੰਦਰਾਂ ਤੇ ਟਿਪਣੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਛਪੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਹੈ। “ਮੁਗਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਰਤ ਵਿਚ, ਬਾਬਰ ਦਾ ਹੱਲਾ ਪਾਟੀਪਤ ਦੀ ਲੜਾਈ 1526 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦੂਜੇ ਤੱਕ 1857 ਤੱਕ ਰਿਹਾ। ਸਥਾਪਤ ਰਾਜ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਗਿਆਰਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1857 ਤੱਕ

ਗਿਆਨੀ ਹਰਿਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਂਗਟ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲਾਂ ਨੇ ਯੂ. ਪੀ. ਕੌਂਸਲ 'ਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ

4 ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪੁਲਸ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਜਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਿਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਂਗਟ ਐਮ. ਐਲ. ਸੀ. ਨੇ ਯੂ. ਪੀ. ਕੌਂਸਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੋਏ ਅਤਿਆਚਾਰ ਵਿਰੁਧ ਨਿਖੇਧੀ ਦਾ ਮਤਾ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੌਂਸਲ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਗਿਆਨੀ ਹਰਿਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਂਗਟ ਯੂ. ਪੀ. ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰ ਹਨ। ਗਿਆਨੀ ਹਰਿਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਂਗਟ ਹੋਰਾਂ ਯੂ. ਪੀ. ਕੌਂਸਲ ਵਿਚ ਹੋਏ ਵਰਤਮਾਨ ਬਾਰੇ ਸੰਤ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ।

ਨਵਾਂ ਨਸ਼ਾ ਨਵੀਂ ਲੋਰ

ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਗੱਖੜ, ਐਡਟਰਿਟਰ, ਬੀ. ਸੀ.

ਕੀ ਹਾਲ ਐ ਮਿਸਰਜੀਤ ?
ਓ ਹੇਲੋ ਬੀਰੋ, ਠੀਕ ਹੈ ਤੂੰ ਸੁਣਾ ? ਮਿਸਰਜੀਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ।
‘ਸੋਰੀ ਯਾਰ ਮੈਂ ਕੱਲ ਤੇ ਪਰਸੋਂ ਦੋ ਵਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਫੌਨ ਕੀਤਾ,
ਕੋਈ ਚੁੱਕਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ
ਪਿਛਲੀ ਵੀਕ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਅੱਕਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵੀ।’ ਬੀਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।
‘ਆਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ, ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ
ਲਮਕਦਿਆਂ ਨੂੰ। ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਕਿਹੜਾ ਸੁਣਦੇ ਐ, ਉਹ ਵੀ ਲਗਦੀ
ਲਾਉਂਦੇ ਐ। ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਕੇਸ ਲਮਕਾਈ ਜਾਂਦੇ ਐ - ਜਿਹੜੇ ਉਮਰਾਂ ਘਟਾ
ਵਾਧਾ ਕੇ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਐ - ਉਹ ਕਦੋਂ ਦੇ ਆਏ ਫਿਰਦੇ ਐ। ਮਿਸਰਜੀਤ ਨੇ
ਇਕੋ ਸਾਹ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿਤਾ।

‘ਅੱਜ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਆਰਮੀ-ਨੇਵੀ ‘ਚ ਗੇੜੇ ਮਾਰੇ ?’ ਬੀਰਾ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ।

‘ਬੱਸ ਐਂਵੇਂ ਹੀ ਆਹ ਰੋਟੀ ਸੁਟ ਤੇ ਗਮ ਸੁ ਜਿਹੇ ਲੈਣੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੀਂਹ
ਕਣੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਐ - ਕੰਮ ਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁੱਡ ਰਹਿੰਦੇ ਐ, ਸੋਚਿਆ ਲੈਂਦਾ ਹੀ
ਜਾਵਾਂ। ਮਿਸਰਜੀਤ ਨੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜੇ ਮੀਂਹ ਵਾਲੇ ਕਪੜੇ ਤੇ ਬੂਟਾਂ ਵੱਲ
ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਓ. ਕੇ. ਫਿਰ ਅੱਕਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਈ, ਫਿਰ ਗੁੱਸੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ
ਦੱਸਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਬੀਰਾ ਏਨਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਮਿਸਰੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ
ਗਿਆ।

ਮਿਸਰਜੀਤ ਨੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਆਰਮੀ-ਨੇਵੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਭਰੇ
ਲਵਾਏ ਲਿਆ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਏ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ
ਗੁਰਬੀਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਤੇ ਡੋਟੇ ਭੇਟ ਭਰਾ
ਇਡੀਆ ਤੋਂ ਆ ਗਏ ਹਨ।

ਅੱਛਾ ! ਆਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ। ਲਿਆ ਖਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੂਨ
ਕਰੀਏ। ਜ਼ਰਾ ਘੁੰਮਾਈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ ਮਿਸਰਜੀਤ ? ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਕਿਹਾ।

ਹੇਲੋ - ਕੌਣ ਹੈ ਭਾਈ ?
ਮੈਂ ਅਰਵਿੰਦਰ ਹਾਂ ਜੀ ! ਅੱਗੋਂ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ।
ਆਹ ਬੀਬਾ ਇਥੇ ਬੁਘੇਲ ਸਿਉਂ ਹੈ ?
ਹਾਂ ਜੀ ! ਜ਼ਰਾ ਇਕ ਮਿੰਟ ਠਹਿਰਾਓ ! ਗੁਰਬੀਰ ਦੀ ਵਾਈਫ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਪ੍ਰੀਵਾਰਕ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਇਡੀਆ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ
ਬਾਰੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ।

‘ਹੋਰ ਅੱਜ ਕੱਲ ਜੀਅ ਲੱਗਾ ਹੈ ?’ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ।
‘ਜੀਅ ਜੁਅ ਕਾਹਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ! ਦਸ ਦਿਨ ਹੋਗੇ ਆਇਓਂ ਨੂੰ - ਨਾ
ਦਿਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦੇ, ਨਾ ਰਾਤ ਦਾ। ਦਿਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸੁਰਜ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ
ਤੇ ਨਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਚੰਦ। ਹਾਲੇ ਤਕ ਸਿਰ ਹੀ ਚਕਰਾਈ ਜਾਂਦੇ, ਜਿਵੇਂ
ਅਜੇ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ‘ਚ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੋਈਏ। ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸੁਰਰ ਸੁਰਰ ਹੋਈ
ਜਾਂਦੀ ਐ।’

ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਅਕੇਵੇਂ ਤੇ ਥਕੇਵੇਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।
‘ਅੰਦਰ ਬੈਠਿਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਏਹੋ ਹਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਐ। ਰਤਾ ਬਾਹਰ ਤੁਰ
ਫਿਰ ਆਇਆ ਕਰ। ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ਰਾ ਕੁ ਹਲੁਟਾ ਦਿਤਾ।
‘ਬਾਹਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂ ? ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
ਐਵੇਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲੀ ਪੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣਾ।
ਘਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਲੱਗਦੇ ਐ। ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿਚ ਦੀ
ਬਾਹਰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

‘ਮੇਰਾ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਮਤਲਬ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਤੁਰਨ ਫਿਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।’
ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੱਲ ਦਾ ਮੋੜ ਦਿਤਾ।

‘ਹੋਰ ਫਿਰ ਕੀ ?’ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
‘ਬਾਹਰ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿਚ ਬੋਤਾ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨਾਲੋਂ ਚਾਰ ਡਾਲਰ ਵੀ ਕਮਾ ਲਵੇਂਗਾ।
ਵੇਸੇ ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਛੜ ਹੀ ਗਏ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ
ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘਾਂ ਇਥੇ ਤਾਂ ਤੀਆਂ ਹੀ ਲੱਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤੀਆਂ - ਮੇਰੇ
ਵਾਲੀਆਂ ਤੀਆਂ। ਬੇਰੀ ਤੌਰਨ ਦੀ ਰੁੱਤ ਵੇਲੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪਾਂ ਨਰਮੇ ਕਪਾਹਾਂ
ਦੀ ਚੁਗਾਈ ਵੇਲੇ ਚੋਟੀਆਂ ਦੀ ਟਰਾਲੀ ਭਰਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ - ਉਵੇਂ ਇਥੇ
ਟਰੱਕੀ ਤੇ ਟਰੱਕੀ ਪਈ ਘੁਕਦੀ ਐ, ਫਿਰ ਗਿੱਧਾ ਤੇ ਪੱਥਰ ਹੀ ਪਿਆ ਪੈਂਦੇ
ਤਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਹਿੱਕ ਨਾਲ ਟੇਰੇ ਕਾਰਡ ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗਿਣਦੇ ਹਾਂ ‘ਬਈ
ਕਿੰਨੇ ਹੋਗੇ ਅੱਜ ?’ ਜੇ ਕਿਸੇ ਹਮਾਤੜ ਦੇ ਦੋ ਫਲੇਟ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਵੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਘਰ ਤੱਕ ਹਿੱਕ ਨਾਲੋਂ ਕਾਰਡ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਾਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ
ਕਿਸੇ ਫੌਜੀ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਸਮੇਂ ਵੀਰ-ਚੱਕਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ।’

‘ਹਾਲੇ ਕੀ ਵਿਗਿਓ ਡੁੱਲੇ ਬੇਰਾਂ ਦਾ ?’ ਹੁਣ ਵੀ ਸਪਰੇਟ ਟੁਟਦੇ ਐ।
ਤਾਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ‘ਤੁਰ ਫਿਰ ਆਇਆ ਕਰ।’ ਆਹ ਅੱਜ ਹੀ ਮਿਸਰਜੀਤ
ਨੇ ਮੀਂਹ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ, ਰਬੜ ਦੇ ਬੂਟ ਤੇ ਠੰਡ ਦੇ ਬਚਾਓ ਲਈ ਟੋਪਾ ਤੇ
ਦਸਤਾਨੇ ਵਗੇਰਾ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਐ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਬੇਰਾ ਨਾਂਹ ਨਾਂਹ ਕਰਦਾ
ਸੀ, ਮੈਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ‘ਕਿ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ‘ਚ ਰਹਿਕੇ ਤਾਂ ਦਮ ਜਿਹਾ ਘੁੱਟਦਾ
ਰਹਿੰਦੇ। ਬਾਹਰ ਦੇ ਪੌਣ-ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਤਬੀਅਤ ਕੁਝ ਠੀਕ ਰਹਿੰਦੀ ਐ,
ਨਾਲੋਂ ਟੈਮਪਰੇਚਰ ਜਾਂਦੇ।’ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬਾਰੇ ਚਾਨਣਾ
ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

‘ਆਹ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਖਰੇਟ ਟੁਟਦੇ ਐ ? ਇਹ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਐ ? ਕੀ ਕੰਮ
ਆਉਂਦੇ ਐ ? ਕਿਵੇਂ ਤੋੜੀਏ ਐ ? ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਬੜੇ ਉਤਾਵਲੇ ਪਣ ਨਾਲ
ਸਵਾਲ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

‘ਨਹੀਂ, ਅਖਰੇਟ ਨਹੀਂ, ‘ਸਪਰੇਟ’ ! ਇਹ ਹੁੰਦੇ ਅਖਰੇਟਾਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਐ

ਪਰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਐ, ਬੰਦ ਗੋਡੀ ਦੇ ਬੰਦੇ ਜਿਹੇ ! ਜੇ ਸਾਰਾ ਰੰਗ ਢੰਗ
ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾ ਲਿਆਵਾਂਗੇ, ਗੁਰਬੀਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਲਵੀਂ। ਚੰਗਾ
ਫਿਰ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘਾਂ ਬਹਿਕੇ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਓ. ਕੇ. ਬਾਏ !

ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੇ ਹੋਈ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਗੁਰਬੀਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ।

‘ਬਾਪੂ ਜੀ ! ਤੁਸੀਂ ਆਰਾਮ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਕੰਮ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ
ਹਾਂ। ‘ਅੱਕਲ ਜੀ ਵੀ ਬੱਸ ਐਂਵੇਂ ਲਾਲਚ ਨੂੰ ਚੰਬੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਕਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।’ ਗੁਰਬੀਰ ਨੇ ਵਾਜਬ ਜਿਹੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕਿਹਾ।
ਪਰ ਇਸ ਵਾਜਬ ਜਿਹੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਅਸਰ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਨ ਤੇ
ਉਲਟਾ ਹੀ ਹੋਇਆ।

‘ਨਹੀਂ ਕਾਕਾ ਏਹਦੇ ‘ਚ ਮਾੜਾ ਵੀ ਕੀ ਐ ? ਇਕ ਤੀਰ ਨਾਲ ਕਈ
ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਐ। ਨਾਲੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਕਿਹੜਾ ਮੈਥੋਂ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, ਪੰਜ
ਚਾਰ ਸਾਲ ਵੱਡਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ
ਹੋਇਐ ? ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਕੀਤੀ।

‘ਇਉਂ ਤਾਂ ਮੋਤੀ ਦੇ ਡੋਡੀ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਐ ਫਾਰਮਾਂ ‘ਚ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਉਹ
ਬਾਪੂ ਜੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਐ ?’ ਕੱਲ ਬੈਠੀ ਅਰਵਿੰਦਰ ਨੇ ਗੱਲ ‘ਚ ਗੱਲ
ਕੀਤੀ।

‘ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣੇ, ਆਪ ਸਾਰੇ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ ਜੇ ਲੋਕ
ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਬੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

‘ਕੋਈ ਨਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਪੜੇ
ਦਿਉ ਨਾਲੇ ਬੂਟ ਵਗੇਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਉਂ ਕਰਦੇ ਓ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ
ਆਇਆ ਹੁੰਨ।’ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਤੇ
ਜ਼ਿਦਾਈ ਜਿਹੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਹੀ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ,
ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕਾਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ
ਸੱਥ ਜਮਾਈ ਬੈਠੇ ਸਨ।

ਦਿਹਾੜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਹਮ-ਉਮਰੀਏ ਇਡੀਆ ਅਤੇ ਆਪੋ
ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦੀ ਫਿਰ ਜਾਂਦੇ। ਇਸੇ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਚ ਮਿਚ ਗਏ ਤੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ
ਘਰੇਲੂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ।

ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਜਾਕੇ ਆਪਣੀ ਹਿੱਕ ਨਾਲ
ਟੰਗਿਆ ਤਰਸਿਆ (ਪੰਚ ਕਾਰਡ) ਦੇਖਦਾ ਤਾਂ ਕੰਮ ਦਾ ਚਸਕਾ ਜਿਹਾ ਪੈ ਚੁੱਕਾ
ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸੋਹਤ ਤੇ ਘਰ ਦੇ ਇਜ਼ਾਜਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਂਦੇ।
ਪਰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਲੋਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਸੋਚਣ ਦਿਤਾ। ਇਸੇ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਦਿਨ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਚਾਹ ਪੀਣ ਦੇ ਟਾਈਮ ਜਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾਣ
ਵੇਲੇ ਬੈਠੀ ਢਾਣੀ ਨੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਣੀਆਂ, ਟਿਚਕਰਾਂ,
ਮਸ਼ਕਰੀਆਂ ਤੇ ਲਤੀਫੇ ਚਲਦੇ। ਈਸਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਲਾ
ਇਕ ਦਾਣਾ ਬਾਲਟੀ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਤਾਂ ਇਉਂ ਲਗਦੇ ਜਿਵੇਂ 25
ਸੈਂਟ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹੋਣ।

ਠੰਢ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰੋਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਤੇ ਸਬਜ਼ੀ ‘ਚ ਪਾਇਆ
ਭੋਰਾ ਬੰਦਾ ਜੰਮ ਜਾਣਾ ਦੂਸਰਾ ਦੰਦ ਵੀ ਮੂੰਹ ‘ਚ ਸੁੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ - ਜੇ
ਹੋਣੇ ਤਾਂ ਦੇ ਚਾਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੰਬ ਹੁੰਦੀ। ਕਈਆਂ ਇਸ
ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੇ ਮਾਰਿਆਂ ਘਰੋਂ ਛਲ ਰੋਟੀਆਂ ਦੇ ਪੀਸ ਹੀ ਲਿਆਉਂਦੇ ਤੇ ਚਾਹ
ਨਾਲ ਖਾਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਨ। ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਹਿ ਛੱਡਣਾ ਕਿ
ਕਬਜ਼ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਖਾ ਤਾਂ ਸੋਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਈਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ
ਮਹਿਫਲ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ।

ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਖੂਨ ਦੀ
ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸਰਦੀ ਦੇ ਢਿੱਲੇ ਹੱਡਾਂ ਦੀ ਮੁੱਠ ਲੈ ਦੇ ਚਾਰ ਦਿਨ
ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਢਾਣੀ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ
ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਦੀ ਅੱਖਿਆਈ ਕਾਰਨ ਤੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀ
ਦਿੱਕਤ ਨਾਲ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਵੀ ਕੁਝ ਤੰਗੀ ਜਿਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗਾ।
ਪਰ ਇਸ ਤੰਗੀ ਦੀ ਘੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਝ ਕੇ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਕ ਦਿਨ
ਸਪਰੇਟਾਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦਾ ਕਲਾਵਾ ਭਰੀ ਗੋਡੇ ਗੋਡੇ ਚਿੱਕੜ ਵਿਚ ਵੀ
ਖੁਭਦਾ ਤੇ ਡਿੱਗਣੇਂ ਬਚਦਾ ਬਚਦਾ ਮਸਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਟੋਬਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ।
ਕਾਫੀ ਠੰਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਮੱਥੇ ਤੇ ਤਰੇਲੀ ਆ ਗਈ। ਇਹੀ ਸੋਚਕੇ ਕਿ
ਇਕ ਕਲਾਵਾ ਹੋਰ ਲਿਆਵਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਬੱਸ ਅੱਜ ਦੀ ਦਿਹਾੜੀ ਪੈ ਜੂ, ਬੁਘੇਲ
ਸਿੰਘ ਦੂਜਾ ਕਲਾਵਾ ਲੈਣ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦ ਨੀਵਾਂ ਹੋਕੇ ਸਪਰੇਟਾਂ ਦੇ
ਡੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਝੜੇ ਹੋਏ ਸਪਰੇਟਾਂ ਦੇ ਦਾਣੇ
ਉਸਨੂੰ 25-25 ਸੈਂਟ ਖਿਲਰੇ ਪਏ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਚੁਗਣ ਬੈਠ ਗਿਆ।

‘ਆ ਜਾ ਹੁਣ, ਏਨੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਾਲਟੀ ਭਰ ਲੈਣੀ ਸੀ।’ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ
ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ।

‘ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਫਾਰਮਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ।’ ਕੱਲੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਖੇਤ ਵਾਲੇ
ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਧਰਤੀ ‘ਚ ਨਿਰਾ ਗੱਡੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਚਾਂ
ਵਿਚ ਹੀ ਲੀਨ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੋਚ ਸੀ ਕਿ ਇਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ
ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾ ਕਰੇ, ਕੋਈ ਤਾਹਨ ਨਾ ਕਸੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ
ਉਹ ਇਕ ਧਿਆਨ ਲੈ ਕੇ ਉਠਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ
ਨਾਲ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪੈ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੱਭ
ਲਾਲਚ ਭੁੱਲਕੇ ਇਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ
ਕਿ ‘ਮੋਤੀ ਦੇ ਡੋਡੀ ਵੀ ਫਾਰਮਾਂ ‘ਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਐ, ਉਹ ਮੇਰੇ
ਨਾਲੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਐ।’ ਇਕ ਸਰਸਰੀ ਤੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਕਹੀ
ਅਰਵਿੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਣਾ ਕੇ ਤੇ ਹੋਰ
ਮਤਲਬ ਕੱਢਕੇ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਡ-ਬੀਤੀਆਂ ਵਿਚ ਜਮਾਂ
ਕਰ ਲਈ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਢਾਣੀ ਵਿਚ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਉਂਝ
ਇਹ ਢਾਣੀ ਹੈ ਇਕੋ ਖ਼ੁਣੀ ਦੀ ਹੀ।

ਇਹ ਕਹੀ ਗੱਲ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਰਵੀ ਜਿਹੀ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਨਾ
ਹੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ। ਉਸ ਨੇ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਕਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ। ‘ਕੋਈ ਨਾ ਹੁਣ
ਤਾਂ ਪੰਜ ਸੱਤ ਦਿਨ ਹੋਰ ਐ, ਫਿਰ ਬੇਰੀ ਵੱਢਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣੇ।’
ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘੱਖਣਾ ਚਾਹਿਆ। ‘ਦਫਾ ਕਰ
ਯਾਰ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ।’ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੱਲ ਬਦਲਣੀ ਚਾਹੀ।
‘ਕਿਉਂ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ? ਬੇਰੀ ਕੱਟਣ ‘ਚ ਵੀ ਪੈਸੇ ਚੰਗੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਐ
ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ।

‘ਕੋਈ ਨਾ, ਫੇਰ ਵੇਖੀ ਜਾਊ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਹ ਤਾਂ ਮੁਕਾ ਲਈਏ। ਬੁਘੇਲ
ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੋਧੇਪ ਜਿਹਾ ਉਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ‘ਬੇਰੀ
ਕੱਟਣ ‘ਚ ਵੀ ਪੈਸੇ ਚੰਗੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਐ।’ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ
ਫੁਰਤੀ ਆ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਉਸਦਾ ਮਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਦੋਂ ਬੇਰੀ ਮਿਲੇ ਕਦੋਂ ਕੱਟਾਂ
ਤੇ ਕਦੋਂ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਕਾ ਜਿਹਾ ਤਾੜ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਹੀ
ਲਿਆ ‘ਉ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘਾਂ ਆਹ ਹੱਡਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨੀ, ਪਰ ਬੇਰੀ
ਬੁਰੀ ਦਾ ਕਿਵੇਂ — ਕਿਥੋਂ — ਕਦੋਂ — ਕੋਈ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਬੱਬ —
ਕਿਉਂਕਿ ਘਰੇ ਵੀ ਐਵੇਂ ਘਰ ਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਚੁੰਬਲਦੇ ਹਾਂ - ਸਾਰੇ
ਐ ਵੇਹਦੇ ਐ ਜਿਵੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੂਰ ਵੱਲ ਵੇਹਦੇ। ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਆਪਣੀ ਲਾਲਚ ਭਰੀ ਗੱਲ ਤੇ ਪੁਰਾ ਪਰਦਾ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। ‘ਕੋਈ ਨਾ
ਫਿਰ, ਦੱਸ ਪੁੱਛ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ।’ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਛੋਟੀ
ਗਿਮਤ ਕਰੀ, ਘਰੇ ਤਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਟਿਕਣ ਦੇਣਾ ਕਿਸੇ ਨੇ। ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ
ਉਤਾਵਲੇ ਪਣ ਨਾਲ ਕਹਿ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਉਪਰ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਮੁੱਛਖਿੜੀਏਂ ਹੋਸਦਾ ਰਿਹਾ
ਤੇ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲ ਟੋਚੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਤਕਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ
ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹੀ ਗਈ ‘ਬਹੂ’ ਦੀ ਗੱਲ ਆ ਗਈ
ਤੇ ਉਹ ਕਹਿਣੋਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕਿਆ।

‘ਇਹ ਤਾਂ ਐਂਵੇਂ ਕਹਿਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘਾਂ ਕਿ ਘਰੋਂ
ਨੂੰ ਪੁੱਤ ਪੱਕ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ
ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤਮਾਂ ਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਐ ਜਦੋਂ ਇਕ ਨੂੰ
ਸੱਤਾਂ ਅੱਠਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਰਬਾਂ ਦੇ ਲੈਂਦੇ ਐ। ਇਹ ‘ਮਾਇਆ ਮਨ’ ਨਾ ਵਿਸ਼ੇਰੇ
ਗੁਰਬਾਣੀ ‘ਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਂ ਤੱਤਾਂ ਚੋਂ ਲੋਭ ਤੇ ਹੰਕਾਰ ਹੀ
ਬੰਦੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ।’ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ
ਨਿਖਾਰ ਕੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

‘ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ - ਐਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਛਿੱਛਾ
ਜਿਹਾ ਪੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। ‘ਉ ਤਾਂ ਇਡੀਆ ਨਾਲੋਂ ਸੋਧੇ ਹੀ ਹਾਂ। ਪੰਜ ਚਾਰ
ਘੰਟੇ ਸੌ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਈਏ - ਖੁਰਾਕ ਵੀ ਚੰਗੀ ਐ ਨਾਲੋਂ ਥੋਕੇ ਟੁੱਟਿਆਂ ਦੇ
ਹੱਡ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਐ ਜਦੋਂ ਦੋ ਕੁ ਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਹਾੜੇ ਲਾ ਲਈਏ ਐ। ਫਿਰ
ਬਾਹਰੋਂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਆਕੇ ਕੋਹੜਾ ਪਸ਼ੂ ਮਾਲ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਬਾਲਣ
ਪੱਠੇ ਦਾ ਇਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਫਿਕਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।’

‘ਤੇ ਫਿਰ ਰੋਲਾ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਦਾ ਐ ? ਕਿਉਂ ਐਵੇਂ ਪਾਣੀ ‘ਚ
ਮਧਾਣੀ ਪਾਈ ਬੈਠੇ, ਨਾਲੇ ਆਹ ਉਮਰ ਕੋਹੜਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਐ, ਸੁੱਖ
ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਤੇਰਾ ਇੱਥੇ ਐ। ਬਬੇਰਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ‘ਚ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆਏ,
ਰੱਜ ਤਾਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੇਲਾ ਤਾਂ ਬਹਿ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਾ
ਤੇ ਪੁੱਤਾਂ ਧੀਆਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ।’ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ
ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਚਲਦੀ ਵੇਖ ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਲੱਗਾ ਲਾਖਾ ਹੋ
ਰਿਹਾ ਸੀ।

‘ਤੇਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸਰਦਾਰ ! ਢਕੀ ਹੀ ਰਿਝਣ ਦੇ, ਆਪਣੀ
ਸਿਆਣਪ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰੱਖ। ਬੁਘੇਲ ਸਿੰਘ ਭੱਠੀ ਦੇ ਦਾਣੇ ਵਾਂਗੂੰ ਬੁਝਕ
ਕੇ ਪਿਆ।’ ਘਰੋਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਐ ਕੱਢੇ ਵੱਢੇ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਐ
ਲੋਕਚਰ ਦੇਣ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੇ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦੇ ਇੱਥੇ।’ ਅਜਿਹਾ
ਕੁਝ ਮੂੰਹ ‘ਚ ਬੁੜ ਬੁੜਾਉਂਦਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਟਿੱਡ ਫਾਹੁੜੀ ਚੱਕ ਵੀਹ ਕੁ ਗਜ
ਪਾਸੇ ਜਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।

PATEL CONSTRUCTION

5088 VICTORIA DRIVE

VANCOUVER, B.C.

PH. 876-4580

Direct Pager 667-9887

For New & Old Houses

Renovation—Sun Decks—
Kitchens—Anything You want to
Build

ਨਵੇਂ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪੁਰਾਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਂ ਵਿਚ
ਬਦਲਣ ਲਈ, ਪੁਰਾਣੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਸਨਡੋਕ -
ਕਿਚਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ

ਬਿਰਹਾ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ 'ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ' ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਬਰਸੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਂਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

(ਮਈ 1 ਦੀ ਬਾਕੀ)

— ਲੜੀ ਜੋੜਨ ਲਈ) ਮਨਜੀਤ 'ਮੀਤ'

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਰੱਜੇ-ਅਲਮ ਦੇ ਸ਼ਾਇਰ ਦੀ ਮੁੱਦਤ ਤੋਂ ਲੋੜ ਸੀ ਬਿਰਹਾ ਵਿਚ ਸੁਲਤਾਨ 'ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ' ਨੇ ਉਹ ਥਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਲੰਬੇ ਲੰਬੇ ਹੌਕਿਆਂ ਨੇ ਗਮ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਨੂੰ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਪੀੜਾਂ ਦੇ ਪਰਾਗੇ ਦਿੱਤੇ। ਗਮ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਪੀੜਾਂ ਦੇ ਪਰਾਗੇ ਪੀਸੇ ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਠਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਭਰੇ ਪਏ ਹਨ -

1. ਪੀੜਾਂ ਦਾ ਪਰਾਗਾ
2. ਲਾਜਵੰਤੀ
3. ਆਟੇ ਦੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ
4. ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ
5. ਲੂਣਾ
6. ਮੈਂ ਤੇ ਮੈਂ
7. ਆਰਤੀ
8. ਅਲਵਿਦਾ

ਇਹ ਅੱਠ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਇਰ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਕੁ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਿਵੇਂ 'ਬਿਰਹਾ ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨ', 'ਦਰਦਮੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਆਹੀਂ', 'ਬਿਰਹੜਾ' ਤੇ 'ਸੋਗ' ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹਨ।

1963 ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਆਟੇ ਦੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ' ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਦੇਕੇ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਨਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਵਿ ਜਗਤ ਵਿਚ ਉਚਾ ਕੀਤਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਦੋ ਵਰ੍ਹੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾ ਰਾਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਹਾਈਆਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਬੜੀ ਸਾਧਨਾ ਨਾਲ ਘੋਰ ਤਪੱਸਿਆ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਹਕਾਰ 'ਲੂਣਾ' ਦੀ ਖਲਨਾਇਕਾ ਲੂਣਾ ਨੂੰ ਮਨ ਦੀਆਂ ਬੇਹਾਥ ਗਹਿਰਾਈਆਂ

ਤਕ ਜਾਕੇ ਉਲੀਕਿਆ। ਲੂਣਾ ਦੇ ਇਕ ਇਕ ਹੌਕੇ ਦਾ ਮੂਲ ਇਕ ਇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਨਾਲ ਚੁਕਾਇਆ। ਇਕ ਇਕ ਹੌਕੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੀ ਇਕ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਤੇ ਸਦੀਆਂ ਦੀ ਕਲੰਕਿਤ ਲੂਣਾ ਨੂੰ ਗੰਗਾ ਵਾਂਗ ਪਵਿਤਰ ਕਰਕੇ ਸਦਾ ਲਈ ਅਮਰ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਪੈਸੇ ਵਲੋਂ ਪਤਲੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਛਪੀ ਹੋਈ 'ਲੂਣਾ' ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਮਿਤਰਾਂ ਦੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਸਦਕਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। 1967 ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਰਚਨਾ 'ਲੂਣਾ' ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਵਲੋਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸਰਬੋਤਮ ਪੁਸਤਕ ਹੋਣ ਦਾ 5000/- ਰੁਪਏ ਇਨਾਮ ਮਿਲਿਆ। ਲੂਣਾ ਦੇ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਦੀ ਗਲ ਕਰਦਾ ਸ਼ਿਵ ਲਿਖਦਾ ਹੈ

ਧਰਮੀ ਬਾਬਲ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ
ਲੜਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਫੁੱਲ ਕਮਲਾਇਆ
ਜਿਸਦਾ ਇਛਰਾਂ ਰੂਪ ਹੋਵਾਇਆ
ਮੈਂ ਪੂਰਨ ਦੀ ਮਾਂ ਪੂਰਨ ਦੇ ਹਾਣ ਦੀ
ਪਿਤਾ ਜੇ ਧੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਵਾਵੇ
ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ ਨਾ ਆਵੇ
ਜੇ ਲੂਣਾ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਚਾਹਵੇ
ਚਿਤਰਗੀਟ ਕਹੇ ਕਿਉਂ ਜੀਭ ਜਹਾਨ ਦੀ ?
ਚਿਤਰਗੀਟ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਖੇ
ਜੇਕਰ ਲੂਣਾ ਵੇਚੇ ਹਾਸੇ
ਪਰ ਜੇ ਹਾਣ ਨਾ ਲੱਭਣ ਮਾਪੇ
ਹਾਣ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ ਅਪਮਾਨ ਦੀ
ਔਰਤ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ਿਵ ਬੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।

ਧੀਆਂ ਤਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਾਬਲਾ
ਡਾਰ ਕੋਈ ਉਡਦੀ ਜਾਂਦੀ।
ਬੀਤਦੇ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਚੁੰਝਾਂ 'ਚ ਭਰਕੇ
ਅਗਲੇ ਯੁੱਗ ਲੈ ਜਾਂਦੀ।
ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਮਰੇ ਮੁਹਾਂਦਰੇ

ਕੁੱਖਾਂ 'ਚ ਸਾਂਭ ਲਿਆਉਂਦੀ।
ਅਗਲੇ ਨੂੰ ਨਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚੋਗ ਚੁਗਾਂਦੀ
ਖੁਦ ਭੁੱਖੀ ਮਰ ਜਾਂਦੀ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਧਰਮ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ ਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਕਤਲੇਆਮ ਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਕੋਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਵਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ
ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਵਜਾਵੇ।
ਪਰ ਜੇ ਮਾਨਵ ਮਰਦਾ ਹੋਵੇ
ਮਰਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਬੁੰਦ ਨਾ ਪਾਵੇ।
ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਲਹੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਡੁਬਾਵੇ।

ਧਰਮ ਅਮੀਰ ਤੇ ਵਿਹਲਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਗੋਰਿਆਂ ਤੇ ਕਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਕੋਲੋਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ -

ਹੱਦਾਂ ਬੰਨੇ ਬੰਨੇ ਕੇ ਵੀ ਗੋਰਿਆਂ ਤੇ ਕਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਹੱਥੋਂ ਰੋਸਾ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਮਜ਼੍ਹਬਾਂ ਦੇ ਫੰਦੇ ਦਾ।

ਧਰਮ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਿਸ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ:-

ਧਰਮ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਿਤਰ ਉਹ ਹੈ
ਜੋ ਨਾ ਲਹੂ ਦਾ ਰੰਗ ਪਛਾਣੇ
ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਰ ਜਾਣੇ
ਮਾਨਵ ਦੀ ਪੀੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ
ਮਾਨਵ ਦੀ ਪੀੜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ

ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕ ਨਾ ਬਰਾਬਰੀ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਵਿਚ ਅਤਚਣ ਬਣ ਬਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ 'ਸ਼ੀਸ਼ੇ' ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕ ਪੱਖੋਂ ਤੰਗ ਪਿਉ ਦੀ ਧੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਇਕ ਜਵਾਨੀ ਹੋਵਾ ਚੁਕੇ ਅਮੀਰ ਬੁਢੇ ਦੇ ਘਰ ਸਾਹ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਦਰਦ ਵਿਚ ਕੁਰਲਾਉਂਦਾ ਹੈ:

ਸ਼ਾਲਾ ਬਾਝ ਮਗੀਵਣ ਮਾਪੇ

ਦਿੱਡੇਂ ਭੁੱਖੇ ਭਾਣੇ

ਉਸ ਘਰ ਜੰਮੇ ਨਾ ਕਾਈ ਸ਼ੀਸ਼ੇ

ਜਿਸ ਘਰ ਹੋਣ ਨਾ ਦਾਣੇ।

ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਨਾ ਬਰਾਬਰੀ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਅਰਮਾਨਾਂ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ 'ਚ ਫਸਿਆ ਲੁੱਟਿਆ ਤੇ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਗਰਬਤ ਦੇ ਮਾਰੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਹਮਦਰਦ ਹੋਕੇ ਚਲਦਾ ਹੈ।

ਭੁੱਖੇ ਭਾਣੇ ਸੌਣ ਜਿਥੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਰਾਣੇ
ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਜਿਹੇ ਕਣਕਾਂ ਦੇ ਦਾਣੇ
ਜਿਥੇ ਦਮਾਂ ਵਾਲੇ ਲੈਂਦੇ ਨੇ ਲੁਕੇ
ਨੀ ਉਥੇ ਮੇਰਾ ਯਾਰ ਵਸਦਾ।

ਆਰਥਿਕ ਪੱਖੋਂ ਪਛੜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਰੋਟੀ ਨਸੀਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮਜ਼ਬੂਰਨ ਖੁਦਕਸ਼ੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜਾ ਖਟਖਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਟੀ ਲਈ ਇਹ ਕਮਮਕਸ਼ ਮਨੋ-ਰੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਜ ਫੇਰੇ ਕੀਹ ਕੋਈ ਅੜੀਏ ਮਨ ਦੇ ਮਣਕੇ
ਅਜ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਹੈ ਟੋਕ ਗੁਆਚੀ
ਅਜ ਰੋਟੀ ਹੈ ਬਸ ਜੱਗ ਦਾ ਇਸ਼ਟ ਮੁਨਾਰਾ
ਅਜ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਚੁਪਾਤੀ।

ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਹੱਬਤ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦੁਖ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਮਾਜ ਵਿਚਲੇ ਗਰੀਬ ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਵਿਚ ਇਹ ਕੋਹੜਿਆ ਹੋਇਆ ਆਰਥਕ ਪਾੜਾ ਹੈ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਮਹਿਬੂਬ ਨੂੰ ਤਾਹਨੇ ਦੋਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਰੂੰਆਂ ਦੀਏ ਜਾਦੀਏ
ਤੂੰ ਖੁਬ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਜਾ
ਮੇਰੀ ਗੁਰਬਤ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਦੌਲਤ
ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਸ ਨਹੀਂ
ਜਾ ਰਿਹਾ ਪਰਲੋਕ ਮੇਰੀ
ਅਲਵਿਦਾ ਮੇਰੀ ਅਲਵਿਦਾ।

ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਸਮਾਜਕ ਪੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਲ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਲਤ, ਢਾਢੀ, ਰੂੜੀ ਵਾਦੀ ਤੇ ਘਸੀਆਂ ਪਿਟੀਆਂ ਸਮਾਜਕ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਲੀਰ ਲੀਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਔਰਤ ਦਾ ਕੀ ਸਥਾਨ ਹੈ? ਜਾਗੀਰਦਾਰੀ ਤੇ ਰਜਵਾੜਾਸ਼ਾਹੀ ਅਜ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਥੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਰ ਕੱਟੇ ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਸਹੀ ਥਾਂ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਜੂਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਕੋਹੜ ਦਾ ਵਰਨਣ ਇਹਨਾਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਵਿਚ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਔਰਤ ਤਾਂ ਉਹ ਪੰਛੀ ਹੈ
ਜਿਸਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਪਿੰਜਰ ਵਿਚ
ਮੁਠ ਸਾਰੀ ਬਸ ਕੰਡਣੀ ਪਾ ਕੇ
ਟੰਗ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜਾਦਾ - ਉਹਲੇ ਕੰਧੀਆਂ
ਪਰ ਇਹ ਫਿਰ ਵੀ ਭੋਲਾ ਪੰਛੀ
ਖਾ ਕੰਡਲੀ ਦੇ ਇਕ ਦੋ ਦਾਣੇ
ਚੁੰਝ ਭਰ ਪੀਕੇ ਠੰਡਾ ਪਾਣੀ
ਰਵੇ ਦੁਆਵਾਂ ਦੋਂਦਾ - ਉਮਰੋਂ ਲੰਬੀਆਂ।

ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਨ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਜੰਗ ਵਿਰੁਧ ਨਜ਼ਮਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਿਤਰਕਾਰਾਂ, ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਲਕੇ ਅਮਨ ਦੀ ਚੁੜੀ ਅੱਖ ਤੇ ਫੁਕ ਮਾਰਨ ਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀੜਾ ਉਠਾਉਣ। ਬਾਰੂਦ ਦੇ ਜਖੀਰੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤ ਵੀ ਦਿਤੀ।

ਸੁਣਿਓ ਵੇ ਹੁਨਰਾਂ ਵਾਲਿਓ
ਹੈ ਅੱਖ ਚੁੜੀ ਅਮਨ ਦੀ
ਆਇਓ ਵੇ ਫੁਕਾਂ ਮਾਰਿਓ
ਹਾੜਾ ਜੇ ਕੌਮਾਂ ਵਾਲਿਓ
ਉਹ ਔਟਮਾਂ ਦੇ ਤਾਜਰੇ
ਬਾਰੂਦ ਦੇ ਵਣਜਾਰਿਓ

ਮੌਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਹੈ ਤੇ ਕਬਰ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਰਾਮਗਾਹ ਹੈ। ਉਮਰ ਦੇ ਮਾਰੂਥਲਾਂ ਵਿਚ ਭਟਕਦਾ ਇਨਸਾਨ ਅਖੀਰ ਕਬਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਕੁਝ ਸੰਕੂਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਆਂਹਦਾ ਹੈ ਖਾਸ ਕਰ ਰਾਤ ਸਮੇਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਇਕ ਅਜੇਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕਬਰ ਮਾਂ ਵਰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਬਰ ਦੀ ਬੁਕਲ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਲੁਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਸਮਾਕੇ ਹੀ ਸਦੀਵੀ ਚੈਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਮਾਂ ਵਰਗੀ ਕਬਰ ਵਲ ਨੂੰ ਆਂਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਸਿਖਰ ਦੁਪਿਹਰ ਸਿਰ ਤੇ ਮੇਰਾ ਢਲ ਚਲਿਆ ਪੁਛਾਵਾਂ।
ਕਬਰਾਂ ਉਡੀਕਦੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿਉਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਵਾਂ।

1965 ਵਿਚ ਫਿਲਮ 'ਸੋਕਣ ਮੇਲੇ ਦੀ' ਵਧੀਆ ਗੀਤੀ ਲਿਖਣ ਕਾਰਨ ਸਨਮਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਸਨਮਾਨ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਫਿਲਮ ਦੇ ਗੀਤ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਪਿੰਡ ਮੰਗਿਆਲ ਵਿਚ ਲੱਗਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੇਲੇ ਤੇ ਮੁਸ਼ਾਇਰਾ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਹਰ ਵਾਰ ਇਸ ਮੁਸ਼ਾਇਰੇ 'ਚ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਮਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਤੇ ਦਰਦ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਜਿਤ ਲੈਂਦਾ। 1967 ਵਿਚ ਮੰਗਿਆਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਅਰੁਣਾ ਨਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਲਈ। ਅਰੁਣਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖੋਂ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਇਕ ਧੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਤਾ। ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਮਝਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਤੀ ਨਸੀਬ ਨਾ ਹੋਈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਗਮ ਵਿਚ ਤੜਫਦਾ ਤੇ ਬਿਰਹਾ ਵਿਚ ਸੁਲਗਦਾ ਰਿਹਾ।

ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸੱਦੇ ਤੇ ਸ਼ਿਵ 18 ਮਈ 1972 ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਿਘਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਹਿੰਸਾ ਲਿਆ ਤੇ ਅਹੁਦੇ ਦਰਦੀਲੇ ਗੀਤਾਂ ਤੇ ਵੈਰਾਗਤਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਨ ਜਿਤਿਆ। ਮਹਿਫਲਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਦੌਰ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਸ਼ਰਾਬ ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਪੀਤੀ ਤੇ ਜਿਹਰ ਦਾ ਰੋਗੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਉਹ 7 ਸਤੰਬਰ 1972 ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਆਏ ਮੋੜ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਹਾ

“ਠੀਕ ਐ ਯਾਰੋ ਪਹਿਲੀਆਂ ਨਜ਼ਮਾਂ ਕੇਵਲ ਨਿਜੀ ਪੀੜਾਂ ਦੀਆਂ ਲਖਾਇਕ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਗਲਤ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜੇ ਨਿਆਣਾ ਸਾਂ ਯਾਰ ਉਦੋਂ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।”

(ਰੂਪਵਤੀ)
‘ਆਰਤੀ’ ਨਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਉਸਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਕੇ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗੀਤ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਭੇਟਾ ਕਰਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਚਲਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਲਹੂ ਦਾ ਟਿੱਕਾ ‘ਲਾਵਾਂ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਮਰ ਸਕਾਂ। ਆਰਤੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ

ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤੀ ਦਾ ਗੀਤ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਵੇ
ਜਿਹਦੇ ਹੱਥ ਸੱਚ ਦੀ ਤਲਵਾਰ
ਤੇ ਨੈਣਾਂ 'ਚ ਰੋਹ ਹੋਵੇ
ਜਿਹਦੇ ਵਿਚ ਵਤਨ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਲਈ
ਅੱਤਾਂ ਦਾ ਮੋਹ ਹੋਵੇ
ਜਿਹਦੇ ਵਿਚ ਲਹੂ ਤੇਰੇ ਦੀ
ਰਲੀ ਲਾਲੀ ਤੇ ਲੋਅ ਹੋਵੇ
ਕਿਸੇ ਗੀਤ ਨੂੰ ਟਿੱਕਾ ਕਿਵੇਂ ਲਾਵਾਂ
ਮੈਂ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਗੀਤ ਲੈ ਕੇ
ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰ ਤੇ ਆਵਾਂ
(ਬਾਕੀ ਪੰਨਾ 19 ਤੇ)

SONI & SONS JEWELLERS

ORIENTAL GOLD AND
SILVER JEWELLERY
REPAIRS
SPECIALIST IN EAST
INDIAN JEWELLERY

NANUBHAI

Bus. 324-1012

Res. 327-0783

6538 MAIN STREET
(Entrance at back door)

VANCOUVER, B.C.

TICKETS TO ANYWHERE GABA TRAVELS

ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਦੋਸਤਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ
ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਵਾਜਬ ਕਿਰਾਏ
ਤੇ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

6612, MAIN ST.

VANCOUVER, B. C.

PHONE: 324-3336

MANOHAR LAL GABA
GET HELP IN INDIA AT
NUR MAHAL PH: 49
JULLUNDUR PH: 74597
NEW DELHI PH: 44165
JANDIALA (JULLUNDUR)

ਵੋਟ ਲਈ ਸੰਪਤੀ, ਭਾਸ਼ਾ, ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

“ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ” ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇਹਾਂ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ

- ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਪਰੇਰਕ ਵਲੋਂ -

ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹਿਸਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮੰਗ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਦੇ ਦਸ ਦਸੰਬਰ ਇੰਤੀਅਨ ਐਂਕਸਪਰੈਸ ਵਿਚ ਛਪੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਿਸ 'ਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੰਗੀ ਕਿ “ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੈਰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜਿਹੜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਪਿਛੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਟੋਹੜਾ ਜੀ ਦੀ ਇਸ ਮੰਗ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹੋ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਲ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਹਮਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲੀ। ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਵਲੋਂ ਇਹੋ ਮੰਗ ਚੁਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਜ਼ਾ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚ ਸਿਵਰਗੀ ਸ੍ਰੀ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਪੁਰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਇਹੋ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਕਈ ਬਿਆਨ ਦਿਤੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਤੋਂ ਵੀ ਅਗੇ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੈਰ-ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਲਈ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਨ ਦਿਤੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਵਾਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪਿਛੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲੋਂ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨਿਖੇੜਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਦੀ ਮੰਗ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ੀਰ ਮੰਗ ਹੈ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਨਾ ਕੀਤੀ।

“ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ”

ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਵਲੋਂ ਜੋ ਬਿਆਨ ਦਿਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਨ ਸਗੋਂ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਤੋਂ ਇਹੋ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਇਕ ਆਗੂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਜਿਸ ਪਦਵੀ ਕਾਰਨ ਕਈ ਅਕਾਲੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਪੋਪ” ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਏਸ ਪਦਵੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪਿਥ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ “ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ” ਭਾਰਾ ਮਹੱਤਵ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕਥਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੇ ਸਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪਰਸੰਗ ਵਿਚ ਏਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ

ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ “ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਗਏ” ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਮਕ ਪਖੋਂ ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਇਹ ਪਾਲਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਫਿਰਾਫਿਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਉਘੜ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਹਵਾਸ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਗਰਬਾਂ ਕਾਰਨ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਸਿਖ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ

ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ, ਦਸਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਘਾਣ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਵਾਨਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਬਰ ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਲੁਟ-ਖਸੂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰੰਤਰ ਘੋਲ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਸੰਪਤੀ (ਜਾਇਦਾਦ) ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ “ਪਾਪਾ ਬਾਝੋਂ ਹੋਏ ਨਾਹੀ”। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿਖਿਆ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਾਦਾਨਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਹੀਨਾਂ ਦੀ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵਿਚ ਸੂਰੀ ਕਿਰਤ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦੁਧ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਵਾਨਾਂ ਦੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਲੁਟ-ਖਸੂਟ ਦਾ ਖੂਨ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਉੱਤੇ ਧਨਵਾਨ, ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਜਮਾਤਾਂ ਹੀ ਕਾਬਜ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ “ਰਾਜੇ ਬੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁੱਤੇ” ਕਹਿ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਹੀਨਾਂ ਨਾਲ, ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਕਿਹਾ:

ਨੀਵਾਂ ਅੰਦਰ ਨੀਚ ਜਾਤਿ
ਨੀਚੀ ਹੂੰ ਅਤਿ ਨੀਚੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ
ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ
ਜਿਥੇ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀਅਨਿ
ਤਿਥੇ ਨਦਰ ਤੇਰੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਇਸ ਸਿਖਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂਜਹਿਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਗਾਂਹ ਲੈ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ “ਰਾਜੇ ਬੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁੱਤਿਆਂ” ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਲੜਾਈ ਲੜੀ। ਨਾਮਿਸਾਲ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰ ਇਹਨਾਂ ਹੀ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਨੀਚਾਂ ਤੇ ਸੰਪਤੀਹੀਨਾਂ ਲਈ ਜੂਝਣ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਹ ਵਿਖਾਇਆ। ਕਈ ਰਾਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਪਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼ਾਤਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡ ਦੇਣ। ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਜਿੱਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਬਦਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੰਗਾਰਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਕੁਰਾਨ ਦਾ ਕੀ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਪਰਲੇ ਤੋਂ ਪਰਤੱਖ ਹੈ ਕਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਹੀਨ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੰਪਤੀਹੀਨ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੁਣੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਦੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਧਰਮ,

ਇਲਾਕੇ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਂਅ ਹੇਠ ਇਹਨਾਂ ਹੀ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕ ਖੋਹਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਸੰਪਤੀਵਾਨਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਭਾਗ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੁਰਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹਿੰਦੂ ਫਿਰਕੂਆਂ ਨੂੰ ਮਸਾਲਾ

ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਇਲਾਕੇ ਤਕ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਤਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਰਮ ਫਿਰਕੇ ਤਕ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਦਾ ਘੋਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ “ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ” ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਦਿਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਸਿਆਸੀ ਗਰਬਾਂ ਕਾਰਨ ਸੋੜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਦੇ “ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ” ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ।

ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਂਅ ਤੇ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਧੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੋਟ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਾਅਰੇ ਨਾ ਪੰਜਾਬ

ਵਿਚ ਰਖੀਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ “ਦੀਨ” “ਨੀਚ” ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਕੇ ਇਹਨਾਂ “ਚਿਤੀਆਂ” ਤੋਂ “ਬਾਸ ਕੁੜਾਏ” (ਲੋਟੂ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਮਾਤਾਂ) ਜਾਣ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੁਟਪਾਉ ਨਾਅਰਿਆਂ ਹੇਠ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਬਰ ਧਨਵਾਨ ਜਮਾਤਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ ਖਡਣ ਦਾ ਮੋਕਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਚਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾੜਾ

ਧਾਰਮਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਮੰਗ ਜਮਹੂਰੀਅਤ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਰੁਝਾਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਉਪਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਲੰਬੇ ਘੋਲਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਭਾਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ

ਭਰਪੂਰ ਤਕ ਲਿਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿਚਲੇ ਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪਿਛਾਖਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਤੇ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਲਈ ਘੋਲ ਵਧਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਸਾਰੇ “ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ” ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਸਦੇ ਲਖਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਤੋਂ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕ ਖੋਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰ.ਸ.ਸ.ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਨਾਲ ਆਸਾਮ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਹੇਠ ਸਭ ਗੈਰ-ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮ ਕਰਨ ਲਈ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਘੋਲ ਦਾ ਖੱਬੇ-ਪੱਖੀ ਜਮਹੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਘੋਲਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੋਟੂ ਧੰਨ-ਸੰਨਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋਆਂ ਨੂੰ ਪੁਜ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੁਲਖੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਜਤਨ

ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੋਟੀਵਾਰ ਭਾਸ਼ਾ, ਧਰਮ, ਇਲਾਕੇ ਤੇ

ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਨਾ ਫੇਰੋ

ਦੇ ਹੀ ਹਿਤਾਂ ਵਿਚ ਹਨ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਅਰੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਖੁਦ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਤਬਾਹਕੁਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਾਅਰੇ ਮਾਰਕੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਫਿਰਕੂ ਤੁਅਸਬੀਆਂ ਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਵੈਮ ਸੇਵਕ ਸੰਘ, ਹਿੰਦੂ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸ਼ਿਦ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਅਦਿ ਲਈ ਹੀ ਮੈਦਾਨ ਪਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ “ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ” ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਧਰੋਹੀ, ਕੌਮ-ਧਰੋਹੀ ਪਰਚਾਰ ਤਿਖਾ ਕਰ ਸਕਣ ਤੇ “ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ” ਦੀ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਮਨ ਚੈਨ ਨੂੰ ਲਾਭ ਲਗਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋਆਂ ਦੇ ਮਲਕ ਭਾਗੋਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਘੋਲ ਨੂੰ, “ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ” ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਸਕਣ।

ਅੱਜ ਇਕ ਪਾਸੇ ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਭਾਈ ਲਾਲ ਹਨ—ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਸਾਨ, ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਤੇ ਹੋਰ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਧੁਨਿਕ ਮਲਕ ਭਾਗੋਆਂ ਹਨ—ਅਜਾਰੇਦਾਰ, ਵਡੇ ਵਪਾਰੀ, ਸੂਦ ਖੋਰ ਧੰਨੀ ਸੇਨ। ਮਗਰਲੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ ਭਾਰ ਪਹਿਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਚੰਗਾ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਬੁਜ਼ੁਆ ਪਰਚਾਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਪਾੜੂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਵਾਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋਆਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਨਿਤ ਨਵੇਂ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨ ਘੜਣਾ ਤੇ ਵਰਤਣਾ। ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਸਮਾਜ ਜਬਰ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਝੁਕਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਲੱਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰ ਉਹ ਆਗੂ ਬਣਨ “ਜੋ ਲੱਤੇ ਦੀਨ ਕੇ ਹੋਣ” ਪਰ ਹੋ ਉਲਟ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਲਾਕੇ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਂਅ ਹੇਠ “ਦੀਨ” ਕੀ ਵੋਟ ਖੋਹਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤੇ ਉਹ ਵੀ “ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪੋਪ” ਵਲੋਂ।

ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ

ਲਗਾਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੋਟ ਦਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਝ ਏਪਤੀਵਾਨਾਂ ਤਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਖਾਸ ਹੱਦ ਸੀ, ਜਿਸਤੋਂ ਉਤਲੇ ਲੋਕ ਵੋਟ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਤਾਲੀਮ ਦੀ ਹੱਦ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਲੀਮ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਕਿ ਅਧੇ ਤੋਂ ਵਧ “ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ” ਗਰੀਬੀ ਕਾਰਨ ਤਾਲੀਮ ਤੋਂ ਵਿਰਵਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਪਿਆਰੇ “ਨੀਚ” ਤੇ “ਦੀਨ” ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਰਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਉਠੀ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੋਲ ਦੀ ਇਕ ਮੁਖ ਮੰਗ ਸੀ ਸਭ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ। ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਫਿਰਕੂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਮਨਹੂਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਈਆਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਘੋਲ ਹੋਰ ਅਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੋਟ ਲਈ ਉਮਰ ਦੀ ਹੱਦ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘਟਾਕੇ 1 ਸਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਰਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਖੱਬੇ-ਪੱਖੀ ਜਮਹੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਇਹ ਮੰਗ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ 8 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧ ਉਮਰ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇ ਕੇ ਕਰਵਾਈਆਂ ਰਈਆਂ। ਫੇਰ ਇਕ ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਗ ਪਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ। ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਤੇ ਮੰਗ ਭਾਰਤ ਤਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਪੁਨਾ ਗੇੜਾ ਦੇਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਫਿਰਕੂ ਤੇ ਇਲਾਕਾਪ੍ਰਸਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇਕੱਲੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰ.ਸ.ਸ.ਭਾਜਪਾ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਫਿਰਕੂ, ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤ ਮੰਨਾਂ ਤੇ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੂਨਖਾਰ

ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਂਅ ਉੱਤੇ ਫਿਰਕੂ ਮੰਗਾਂ ਉਠਾ ਕੇ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਫੁਟਪਾਉ ਤੇ ਪਾੜੂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਹਾਈ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਗਾਂ ਨਾ ਧਾਰਮਕ ਪਖੋਂ ਵਾਜਬ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਖੋਂ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪਰਾਂਤ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਖਤਰਨਾਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਜਮਹੂਰੀ ਘੋਲ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਰੋਟੀ ਰੋਜ਼ੀ ਤੇ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਘੋਲ ਲਈ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਟੋਹੜਾ ਅਜਿਹੇ ਨਾਅਰੇ ਚੁਕਕੇ ਲੋਟੂ ਮਲਕ-ਭਾਗੋਆਂ ਦੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਹ ਕੁਲਖੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਵੀ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਡੀ, ਦਰਜਨਾਂ ਲਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਤ ਨਹੀਂ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗਏ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਲੇ ਗੈਰ-ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤਾਂ ਦੋ ਢਾਈ ਵੀਸਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਗੈਰ-ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁਝ ਲਖ ਤੋਂ ਵਧ ਨਹੀਂ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਨਅਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਮਾਤ ਦੀ ਕੁਲ ਗਿਣਤੀ ਦੋ ਲਖ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ। ਏਸ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਕੁਲ ਗਿਣਤੀ ਕਿਤਨੀਕੁ ਹੈ। ਪੌਣੇ ਦੋ ਕਰੋੜ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੇ ਗੈਰ ਪੰਜਾਬੀ ਆਟੇ ਚ ਲੂਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਨਅਤ ਉਸਾਰੀ ਤੇ ਖੇਤੀ ਵਿਚ ਜੋ ਸਿਰਫ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਅਖੀਰ ਪਰੇਖੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਰੋਲ ਨੂੰ ਅਖੀਰ ਓਹਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਏਸ਼ੀਆ ਬੁੱਕ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦੋ

ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਏਸ਼ੀਆ ਬੁੱਕ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦੋ

ਡਾ: ਜਗਜੀਤ ਬਰਾੜ ਵਲੋਂ 'ਇਆਪਾ' ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ

(ਨੋਟ:-ਹੇਠਾਂ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਵਲਕਾਰ, ਕਵੀ ਤੇ ਕਹਾਣੀ ਲੇਖਕ ਡਾ: ਜਗਜੀਤ ਬਰਾੜ ਦਾ ਇਆਪਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ 'ਸਿਸ਼ਾ' ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ - ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੇ ਇਕ ਦੋ ਹੋਰ 'ਹੋਟਹਾਰ' ਕਵੀ ਤੇ ਇਸ ਸਿਸ਼ਾ ਵਿਚ 'ਨਾ ਅੰਦਰ ਨਾ ਬਾਹਰ' 'ਸਥਾਪਤ' ਪੱਤਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਥ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਪਿਛੇ ਜਿਹੇ ਪੰਜ ਚਾਰ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ 'ਮਹਾਨ ਸਮਾਗਮ' ਵਿਚ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਤੇ ਚਿੱਕੜ ਉਡਾਨਣ ਵਿਚ ਤੇ ਕੁਝ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਤੇ, ਜਾਤੀ ਇਲਜ਼ਾਮਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਹੀ 'ਹੋਟਹਾਰ' ਕਵੀ ਤੇ 'ਸਥਾਪਤ' ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਡਾ: ਜਗਜੀਤ ਬਰਾੜ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਇਸ 'ਸਿਸ਼ਾ' ਵਿਚ ਛੁੱਪੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁਰਤੀਮਾਨ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ)

ਮਾਰਚ 18, 1983

ਰਵਿੰਦਰ ਰਵੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ
ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਪੰਜਾਬੀ
ਆਰਥਰਜ਼ ਐਂਡ ਆਰਟਿਸਟਸ
ਨੀਊ ਆਰੇਜ਼, ਬੀ. ਸੀ. ਕੈਨੇਡਾ
ਪਿਆਰੇ ਰਵਿੰਦਰ,

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ 1983 ਲਈ ਇਆਪਾ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਇਨਾਮ ਕ. ਸ. ਦੁਗਲ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਜਬੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਇਆਪਾ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਤੋੜ ਲਵਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਆਪਾ ਦੀ ਮੀਤ-ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਅਟੱਲ ਹੈ।

ਪੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ,

ਜਗਜੀਤ ਬਰਾੜ
ਮੀਤ-ਪ੍ਰਧਾਨ, ਇਆਪਾ

ਕਾਪੀ : ਡਾ: ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਦ — 'ਹੱਲ ਗਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਲੱਭਾਂਗੇ'—

ਲਖਨਊ— ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਮਸਲੇ ਦਾ ਹੱਲ ਗਲਬਾਤ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਜ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਲਖਨਊ

ਕਵਿਤਾ

ਫਿਕਰ

ਮੁਹਿੰਦਰ ਸੁਮਲ ਵੈਨਕੂਵਰ

ਜਦੋਂ ਵੀ ਘਰ ਖਤ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ
ਇਹ ਲਫਜ਼ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ
ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰਿਓ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ
ਫਿਕਰ ਵੀ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ?
ਫਿਕਰ ਤਾਂ ਉਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਜਿੱਥੇ ਸੁਲਾ ਨਾ ਜੰਮਦੀਆਂ ਹੋਣ
ਪਿੰਜਰਿਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ
ਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ
ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਭ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਨੇ
ਕੋਟ ਆਇਆ ਕੋਟ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਸਭ ਰਹੀ ਉਮਰ
ਦੇ ਸੇਕ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਦੂਸਰੇ ਤੱਕ ਅੱਗ ਦਾ ਦਾਇਰਾ
ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ
ਸਿਵਿਆਂ ਵਰਗੀ ਚੁੱਪ
ਹਰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ
ਹਾਂ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਡੰਗਰਾਂ ਵਾਂਗ
ਬਾਹਰ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ
ਤੇ ਮੁੜ ਮੁੜਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ
ਪੈੜਾਂ ਮਿੱਧਦੇ ਹਨ
ਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਥੋੜ
ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦੇ ਹਨ।
ਹਾਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਿਕਰ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਸ਼
ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ
ਜਾਗ ਨਾ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ।

ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੇ ਪਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਨਿਬੜਨ ਨਾਲ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਜ ਅਸਲ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਇਹ ਔਕੜਾਂ ਦੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਲਟੀਮੇਟਮ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।
ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ 'ਇਹ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਹਾਲਾਤ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਲਗਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁਧ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਗੜਨ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਾਲਾਤ ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁਧ ਸਖਤ ਕਦਮ ਚੁਕੇ ਜਾਣਗੇ।

ਚਿੱਤ ਕਰਦੇ ਬੁੱਢੇ ਦਾ ਰਾਬੀ
ਉੱਤੇ ਲੈ ਕੇ ਲਾਲ ਡੋਰੀਆ

(ਪੰਨਾ 17 ਦੀ ਬਾਕੀ)

'ਸਵਰ' ਨਾਮੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਇਉਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ -
ਤੇਨੂੰ ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਤੋਂ ਤਲਵਾਰ ਤਕਦਾ ਸਵਰ ਕਰਦੇ ਨੂੰ
ਪੂਰੇ ਦਸ ਜਨਮ ਲੱਗੇ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਆ
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸੁਰਜੀ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਧੁੱਪ ਵਿਚ
ਸ਼ਰਮਾ ਬੀ ਮੋਇਆ

ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਵਿਚ ਨਿਕੀਆਂ ਨਿਕੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਸੱਚ ਨੂੰ ਉਘਾੜਿਆ ਤੇ ਸੱਚ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਾਇਆ। ਨਿਜੀ ਪੀੜਾਂ ਪਰੋਚੀ ਕਵਿਤਾ ਚੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜੋ ਅਮੀਰਾਂ ਦੀ ਹੋ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਫਟਕਾਰਨ ਤੇ ਝੁਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹੁਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਇਨਕਲਾਬੀ ਚਿਣਗ ਫੁੱਟ ਪਈ ਸੀ। 'ਲੁੱਚੀ ਧਰਤੀ' ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਲਿਖਦਾ ਹੈ -

ਅੰਬਰ ਦਾ ਜਦ ਕੰਬਲ ਲੈ ਕੇ
ਧਰਤੀ ਕੱਲ ਸੀ ਸੁੱਤੀ।
ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਲੁੱਚੀ ਜਾਪੀ
ਮੈਨੂੰ ਜਾਪੀ ਕੁੱਤੀ।
ਸਦਾ ਦੀ ਰਾਜ-ਘਰਾਂ ਸੰਗ ਸੁੱਤੀ
ਰਾਜ-ਘਰਾਂ ਸੰਗ ਉੱਠੀ
ਝੁਰੀਆਂ ਸੰਗ ਜਦੋਂ ਵੀ ਬੋਲੀ
ਬੋਲੀ ਸਦਾ ਹੀ ਰੁੱਖੀ।

ਇਹਨਾਂ ਡੋ ਤੋਂ ਪਰਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਜਿਗਰ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਝਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਨਿਮਾਣੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਹਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੋਂ ਸਾਫ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਦੋਸਤਾਂ ਕੋਲ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਪਾਖੰਡ ਸਮਝਦੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਅਮੀਰਜ਼ਾਦੇ ਤੇ ਅਮੀਰਜ਼ਾਦੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਚੁਕੀ ਫਿਰਦੇ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿਸਕੀ ਪਿਲਾਂਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਸਭ ਮੁਖ ਮੋੜ ਗਏ। ਉਹ ਇਸੇ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਬਟਾਲੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਲੋਕਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਫੈਲਾਈਆਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਹੋਸ਼ ਹਵਾਸ ਗਵਾ ਚੁਕਾ ਹੈ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਬਿਲਕੁਲ ਤਨਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਮੋਸਮੀ ਹਮਦਰਦ ਜ਼ਖਮ ਤੇ ਫੂਕ ਮਾਰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦਾ। ਕੁਝ ਹਫਤੇ ਬਟਾਲੇ ਰਹਿਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੌਹਰੇ ਪਿੰਡ ਮੰਗਿਆਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਿਰ ਤੇ ਦਾੜੀ ਦੇ ਵਾਲ ਕਾਫੀ ਲੰਬੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਬੀਮਾਰੀ ਨੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਝਬ ਸੁੱਟਿਆ ਤੇ ਅਖੀਰ 6 ਮਈ 1973 ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਡਾਦੀ ਪੀੜ ਉਠੀ ਤੇ ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿਚ ਫੈਲ ਉਠੀ

ਇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਸੁਗਾਤ ਜਿਹੜੀ ਪੀੜ ਸੋਂ ਤੂੰ ਦੇ ਗਇਉਂ
ਅੰਤ ਉਹੀਓ ਪੀੜ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਖਾਂਦੀ ਖਾਂਦੀ ਖਾ ਗਈ।

ਬਿਰਹਾ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਆਪਣੀ ਮੰਜਲ ਮਾਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖ ਸਦਾ ਲਈ ਤੁਰ ਗਿਆ। ਸੁਲਗਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਦੀਵਾ ਗੁਲ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਪਰੇਰਣਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਹੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਪਰੇਰਣਾ ਖੁਦ ਕੰਮ 'ਚੋਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

Producer
Manjit Viridi

ਸਵਰ ਸਾਗਰ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ
ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਤੇ ਸ਼ਾਮ
ਰੇਡੀਓ ਤੇ ਸੀ. ਜੇ. ਸੀ(CJJC 800 AM DIAL)
Sunday Entertainment:

ਸਵਰ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਨੋ ਨਾ ਭੁਲੋ

Producer
Manjit Viridi

ਹਰ ਐਤਵਾਰ

ਸ਼ਾਮ

7⁰⁵ ਤੋਂ 8⁰⁰

SWAR

ਹਰ ਐਤਵਾਰ

SAGAR

ਹਰ ਐਤਵਾਰ

ਸਵੇਰੇ

10⁰⁵ ਤੋਂ 11⁰⁵

ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣੋ

ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੁਸੀਂ ਗਰੇਟਰ ਵੈਨਕੂਵਰ, ਲੋਅਰ ਮੇਨ ਲੈਂਡ, ਵਿਕਟੋਰੀਆ, ਨਨਾਇਮੋਂ, ਡੰਕਨ, ਪੋਰਟ ਅਲਬਰਨੀ ਅਤੇ ਕੈਂਬਲ ਰਿਵਰ ਤਕ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ

ਵਪਾਰੀ ਵੀਰਾਂ ਲਈ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਫੋਨ ਕਰੋ:

Producer : Manjit Viridi

PH: 434-8786 ਜਾਂ 253-7596

24 Hrs Pager 9090

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ (ਨਾਵਲ)

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਪਿੰਡ ਖੁਰਦਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ) ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵੈਨਕੂਵਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਗਾਥਾ।
(ਲੜੀਵਾਰ)

ਕਿਸਤ ਤੇਰਵੀਂ

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਨਾਵਲਿਸਟ

ਕਾਂਡ 27

ਜਦ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਭਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰੀ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਗੁੰਬੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ—“ਤੁਸੀਂ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਓ! ਭਲਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਐ ਉਹਦਾ ਅੰਬਰਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ।”

“ਵਿਣਗ।” ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿਤਾ।

“ਫੇਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦੇ ਓ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ। ਕੀ ਹਾਲ ਐ ਉਹਦਾ? ਕਿਥੇ ਐ ਅੱਜ ਕਲ?”

“ਠੀਕ ਠਾਕ ਹਨ। ਚਕਰਵਰਤੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।”

“ਸੁਣਿਐ ਫਰੰਗੀਆਂ ਨੇ ਉਹਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਬੰਨ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਮੌਤ ਦਿਤਾ ਸੀ।”

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾਣ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਬੜੇ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦਸ ਕੇ ਕਿਹਾ—“ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਹੁਣ ਤਾਂ ‘ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਉ ਪਰਿਓ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਘਾਉ। ਖੇਤ ਜੁ ਮਾਓਓ ਸੁਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕਉ ਦਾਉ।’ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਹੋਰੀ ਅੱਜ ਕਲ ਗ਼ਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰ ਤੁਰ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨੀ। ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦਣੇ। ਜਰਮਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਜੋਲ ਰੱਖਣਾ ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਹਨ।

ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦੱਸਿਆ—“ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਹੋਰੀ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੱਖਣੀ ਸਿਆਮ ਵਿਚ ‘ਯਾਲੇ’ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਨਾਲ ਰਲਾਉਣ ਦੀ ਪੱਕੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।”

“ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਭਾਈ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹਨੂੰ ਮੇਰੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਗਿਆ ਸੀ ਮੈਂ ਪਿਲਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਂ।”

“ਭਾਈ ਹੋਰੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ‘ਗ਼ਦਰ’ ਅਖਬਾਰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ।”

“ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ। ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਰੀ ਕਿਧਰੇ ਲਿਆਇਐ।”

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸੋਚਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਛਿਆ—“ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰੀ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਦੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?”

“ਜੀ! ਅਗੂ ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਐ, ਉਹਨਾਂ ‘ਚ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਣੇ। ਏਧਰ ਤਾਂ ਪੰਜ ਫੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਫੇਰੀ ਕਰਨ ਲਗੇ। ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਜਾਪਦੇ?”

ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮਨ ਉਤਾਵਲਾ ਹੋ ਉਠਿਆ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਯੋਗ ਨਾ ਸਮਝਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਛਿਆ—“ਇਹ ਉਹੋ ਸੱਜਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਡੇਰੇ ਛੱਡਣ ਆਇਆ ਹੈ।”

ਉਹ ਤਾਂ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਐ। ਉਹਨੇ ਅਗਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ‘ਹਟਯਾਈ’ ਬਜਾਜੀ ਲੈਣ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਗੱਪਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮਾਰਨ ਲਈ ਅਟਕ ਗਿਐ। ਸਵੇਰ ਦੀ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਜਾਊ। ਉਂਜ ਉਹ ਵੀ ਪੰਜਾਂ ਛਿਆਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਏਧਰ ਫੇਰੀ ਕਰਨ ਲਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੋਵੇਂ ਬੰਕੋਕ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਫੇਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ।”

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸੋਚਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਇਦ, ਸੇਠ ਬੁੱਢਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰੀ ਹੋਣ। ਉਹਨਾਂ ਪੁਛਿਆ—“ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸੇਠ ਬੁੱਢਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ?”

“ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਜੇ ਬੰਕੋਕ ਗਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀ ਐ। ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਦਸਦੇ ਐ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ ਉਹਨਾਂ ਸੇਠ ਜੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਹੀ ਬਜਾਜੀ ਹੁਦਾਰੀ ਲਈ ਸੀ।”

ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਨੇ, ਗੱਡੀ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪਹੁੰਚਾਣ ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਆਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੁਛਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਂ ਕੀ ਹਨ ਤੇ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹੋ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸੋਚਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਨਾਜਰ ਸਿੰਘ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਵਪਾਰੀ ਵੀ ਸੋ ਗਏ ਸਨ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ, ਦੋਵੇਂ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿਚ ਕੈਨਵਸ ਦੀਆਂ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀਆਂ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਚਾਨਕ ਉਠ ਕੇ, ਕੁੱਝ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ—“ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ। ਖਬਰਦਾਰ ਹੋ ਜਾਓ। ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ। ਅੱਧੀ ਰਾਤੀ ਏਧਰ ਅੰਟ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ?” ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲੰਮੇ ਕੱਟ ਵਿਚੋਂ ਗੋਦਾਲਵਰ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜ ਲਿਆ। ਜਦ ਉਹ ਬੰਦਾ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਢੁਕਿਆ ਤਾਂ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਢਾਲ ਵੱਧ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਪੁਛਿਆ—ਅੱਧੀ ਰਾਤੀ ਕੀ “ਭਾਜੜ ਪਈ ਐ ਤੇਨੂੰ।”

ਉਸ ਨੇ ਨੇੜੇ ਢੁਕਦਿਆਂ ਉਤਰ ਦਿਤਾ—“ਦੱਸਦਾ” ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫਤਹ ਬੁਲਾ ਕੇ ਭਾਈ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾ ਰੁਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਭਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲ ਭਰਪੂਰ ਨਜ਼ਰ ਸੁਟ ਕੇ ਦੱਸਿਆ—“ਮੈਂ ਕੋਤਾਭਾਰੂ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਂ। ਜਦ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਦੋ ਪੁਲਸੀਏ ਹਰਲ ਹਰਲ ਕਰਦੇ ਫਿਰਨ। ਪਠਾਣ ਨੇਕੇਦਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ। ਉਹਨੇ ਅੱਜ ਬੜਾ ਰੂਪ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਚੰਗਾ ਪਠਾਣ ਸਮਝਦੇ ਰਹੇ ਆਂ। ਪੁਲਸੀਆਂ ਨਾਲ ਫਿਰਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੱਸ ਹੱਸ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਬੁਰਾ ਲਗਾ। ਮੈਂ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਨਾਹ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਹਨੇ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਆ ਫੜਿਆ। ਮੇਰੀ ਤਲੀਵਿਚ ਇਕ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਖੁਰਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਹੂ ਚੜ੍ਹ ਗਈ। ਮੈਂ ਹੱਥ ਛੁਡਾ ਕੇ ਗੱਡੀ ਚੜ੍ਹ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਸੁੱਤੇ ਗੱਲੋਂ ਰੁਕ ਕੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਥੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੋ ਓਪਰੇ ਓਪਰੇ ਸਿੱਖ ਹੱਦ ਟੱਪ ਕੇ ਆਏ

ਐ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿਧਰੇ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਨਾ ਲੱਭਦੇ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਘਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਦਿਆਂ।”

ਉਸਨੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲ ਤੱਕ ਕੇ ਕਿਹਾ—“ਉਹ ਤਾਂ ਦੋ ਬੰਦੇ ਦੱਸਦੇ ਸੀ।”

ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿਤਾ—“ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ। ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕੁਰਸੀ ਨੇੜੇ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਹਿ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ—“ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਗੱਡੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਆ ਗਏ।” ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਜ਼ਰਾ ਰੁਕ ਕੇ ਪੁਛਿਆ—“ਪਠਾਣ ਨੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਕੋਟ-ਪਤਲੂਨ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ?”

“ਉਹਨੇ ਕਦੇ ਕੋਟ-ਪਤਲੂਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਸ਼ਹੂਰਾ ਸਿਰੋਂ ਵੀ ਨੰਗਾ ਪਠਾਣ ਲੱਗੇ ਈ ਨਾ। ਉਹਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰਲਾ ਹੱਸੇ ਪਰ ਮੂੰਹੋਂ ਹਾਸਾ ਨਾ ਨਿਕਲੇ।” ਕਹਿ ਕੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਹੱਸ ਪਿਆ।

“ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਲੀ ਵਿਚ ਖੁਰਕੀਐ।”

“ਜੀ ਹਾਂ! ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ ਵਿਹੂ ਚੜ੍ਹੀ। ਉਹਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਏਦਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।”

“ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੀ?”

“ਦੋ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਉਹਦੇ ਲਾਗੇ ਈ ਖੜੇ ਸਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਜਾਂ ਅੱਡ ਸਨ।”

“ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਸਨ ਉਹ?”

“ਇਕ ਸਿੱਖ ਤੇ ਦੂਜਾ ਪਠਾਣ।”

“ਉਸ ਸਿੱਖ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਤਰੀ ਹੋਈ ਸੀ?”

“ਠੀਕ! ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ! ਹੇਠਾਂ ਪਤਲੂਨ ਤੇ ਉਤੇ ਸ਼ੇਰਵਾਨੀ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦੱਸਿਆ—“ਉਸ ਨਵਾਂ ਨਵਾਂ ਸਿੱਖੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਝੂਠਾ ਮੂਠਾ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਆਇਆ ਦਸੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਫੀਆ ਪੁਲਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਅਫਸਰ ਹੋਣਾ ਹੈ।” ਫੇਰ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ।” ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਛਿਆ।

“ਅਮਾਨ ਉਲਾ ਪਠਾਣ ਸਾਨੂੰ ਹੱਦ ਟੱਪ ਕੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਠਾਣ ਗਫੂਰ ਉਸਦਾ ਸਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੰਘਪੁਰ ਖੁਫੀਆ ਪੁਲਸ ਵਿਚ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ।

ਕੁਝ ਰੁਕ ਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪੁਛਿਆ—“ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਵੀ ਪਠਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ?”

“ਨਹੀਂ! ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਦੇਣੀ ਠੀਕ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੋਤਾਭਾਰੂ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਰਹੇ। ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਠਾਣ ਮਿਲ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਸਨ। ਅਸਾਂ ਪਠਾਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਡੱਕਾ ਡੱਕਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਭ ਕੁਝ ਤਾੜ ਗਿਆ।”

“ਪਠਾਣ ਤੇ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਸਾਨੂੰ ਹੱਦ ਟੱਪ ਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਪਠਾਣ ਘਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ—ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਉਸਦਾ ਸਾਲਾ ਗਫੂਰ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਗਫੂਰ ਨੇ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਾ ਉਸਦੇ ਘਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਿਆਉਣ ਲਈ ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉਤੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਵੇ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ—“ਤੁਹਾਡੀ ਤਲੀ ਵਿਚ ਖੁਰਕ ਕੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਠਾਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੱਦ ਟੱਪ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਾਂਗੇ।”

“ਫੇਰ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਬੜਾ ਨਰ ਨਿਕਲੀਐ।” ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਪਠਾਣ ਬੜਾ ਚਤਰ ਐ। ਐਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਨੇਕੇਦਾਰੀ ਲਈ ਬੈਠਾ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਲੇ ਕਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹੀਂ।”

“ਭਾਈ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਸੀ ਫੌਜਾਂ ਵਿਗਾੜਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰਕੀ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜੰਗ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਲਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਹੱਦ ਟੱਪ ਕੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਾਲੇ ਗਫੂਰ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ

ਹਜ਼ਾਰ ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਦਰਖਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੰਘਪੁਰ ਦੀ ਗੁਫੀਆ ਪੁਲਸ ਵਿਚ ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਮ ਤੁਖਮ ਤੇ ਖਰ-ਤੁਖਮ ਕਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਬੱਕਦਾ।” ਕਹਿਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਮੁਸਕਰਾ ਪਏ।

“ਫੇਰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦੇ।” ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ।

“ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਨੇਕੀ ਦਾ ਬੀਜ ਉਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੁੰਗਾਰਾ ਦਿਤਾ—“ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਐ, ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ।”

“ਸਿੰਘਪੁਰ ਸਾਡਾ ਇਕ ਪੱਕਾ ਮਿੱਤਰ ਹੈ ਬਖਤੋਰ ਸਿੰਘ। ਉਹ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਾਈਬੰਦ ਹੈ। ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਬਹੁਤ ਕੱਚਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਇਸ ਪਾਸਿਉਂ ਆਉਣ। ਗਫੂਰ ਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਭੇਖੀ ਸਿੱਖ ਤਾਂ ਕੋਤਾਭਾਰੂ ਬਹਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸਿੰਘਪੁਰ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਠਾਣ ਤੇ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।”

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ, ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਉਸਨੂੰ ਖੰਘ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਾਣੀ ਪੀਕੇ ਬਾਹਰ ਤੱਕਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ—“ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤਕ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤੇ।” ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਪੁਛਿਆ—“ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਆਏ?”

“ਹੁਣੇ ਆਇਆਂ।”

“ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ। ਕੁਰਸੀ ਖਿਚ ਲਿਆ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਐ।” ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਸੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਘਸੀਟ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ।

“ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਬੰਕੋਕ ਜਾਣੇ।” ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ।

“ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੁੱਝ ਗਿਆ ਸੀ।” ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਤੇ ਭਰਪੂਰ ਨਜ਼ਰ ਸੁੱਟੀ।

“ਮੈਂ ਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਦੋਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਆਵਾਂਗੇ।”

“ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਇਕ ਬੰਦਾ ਜਾਓ।” ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ।

“ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਪ ਜਾਵਾਂਗਾ।”

ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ “ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ” ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਂਦਾ ਸੀ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ “ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ” ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ—“ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ। ਇਹ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਐ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਇਸੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ‘ਗ਼ਦਰ’ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਏ ਸਨ।”

“ਭਾਈ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੇਠ ਬੁੱਢਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ।”

“ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਸੇਠ ਹੋਰਾਂ ਹੀ ਬਜਾਜੀ ਹੁਦਾਰੀ ਦਿਤੀ ਸੀ।”

“ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ! ਛੱਡ ਬਜਾਜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸਿੰਘਾ ਹੋਕੇ ਗੱਲ ਕਰ। ਤੈਨੂੰ ਬੰਕੋਕ ਛੱਡ ਕੇ ਏਥੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਬਜਾਜੀ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਪਈ ਸੀ? ਤੂੰ ‘ਗ਼ਦਰ’ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆ ਸੀ?”

ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ—“ਜੀ! ਸੇਠ ਜੀ ਤੋਂ! ਅਸੀਂ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਵਪਾਰੀ ਆਂ। ਡਰ ਡਰ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਆਂ।”

“ਤੇ ਸੇਠ ਹੋਰੀ……” ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਫੜ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬੋਲ ਪਿਆ—“ਸੇਠ ਜੀ ਤਾਂ ਕਿਰਤ ਕਰਨ, ਵੰਡ ਛਕਣ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਐ। ਅਸਾਂ ਅਜੇ ਪਹਿਲੀ ਬਜਾਜੀ ਦੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਮੋੜੇ। ਜਦ ਕਰੋ ਕਹਿੰਦੇ ਐ ਆ ਜਾਣਗੇ।”

“ਫੇਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸੇਠ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੋ।” ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

“ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ! ਬੰਕੋ ਹੋਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੜਾ ਆਰਾਮ ਕਰ ਲੋ।”

ਕਹਿ ਕੇ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਉਠ ਖਲੋਤਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵੀ ਉਠ ਪਏ।

ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਕੜ ਭੰਨਦਿਆਂ ਕਿਹਾ—“ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣੇ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਡੀ ਹੀ ਫੜ ਲਈਏ। (ਚਲਦਾ)

ਰਾਮੁਵਾਲੀਆ ਭਜੰਗੀ ਪਾਰਟੀ ਕਾਕਾ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਾਕਾ ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ‘ਮਾਨ’। ਸ਼ਹਿਰਦ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ‘ਪਾਰਸ’ ਰਾਮੁਵਾਲੀਆ

ਫੋਨ - 524-2778 — 524-8861

ਬੁਰਦਿਲ ਮੋਤ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। —ਸ਼ੇਰਸਪੀਅਰ

ਇੱਕ ਅਹਿਮਕ ਆਪਣੀ ਤਰੀਫ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਹਿਮਕ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। —ਕੋਲਰਿਜ਼

ਬੱਬਰ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ

ਸੋਹਣ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸੰਘਾ ਸਕਰੂਲਵੀ

ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਦੱਬਿਆ ਰੋਸ ਰਵੇਂ ਭੀ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਿਆ। ਹਰ ਲਹਿਰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸਫਰ ਤੌਰ ਕਰਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬੱਬਰ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਜੋਸ਼ੀਲੀਆਂ ਤੇ ਖਾੜਕੂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੀ ਇਕ ਕੜੀ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੀ ਖਾਸ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ।

1921 ਵਿਚ ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੇ ਚਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ। 1922-23 ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਉਭਾਰ ਸਿਖਰ ਤੇ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਚਕਰਵਰਤੀ ਜੱਥੇ ਸ਼ਸਤਰ ਸਜਾ ਕੇ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਨਿਧੜਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਖਲਾਫ ਖੁਲ੍ਹਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ।

ਸਤੰਬਰ 1922 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ., ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਨੂੰ ਇਕ ਲੰਮਾ ਖਤ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸਦਾ ਭਾਵ ਸੀ, ਕਿ ਜੇ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਫੋਤੀ ਹੀ ਕੱਢੀ ਖਾਸ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁਕੇ ਤਾਂ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਬਰ ਜਾਂ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਉਚੇਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

1. ਇਸ ਲਹਿਰ ਦਾ ਮਕਸਦ ਤੇ ਪ੍ਰਗਰਮ ਕੀ ਸੀ?
2. ਇਸ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ?
3. ਇਸ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੌਜੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ।
4. ਬੱਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਹੱਸ ਹੱਸ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਦੱਸਣ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਿਹਾ ਯਤਨ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਕਸਦ ਤੇ ਪ੍ਰਗਰਮ

ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਵਾਂਗ ਬੱਬਰਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਭੀ ਪੈਸਾ ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਫੌਜ ਨੂੰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਲੋਕ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਬੱਬਰ ਅਕਾਲੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕੇਸ ਦਾ ਜੱਜ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੱਜਮੈਂਟ ਵਿਚ ਬੱਬਰਾਂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਉਤੇ ਆਪ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਬੱਬਰਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਬਰਕਾਉ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਫੌਜੀਆਂ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤ ਵਿਰੁਧ ਪਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਜਨਤਕ ਇਨਕਲਾਬ ਵਲ ਵਧਦਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।” ਅੱਗੇ ਜੱਜ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :-

“ਮੈਂ ਇਸ ਗਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਢ 1921 ਦੇ ਅਖੀਰ ਜਾਂ 1922 ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਬੱਬਰਾਂ ਕੋਲ ਇਨਕਲਾਬ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਜਥੇਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਝੋਲੀਚੁਕਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।” ਸਫਾ 138।

ਅਸਿਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, “ਬੱਬਰ ਲੀਡਰ ਹਕੂਮਤ ਵਿਰੁਧ ਨਫਰਤ ਫੈਲਾਉਣ ਬਗਾਵਤ ਖੜੀ ਕਰਨ, ਬਰਤਾਨਵੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸਵਰਾਜ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਬਾਗੀਆਨਾ ਤਕਰੀਰਾਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਭੜਕਾਉ ਨਜ਼ਮਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਫਿਰਨ ਲੱਗੇ।” ਸਫਾ 131

ਜੱਜ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਜਦ ਮੈਂ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਕਿਸਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਤਕਰੀਰਾਂ ਪਿਛੇ ਮਕਸਦ ਕੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਸਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਹ (ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ) ਖੁਦ ਭੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ) ਕਈ ਵਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗੋਰਮਿਟ ਵਿਰੁਧ ਤਕਰੀਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਝੋਲੀਚੁਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਧਮਕਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਰਜਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ।” ਸਫਾ 138।

“20 ਅਗਸਤ 1922 ਤੋਂ 21 ਮਈ 1923 ਤੱਕ 15 ਪਰਚੇ ਛਾਪੇ ਗਏ (ਬੱਬਰਾਂ ਪਾਸ ਆਪਣਾ ਉਭਾਰ ਪੈਰੋਸ ਸੀ। ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਖਬਾਰ ਕੱਢਦੇ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਐਡੀਟਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੋਲਤਪੁਰ ਸੀ) ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਖਰਵੀ ਜੰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਪਰਚੇ ਦਾ ਲਹਿਜਾ ਬਾਗੀਆਨਾ ਅਤੇ ਭੜਕਾਉ ਹੈ। ਫਰੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਖਤ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਿੰਦੂਆਂ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਮੁਠ ਹੋਣ ਤੇ ਬਗਾਵਤ ਜਥੇਬੰਦ ਕਰਨ ਤਲਵਾਰ ਪੁਣ, ਖੰਜਰ ਉਠਾਣ, ਜ਼ਾਲਮਦਾ ਸਿਰ ਲਾਹ ਦੇਣ, ਬਾਣੇ ਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਲੁੱਟ ਪੁੱਟ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੋਲਵੇ

ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਲਟਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਕਾਬੂ ਕਰਕੇ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੇਰਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਟੋਫੀ ਤੇ ਝੋਲੀਚੁਕ ਦਸਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਅਗੇ ਚਲ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਨਾਮਾਂ ਖਾਤਰ ਭੱਜੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਇਨਾਮ ਦੇ ਦੇਣ (ਬੱਬਰਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਝੋਲੀਚੁਕ ਦਾ ਕਤਲ ਉਸਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ) ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਨੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਖ ਸੁਭਾ ਦੇ ਮਾਫਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਥਿਆਰੀ ਉਤਰੋ। ਬੱਬਰ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਲੜੇ ਦੀਨ ਕੇ ਹੋਤ ਸਫਾ 61

ਜਥੇਬੰਦੀ :-

1920 ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਅਕਾਲੀ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। 14 ਦਸੰਬਰ 1920 ਨੂੰ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਮਹੰਤ, ਗ੍ਰੰਥੀ ਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਦੂਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਲੇ ਗਏ ਸੀ ਸਗੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਧਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਐਸ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਗ ਪਏ ਸਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਮਹੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਤਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਮਹੰਤਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਆ ਖੜੀ ਹੋਈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਹਿ ਨੇ ਮਹੰਤਾਂ ਤੋਂ ਕਤਲਾਮ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ। 25 ਜਨਵਰੀ 1921 ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਹੰਤ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਲੀ ਜਥੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਮਹੰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਕਾਲੀਆਂ ਉਤੇ ਇੰਨੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਤੇ ਛਵੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰ ਨਾਲ 17 ਅਕਾਲੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੱਟੜ ਹੋਏ ਤੇ ਦੋ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ। 20 ਫਰਵਰੀ 1921 ਨੂੰ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਬੜਾ ਭਿਆਨਕ ਸਾਕਾ ਵਰਤ ਗਿਆ।

ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਤੇ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਖੂਨੀ ਸਾਕਿਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਖਾ ਦਿਤਾ। 19, 20, 21 ਮਾਰਚ 1921 ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਹੋਈ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਗਰਮ ਖਿਆਲੀਆਂ ਨੇ ਵੱਖਰੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਕੇ ਬੱਬਰ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰਖ ਦਿੱਤੀ। ਜਥੇਦਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਝਿੰਗੜ ਨੇ ਨਵੰਬਰ 1921 ਵਿਚ ਰੁੜਕਾ ਕਲਾ ਵਿਖੇ ਚਕਰਵਰਤੀ ਜਥੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਜਥੇਦਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸੈਕਟਰੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰੰਟ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਉਲਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਪਤਵਾਸ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੋਲਤਪੁਰ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਵੈਨਕੂਵਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਪੁੱਜੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਝਿੰਗੜ, ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਭਕੜਦੀ (ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਜਣ ਵੀ ਵੈਨਕੂਵਰ ਤੋਂ 1914 ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਗਏ ਸਨ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਗਦਰ ਲਹਿਰ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜੁਗ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। 1918 ਤਕ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗੀ ਰਹੀ) ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਬੱਬਰ ਅਕਾਲੀ ਰਸਾਲਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ... ਇਕ ਜੱਥਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਤਕਰੀਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਭਾਰੇ ਪੈਰੋਸ ਕਾਇਮ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਬੱਬਰ ਅਕਾਲੀ ਰਸਾਲਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਗਰਮ ਖਿਆਲੀ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਰਹੇ।

ਅਗਸਤ 1922 ਨੂੰ ਸੰਤ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇਵਾਲ ਦੀ ਕੁਟੀਆ ਵਿਚ ਬੱਬਰਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਥੇਬੰਦਕ ਵਰਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾ ਲਈ ਗਈ। ਜਿਸ ਉਤੇ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਸੀ :

- ਜਥੇਦਾਰ — ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ।
ਸਕੱਤਰ — ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਗੋਸਲ।
ਖਜ਼ਾਨਚੀ — ਬਾਬੂ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ।
ਮੈਂਬਰ — ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੋਲਤ ਪੁਰ — ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਝਿੰਗੜ ਅਤੇ ਉਦੇ ਸਿੰਘ।

ਪਰਚਾਰ :-

ਪਰਚਾ ਭੀ ਬਕਾਇਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਇਕ ਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਨੰਬਰ ਭੀ ਨਿਕਲੇ ਪਰਚੇ ਦੇ ਮਥੇ ਉਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਇਹ ਵਾਕ ਹੁੰਦਾ ਸਹ :

“ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੋ ਲਰੇ ਦੀਨ ਕੇ ਹੋਤ।
ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੇ ਖੇਤੁ।”

ਤੇਰਾ ਲੱਕ ਨਾ ਮਰੇਤਿਆ ਜਾਵੇ
ਸੰਭਲ ਕੇ ਤੁਰ ਕੁੜੀਏ।

ਤੇਨੂੰ ਗਸ਼ ਨਾ ਕਿਤੇ ਪੈ ਜਾਵੇ
ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਨਾ ਹੱਸ ਮੁੰਡਿਆ।

ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਪਰਚਾਰ ਲਈ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਏ ਜਾਂਦੇ। ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਭੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਬੱਬਰ ਲੋਕਚਰ ਕਰਕੇ ਪੁਲਸ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ।

25 ਦਸੰਬਰ 1922 ਨੂੰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜਸੋਵਾਲ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਅੰਦਰ ਬੱਬਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਥੇਦਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਮਾਸਟਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਝਿੰਗੜ, ਬਾਬੂ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੋਲਤਪੁਰ, ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਬਹਿਬਲਪੁਰ, ਉਦੇ ਸਿੰਘ, ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪੰਡੋਰੀ ਨਿਝਰਾਂ, ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਭਕੜਦੀ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਗਰੇਬੀ ਕੋਟ ਫਤੂਹੀ, ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜਸੋਵਾਲ ਤੇ ਹੋਰ ਬੱਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਉਸ ਦਿਨ ਝੋਲੀਚੁਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੱਬਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪੁਰ ਹਕੂਮਤੀ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਡਰ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਰਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਲੈਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਗਿਆ। ਪਲੈਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਐਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਝੋਲੀਚੁਕਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਹਰ ਕਤਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਰ ਬੱਬਰ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬਦਨਾਮ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ, ਝੋਲੀਚੁਕਾਂ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਪੈਨ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਣਾ ਜੁਰਮ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਪੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਥੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦ ਕੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਖਲਾਫ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਬੱਬਰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਲਾਏ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ ਗਏ। ਲਹਿਰ ਜੋਰ ਫੜਦੀ ਗਈ ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਦੀ ਗਈ।

ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ

ਮੀਰ ਫਜ਼ਲ ਇਮਾਪ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ., ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਇਸ ਵਿਚ ਆਖਿਆ “ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਸਿੱਖ ਵਸੋਂ ਵਿਚ ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਮ ਹੈ ਕਿ ਬਰਤਾਨਵੀ ਰਾਜ ਬਸ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਅਕਾਲੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਖਬਰ ਦੇਣ ਨੂੰ ਭੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ।”

1922 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਪੁਲਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹੋਈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਿਸਟਰ ਆਈਸਮੇਂਗਰ ਡੀ. ਆਈ. ਜੀ. ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਮਿਸਟਰ ਜੈਕਬ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਖ ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਟ ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਫਜ਼ਲ ਇਮਾਪ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਟ ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਟ ਪੁਲੀਸ ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਟ ਪੁਲਸ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਬੱਬਰ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਤੇ ਪੁਲਸ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦਬਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸਖਤ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਟਾਫ ਕਾਇਮ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਜਥੇਦਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਐਡੀਟਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੋਲਤਪੁਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਝਿੰਗੜ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਗੋਸਲ ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਬਹਿਬਲ ਪੁਰ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਭਕੜਦੀ ਤੇ ਹੋਰ ਬੱਬਰ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਇਨਾਮੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਲਾਏ ਗਏ।

10 ਫਰਵਰੀ 1923 ਨੂੰ ਗਦਾਰੀ ਨਾਲ 26 ਫਰਵਰੀ 1923 ਨੂੰ ਪੰਡੋਰੀ ਮਾਹਲ ਵਿਖੇ ਜਥੇਦਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਥਿਊਸ ਨੇਬ ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਟ ਪੁਲਸ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। (ਕਤਲਾਂ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਲੇਖ ਦੇ ਲੰਬਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਵਿਚ ਲਿਖਾਂਗਾ)।

ਬੱਬਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਕਮਰ ਸਿੰਘ ਐਡੀਟਰ, ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਬਹਿਬਲਪੁਰ ਤੇ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਰਾਮਗੜ੍ਹ, ਹਰ ਕਤਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੱਬਰ ਜਾਂ ਬੱਬਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਪੁਲਸ ਦੀ ਸਖਤੀ ਘਟ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਸਖਤੀ ਵਧਦੀ ਹੀ ਗਈ। ਇਹ ਗੱਲ ਗਵਰਨਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭੀ ਲਿਖ ਦਿਤੀ। “ਤੇਰੇ ਜੁਲਮਾਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਬੱਬਰਾਂ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦਾ ਰਸਤਾ ਛੱਡ ਕੇ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ।”

ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬੁਝੇਲੀ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਾਕਾ ਹੋਇਆ। ਚਾਰ ਬੱਬਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਸਮਿਥ 2000 ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਿਆ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਐਡੀਟਰ, ਉਦੇ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਮਾਂਗਟ ਲੜਦੇ ਲੜਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ।

(ਬਾਕੀ ਪੰਨਾ 11 ਤੇ)

WILL WHEATON

PONTIAC BUICK GMC LTD.

325-12th St.

**NEW WESTMINSTER
FOR**

**New and used cars, station
wagons, new & used truck, van
and 4x4 jimmy....for all your
driving needs....your well known
professional salesman**

Kuldip S. Jhand
Grand Salesmaster

**Ph. Bus.526-2781 Res.524-4137
Pager 687-7711 #7610**

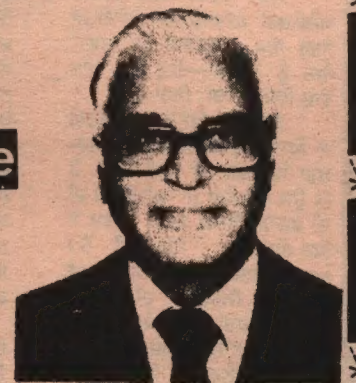
Sunlife

OF CANADA

Get Your Life in Shape

**Mohinder Singh Gill
B.Comm., M.B.A., C.G.A.**

Life Under Writer

700 Royal Center (Box 11112)
1055 W. Georgia St., Vancouver,
B.C.
V6E 3P3

**Do You Have a Key-Person in
Your Business ?**

**What would happen if you lost that
person ? Insure your reco. very
Call: Off.682-8441 Res.433-1684**

ਬਿਲਮਾਂ ਨਾਲੀ ਗਲੀ

ਇਸ਼ਾਰਾ:

ਜਦ ਪ੍ਰਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ 'ਸਰਗਮ' ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਛੱਡੀ ਸੀ ਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਦ ਪ੍ਰਦਾ ਹਿੰਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਗੁੰਗੀ ਕੁੜੀ ਦਾ ਰੋਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲਿਆਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਭਿਨੈ-ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਪਰਿਚੇ ਦੇ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਆਸ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਲੰਬਾ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਫਿਲਮਾਂ ਬਾਕਸ ਆਫਿਸ ਤੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀਆਂ। ਪਰ ਹੁਣ 'ਕਾਮਚੋਰ' ਫਿਰ ਹਿੰਦੀ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜਦ ਪ੍ਰਦਾ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਹੋਣ ਲਗ ਪਈ ਹੈ। ਇਹਨੀ ਦਿਨੀਂ ਉਹ 'ਪਾਪੀ ਪੇਟ ਕਾ ਸਵਾਲ', 'ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ', 'ਕਿਆਮਤ', 'ਮੈਂ ਆਵਾਰਾ ਹੂੰ' ਅਤੇ 'ਧਾਗੇ ਕੀ ਜੰਜੀਰ' ਆਦਿ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦਖਣ ਵਿਚ ਤੇਲਗੂ, ਤਾਮਿਲ ਅਤੇ ਕੰਨੜ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ 105 ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੰਦੀ ਰਹੀਆਂ।

ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਮਾਰਕਿਟ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਖੇਤਰੀ ਕਲਾਕਾਰ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਪ੍ਰਦਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਤੇਲਗੂ ਫਿਲਮ 'ਸਿਰਸਿਰੀ ਮੁਵਾ' ਦੀ ਹੀਰੋਇਨ ਸੀ। ਦਖਣ ਵਿਚ ਇਹ ਫਿਲਮ ਬੇਹੱਦ ਹਿੱਟ ਹੋਈ। ਇਹੋ ਦੇਖ ਕੇ ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਜਦ ਪ੍ਰਦਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹੀਰੋਇਨ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਫਿਲਮ ਸਫਲ ਹੋਈ। ਜੋ ਜਦ ਪ੍ਰਦਾ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆ ਗਈ।

ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਜਦ ਨਾਲ ਬੰਬਈ ਵਿਚ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ—ਤੁਸੀਂ ਸਾਊਥ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ। ਦੋਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਫਰਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ?

—ਫਰਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ—ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹੀ ਲਵੋ। ਉਥੇ ਹਰ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਰਟਿਸਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਦਿ ਆਦਿ। ਜਦ ਕਿ 'ਇਥੇ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੋ ਵਿਚੋਂ ਦਸ ਫੀਸਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਬਹੁਤ ਘਟ ਕਲਾਕਾਰ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ।

ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿਚ ਕੀ ਫਰਕ ਆਇਆ? ਮੇਰਾ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਸੀ।

—ਪਰਿਵਰਤਨ ਤਾਂ ਆਇਆ

ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ। ਸਾਊਥ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਸੀ ਦੇ ਕਰੀਬ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਗੱਲ ਨਾ ਬਣ ਸਕੀ, ਜਿਹੜੀ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਇਕ ਹੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਣ ਗਈ। ਮੇਰੀ ਫਿਲਮ 'ਸਰਗਮ' ਰਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ 'ਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਇਕ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਸੌ ਚਾਰ ਸੌ ਪੱਤਰ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੇਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਹੜ੍ਹ ਦੇਖ ਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੀ ਮੈਨੂੰ ਏਨੇ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਏ।

ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਲੋਕ-ਪ੍ਰੀਯਤਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਤੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਵਾਂਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਬਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ?

ਮੇਰੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ—ਮੈਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਹਿਸਾਸ ਫਰਮਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਸਾਊਥ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦਿਤਾ, ਮੇਰਾ ਕੈਰੀਅਰ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੀ। ਸਾਊਥ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਮੈਂ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਰਹਾਂਗੀ। ਬੰਬਈ ਵਿਚ ਵਸਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਸੋਚਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਬੰਬਈ ਵਸ ਵੀ ਗਈ ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਊਥ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਕਰਦੀ ਰਹਾਂਗੀ।

ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ 'ਦਿਲੋ ਨਾਦਾਨ' ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਈ ਗਈ ਸੀ?

—ਜੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਬੂਨ ਨਹੀਂ ਬੋਲਾਂਗੀ। 'ਦਿਲੋ ਨਾਦਾਨ' ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਡਬਿੰਗ ਜ਼ਰੀਨਾ ਕਾਇਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਹਿੰਦੀ ਸਿਖ ਲਈ ਹੈ। 'ਕਾਮਚੋਰ' ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੁਣ ਦੇ ਵਾਰ ਰਤੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਬੂਨ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ। ਆਖਿਰ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਰਤੀ ਨੇ ਵੀ ਇਕ ਪਤ੍ਰਿਕਾ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕਾਫੀ ਉਲਟਾ ਸਿਧਾ ਕਿਹਾ ਸੀ।

—ਦਰਅਸਲ ਇਹਨੀ ਦਿਨੀਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਰੁਝੇਵਾ ਦੇਖ ਕੇ ਰਤੀ ਨੂੰ ਸਾੜਾ ਹੋਣ ਲਗ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਉਲਟਾ ਸਿਧਾ

ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਦ ਪ੍ਰਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਵੀ ਦਖਣ ਦੀ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਦਖਣ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ 'ਚ ਆਈ ਹੈ। ਇਹੋ ਨਹੀਂ, 'ਮੈਂ ਆਵਾਰਾ ਹੂੰ' ਅਤੇ 'ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ' ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਕਿਤਨੀ ਘਟੀਆ ਹਰਕਤ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਸਾਊਥ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਕੈਰੀਅਰ ਬਣਾਇਆ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਜੋ ਗੱਲ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ, ਇਹ ਅਹਿ-ਸਾਨ ਫਰਮਾਉਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਸਾਊਥ ਵਾਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੀ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਰਤੀ ਇਹ ਵੀ ਬੂਨ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਊਥ ਦੀ ਨੰਬਰ ਇਕ ਹੀਰੋਇਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਤੀਹ ਬੱਤੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੰਬਰ ਵੇਨ ਦੀ ਪੁਜ਼ੀ-ਸ਼ਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਮਾਧਵੀ ਦੀ। ਉਹ ਕਦੀ ਨੰਬਰ ਇਕ ਰਹੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਤੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਫੈਲਾ ਕੇ ਕੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਉ-ਦਿਆਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਵਾਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬਿਜਨਸ-ਮੈਨ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ?

—ਇਹ ਸਭ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਜ਼ੀਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸ ਨੇ ਦਸੀਆਂ? ਮੈਂ ਇਸ ਖਬਰ ਦਾ ਖੰਡਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁਕੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਰਤੀ ਭਰ ਵੀ ਸਚਾਈ ਨਹੀਂ।

ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਨਾਲ ਰੁਮਾਂਸ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ?

ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਹੈ।

ਫਿਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੋਇਨ ਲੈਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਨਾਲ ਮੈਂ 'ਦਿਲੋ ਨਾਦਾਨ' ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਚੁਕੀ ਹਾਂ। 'ਪਾਪੀ ਪੇਟ ਕਾ ਸਵਾਲ' ਵਿਚ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਰੁਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਇਕ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, 'ਦੇਕ ਮੁਸਾਫਿਰ ਦੇ ਹੁਸੀਨ'। ਉਸ ਵਿਚ ਵੀ ਮੈਂ ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਕਾਫੀ ਫਿਲਮਾਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਰੁਮਾਂਸ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਉਛ! ਲੋਕ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕੀਆਂ ਨਿਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਣੀ ਘੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

1983 ਦੀ ਸਰਵੋਤਮ ਹੀਰੋਇਨ ਕੌਣ?

ਸਾਲ 1983 ਵਿਚ ਕਿਹੜੀ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਸਰਵ-ਉਚਤਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨੰਬਰ ਇਕ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ—ਇਹ ਇਕ ਖਾਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਜਿਸੇ ਵੀ ਅਭਿਨੇਤਰੀ, ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਜਾਂ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਮਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਜਾਂ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਦੀ ਦੀ ਫਲਾਨੀ ਫਿਲਮ ਬਾਕਸ ਆਫਿਸ ਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤਕ ਹਿੱਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਫਿਲਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਤਿਜੋਰੀ ਕਿੰਨੀ ਭਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਫਿਲਮ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਵੀ ਅਸਫਲ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮ ਦੇ ਚਲਣ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਤ ਲੋਕ ਸਫਲ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ

ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਚੰਦ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਧੜਾਧੜ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਮਿਤਾਭ ਬੱਚਨ ਅਤੇ ਰੇਖਾ ਆਦਿ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਫਿਲਮਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਿਤਾਭ ਇਸ ਸਾਲ ਦਾ ਨੰਬਰ ਇਕ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ-ਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।

ਅਜਿਕਲ੍ਹ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰੋ-ਇਨ ਇਕ ਸ਼ੋਅ ਬੈਸ ਬਣਕੇ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਘਟ ਕਪ-ੜਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਗੁਦਗੁਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਉਤੇਜਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਲਾ ਦੀ ਪਰਖ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵੇਚਨਾ ਕਰਨੀ ਕਠਿਨ ਹੈ

ਕਿ 1983 ਵਿਚ ਕਿਹੜੀ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਸਰਵ-ਉਚਤਮ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਦੀ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਉਹ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਲੰਮੇ-ਲੰਮੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਖਿੱਚ ਕਾਰਨ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਉਹ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨ ਕਲਾ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਪੁਨਮ ਢਿੱਲੋਂ, ਰੇਖਾ, ਸਲਮਾ ਆਗਾ, ਰਤੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਟੀਨਾ ਮੁਨੀਮ ਦਾ ਨਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਜੀਨਤ ਅਮਾਨ, ਸਮਿਤਾ ਪਾਟਿਲ, ਪਦਮਨੀ ਕੋਹਲਪੁਰੀ, ਰਣਜੀਤ, ਰਾਮੇਸ਼ਵਰੀ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਸਲਮਾ ਆਗਾ ਵੀ

ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਨਾਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ, ਸ਼ਬਾਨਾ ਆਜ਼ਮੀ, ਜ਼ਰੀਨਾ ਵਹਾਬ, ਗੀਨਾ ਰਾਏ, ਮੱਸਮੀ ਚੈਟਰਜੀ, ਸਾਰਿਤਾ, ਦੀਪਤੀ ਨਵਲ, ਪਰਵੀਨ ਬਾਬੀ, ਸਵਰੂਪ ਸੈਪਤ, ਵਿਜੇਅਤਾ, ਬਿੰਦੀਆ ਗੋਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਅਨੀਤਾ ਰਾਜ ਆਦਿ। ਪਰ ਇਹ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੀਆਂ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵਧੀਆ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਤੰਭਕਾਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੈ। ਹੋਮਾ ਮਾਲਿਨੀ ਅਤੇ ਰਾਖੀ ਅਜੇ ਵੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਰੋਲ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਉਮਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੌਰ ਵਿਚ ਪਿਛੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਭਿ-ਨੇਤਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਨਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਮ ਢਿੱਲੋਂ, ਰੇਖਾ

ਸਲਮਾ ਆਗਾ, ਰਤੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਟੀਨਾ ਮੁਨੀਮ।

ਪੁਨਮ ਢਿੱਲੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਸਥਾਨ ਦੀ ਹੋੜ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੰਗਮਰਮਰੀ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ 'ਰਿਸ਼ੁਲ' ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਉਹ ਜਾਦੂ ਜਗਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅਜੇ ਤਕ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ (ਸਿਵਾ ਨੂਰੀ ਤੋਂ) ਪੁਨਮ ਵਧੇਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਕੀ ਫਿਲਮਾਂ 'ਰੈਡ ਰੋਜ਼', 'ਤੇਰੀ ਕਸਮ', 'ਯੇਹ ਤੋਂ' ਕਮਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਆਦਿ ਵਿਚ ਪੁਨਮ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਸਰੀਰਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਪੁਨਮ ਸੰਦੀਪ ਪਾਟਿਲ ਨਾਲ 'ਕੜੀ ਅਜਨਬੀ' 'ਚੋਂ ਵਿਚ ਕੁਮਾਰ ਗੋਰਵ ਦੇ ਨਾਲ 'ਰੋਮਾਂਸ' ਅਤੇ 'ਮੁੰਨੀ ਭਰ ਅਸਮਾਨ' ਵਿਚ ਅਤੇ ਸੋਨੀ ਦਿਉਲ ਨਾਲ 'ਸਵੇਰੇ ਵਾਲੀ ਗਾਡੀ' ਵਿਚ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਤੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ

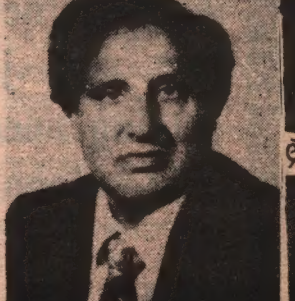
ਅਤੇ ਟੀਨਾ ਮੁਨੀਮ ਹਨ। ਰਤੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਕਮਲ ਹਸਨ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 'ਦੇਕ ਦੂਜੇ ਕੇ ਲੀਏ' ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਕਾਫੀ ਹਿੱਟ ਰਹੀ। ਟੀਨਾ ਮੁਨੀਮ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ 'ਦੇਵ ਆਨੰਦ' ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀ 'ਦੇਸ ਪ੍ਰਦੇਸ'। ਫਿਲਮ ਦੇਵ ਆਨੰਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਚੱਲੀ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਟੀਨਾ ਮੁਨੀਮ ਅਤੇ ਰਤੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਕੇਵਲ ਸ਼ੋਅ ਪੀਸ ਬਣਕੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਟੀਨਾ ਦੀ 'ਆਪਕੇ ਦੀਵਾਨੇ', 'ਕਰਜ਼', 'ਮਨ-ਪੰਸਦ' ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਰਤੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੀ 'ਜਾਨੀ ਆਈ ਲਵ ਯੂ' ਜਾਂ 'ਸ਼ੋਕਨ'।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਸਲਮਾ ਆਗਾ ਹਨ। ਸੰਨ 1970 ਵਿਚ ਰੇਖਾ ਨੇ ਨਵੀਨ ਨਿਸ਼ਚਲ ਨਾਲ ਫਿਲਮ 'ਸਾਵਣ ਭਾਦੋਂ' ਨਾਲ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤਕ ਰੇਖਾ ਨੇ ਇਕ ਲੰਮਾ ਸਫਰ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਹੈ।

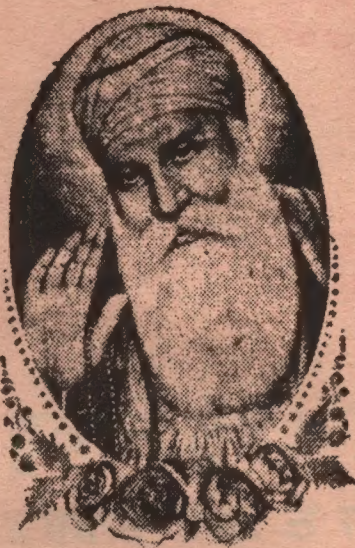
JIM PATTISON
ON MAIN
SERVICE AFTER
SALE

ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਭਾਫਾਂ, ਸਟੋਕਨ ਵੇਚਨਾ, ਟੱਕ, ਵੇਚਨਾ ਅਤੇ 4x4 ਜਿਪੀ ਟੈਟ ਲਈ ਰੁਹਾਣੇ ਜਾਣੇ ਪਹਿਚਾਣੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜਾਂ ਫੁੱਲ ਫਰੀ

BUS. 879-4233 3434 MAIN ST. VANCOUVER, B.C. RES. 435-1834

The Universal Religion of Guru Nanak

By Harbhajan Singh (Retired Principal)
..... from last issue)

The second biggest boon from the Gurus to the strife stricken mankind is the compilation of Shri Guru Granth Sahib, the Sikh scriptures, by the Fifth Master, Guru Arjan Dev. The Guru Granth Sahib unlike the scriptures of other religions, contains not only the holy word of the Gurus alone, but also the sacred word (Bani) of about thirty Bhagats, including Muslim Sufi Saints and other Godly persons, who lived from 1170 A.D. to 1675 A.D., and most of them belonged to the so-called low and untouchable castes. Saint Jaidev of Bengal was born in 1170 A.D. and Guru Tegh Bahadur, the ninth Guru was martyred at Delhi at the behest of King Aurangzeb in 1675 A.D. So, the Holy Volume contains the wisdom of spiritual thought of about five centuries. It is, thus a unique Granth in the world, for the fact that it is the only Granth (scriptures) of "Spiritual Synthesis" that could promote emotional integration and co-existence. And there is no denying the fact that these are the rare qualities so badly needed today for the world of greed, selfishness, hatred and distrust. Varily, if man is ever to escape from the total annihilation which is staring into his very face, it must choose the broad and all embracing path of love, equality and sacrifice, so successfully preached and practised by Guru Nanak and his nine successors. That is the only way that unifies man to man and makes him tread the way of peace and prosperity, the way of God.

Women, too, received due attention of the Gurus. "How can they be called inferior" says Guru Nanak, "when they give birth to kings and Prophets. Women as well as men share in the grace of God

and are equally responsible for their actions to Him. Guru Hargobind called woman the conscience of man. Sati, the horrible ceremony of burning alive, with the dead husband was condemned by the Sikh Gurus.

As Guru Nanak believed more in example than in precept, it took him and his successors 239 years to create a perfect man who was rightly called Khalsa, the pure, the one who straightaway belongs to God. The Khalsa is an ideally perfect man on earth. He is both a Saint and a Soldier. Guru Gobind Singh, the Tenth Master, loved and respected the Khalsa so much that he saw no difference between himself and the Khalsa. So much so, that he, after baptising the five "chosen sikh" (Panj Pyare) who stood to offer their heads, one by one, at each call of the Guru, on the Baisakhi Day of 1699 A.D. at Anandpur Sahib, himself got baptism from them and thus made Khalsa the Guru and Guru the Khalsa.

The unique and universal religion of the Gurus can also be the religion of the space age. The Gurus, centuries ago, talked of millions of worlds, universes, suns and moons, as the science does reveal today. The Gurus base their teachings on healthy logic and true wisdom. There is no place for blind faith, religious fanaticism or bigotry in the fundamental principles or actual day to day working of the Sikh religion. Therein one finds not only willing and whole hearted toleration for other's faith and belief but selfless service and heavenly sympathy for all. What the Sikh Gurus earnestly wish is that a Hindu, Muslim, Christian or a Yogi etc. should become a faithful Christian, a pious Hindu and a true Muslim. Real religion does not teach to hate and persecute persons of other faiths. All are judged before God and rewarded for their good actions towards others and not by the mere fact that they profess or have the label belonged to any particular sect. All are equal in the Court of God as He made human blood of one colour.

Guru Gobind Singh the tenth Master (1666-1708) strictly forbade the Sikhs to use tobacco in any form and declared that whosoever disobeyed his orders, shall cease to be a Sikh (disciple) and would become an apostate. It is a matter of joy and relief the world has realized, after all, that smoking is so injurious and dangerous to health.

In the close and well-knit-world of today, the man, unlike his fore-fathers, has the choice and privilege to adopt any way of life (religion) he likes. So, in such circumstances, the Sikh religion has the brightest chance and scope to become a world religion, as it contains truth in fullness.

The truth is that Guru Nanak is not just another prophet, Guru Granth Sahib just another scripture, Golden Temple just another Dharam Mandir and

Sikhism just another sect or religion. They all are unique in every respect. The sooner the world realises this simple truth and come together, the better it is for it. Only thus and thus it can escape from the total annihilation from the deadly destructive weapons which one day are bound to be used because of the hate, distrust and fear which unfortunately are nursed by man against man, nation against nation.

ਇਕ ਅਭੁੱਲ ਪਛਤਾਵਾ

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਰਿਚਮੰਡ ਬੀ. ਸੀ.

"ਉਏ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਕੁਝ ਉਸਦਾ ਅੱਗਾ ਪਿੱਛਾ ਤਾਂ ਵੇਖ ਲਿਆ ਕਰ"

ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਖੜਕਣ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ "ਹੈਲੋ" ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਸੇਵਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਡਾਲੇ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਜਾ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਹਿੱਸਾ ਦੇਸ਼-ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਕੱਟਣੀਆਂ, ਅਲੋਪ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿਣਾ, ਭੁੱਖ ਨੰਗੇ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਉਲ੍ਹਾ ਕਿਉਂ ਦਿਤਾ ?

ਇਕ ਅਣ-ਜਾਣਿਆ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਮੀਟਾ ਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮੇਰੇ ਉਸ ਭਾਈਬੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਬੜੀ ਮਿੱਠੀ ਜਿਹੀ ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰਹਿ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਹੁਨਰਮੰਦ ਵੀ ਸੀ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਉਹ ਬੜਾ ਨਰਾਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ। ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਉਹ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਭਾਲਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮੰਗਦਾ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਐਸੀ ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਕ ਦਿਨ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤੀਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਰੱਜ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਖਾ ਕੇ ਆਤਮ-ਘਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਬੜੀ ਹੋਰਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਜਵਾਨ ਉਮਰ, ਬਾਲ-ਬੱਚੇਦਾਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦਮ ਕਿਉਂ ਚੁਕਿਆ। ਅਖੀਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਏਥੇ ਸੈਲਾਨੀ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਏ, ਆਵਾਸੀ ਹੱਕ ਉਸ ਪਾਸ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਏਥੇ ਆਵਾਸੀ ਹੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਤਦ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਸਕੇ ਤਾਂ। ਵਾਪਸ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਸ ਸੋਹਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮੇਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਸਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੁੱਟ ਮਾਰ ਕੇ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਸਿੰਘਣੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਜਾਈਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਭਾਂਡੇ ਟੀਡੇ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਏ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਬੜਾ ਤਰਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਸੇਵਕ ਬਚੁਰਗ ਪਾਸ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਲਵਾਉਣ ਦੀ ਸਫ਼ਾਰਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਬਚੁਰਗ ਨੇ ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਲਵਾ ਦਿਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਆਵਾਸੀ ਹੱਕ ਲੈਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਾ ਕੇ ਉਹ ਬਚੁਰਗ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਬੜਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਉਸ ਗ਼ਦਾਰ ਦਾ ਪੋਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬੱਬਰ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਗ਼ਦਰੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜਾ ਕੇ ਫਾਂਸੀ ਲਵਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਗ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਠਾਣੇਦਾਰ ਬਣਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਕੂਲ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਖਿਆ।

ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਘੁੱਟ ਪੀ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦੇ ਦੀਆਂ, ਬਹਾਦਰੀਆਂ ਦੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਬੜੇ ਫਖਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸਦੇ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਬੇਲੋ ਦੀ ਔਲਾਦ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਬਚੁਰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦਾਦੇ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖਤਿਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ !!

BUYING SELLING TRADING

Any Kind Of Real Estate Property
CONTACT

JAS MANGAT

- BUYING
- TRADING
- FARMS
- SELLING
- COMMERCIAL
- INDUSTRIAL

Bus: 324-1034

Res: 876-1629

CATHAY PACIFIC REALTY LTD.

5052 Victoria Dr., Vancouver

NATIONAL LIFE
ASSURANCE COMPANY
OF CANADA

Since 1899

501 - 1155 West Pender Street
Vancouver, B.C. V6E 2P7
Bus: 685-7231

The National Life is pleased to announce that SATNAM SINGH JOHAL has qualified for a trip to attend a Life Insurance seminar in Toronto from May 29 to June 1, 1983.

The seminar is in recognition for outstanding leadership and sales performance with the National Life.

J.S. Sidhu
Sales Manager

ਲੌਇਲ ਫਰਨੀਚਰ ਲਿ:

ਵਲੋਂ

14 ਮਈ, 1983 — ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ

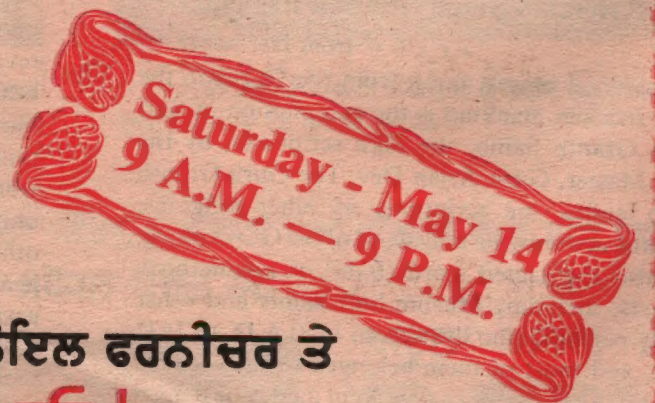
12 ਘੰਟੇ ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਸੇਲ

ਫਰਨੀਚਰ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ

15% ਤੋਂ 50% ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ

- ... ਬੈਡ ਰੂਮ ਸੁਈਟਸ
- ... ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਸੁਈਟਸ
- ... ਡਾਈਨਿੰਗ ਰੂਮ ਸੁਈਟਸ

ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲੌਇਲ ਫਰਨੀਚਰ ਤੇ

14 ਮਈ — ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਓ !

ਲੌਇਲ ਫਰਨੀਚਰ ਵਲੋਂ ਖਾਸ ਸੂਚਨਾ :—

1. ਫਰਨੀਚਰ ਖ਼ੀਦਣ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਤੇ ਨਕਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੋ।
2. ਕਈ ਅਣਜਾਣ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਸਸਤੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦੇ ਕੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਤੇ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਾਪੇਗੰਡੇ ਤੋਂ ਬਚੋ।

ਲੌਇਲ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈਆਂ :-

1. ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬਣੇ ਪਾਏਦਾਰ ਸੋਫਾ ਸੈਟ -
2. ਗਰੇਂਜ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਵਾਲੇ ਬੈਡ -
3. ਸੈਲਾਮੈਂਡਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਈਨਿੰਗ ਰੂਮ ਸੈਟ -

CJOR on location - May 14th — Saturday

Drop in for coffee & donuts — Say hello to Linda Lee.

ਵਧੀਆ ਫਰਨੀਚਰ ਤੇ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕੋ ਇਕ ਨਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ — ਲੌਇਲ ਫਰਨੀਚਰ

Loyal Furniture Ltd.

2707 - Main St. at 11th Ave. Vancouver. B.C.

Ph. 879-8319 or 879-4813